

~~119~~
B 984.

Lühikenne Palwe ramat.

N° 224.

B 984.

Lühikenne Palwe ramat.

419

Palluge lõpmatta. Tännage
kõige asja eest, sest se on Jum-
mala tahtminne Kristusse Jeesusse
sees teie vastu.

1 Thessalon. 5, 17, 18.

Sankt Petersburgi linnas Sünodi trükki kojjas
1841.

N° 224.

Wenne kelest ma keelte ümberpantud 1842.

Sünod on se kõige üllem kerrikliik, Senat
se kõige üllem ilmlik Põhhus Wenne maal.

Trükkitud Tartus J. G. Schönmanni lesse jures 1843.

Сей Эстскій переводъ сокращеннаго Молитвослова, Святѣй-
шій Правительствующій Синодъ разсматривалъ и опредѣле-
ніемъ 23 ^{Июня}/14 ^{Июля} сего года разрѣшилъ напечатать въ
количествѣ тысячи двухъ сотъ экземпляровъ.

С. Петербургъ. Юля 16 дня 1843 года.

Оберъ-Секретарь Илья Бейеръ.

Секретарь Григорій Севастьяновъ.

(М. П.)

43755

I. Ommiku palwed.

Kui sa maggamast olled üllestõusnud, siis astu sa, enne kui sa middagi muud tööd ettewõttad, waggadusse sees se kõige näggewa Jum- mala ette, ja risti tähte enda ette lüies, ütle nõnda:

Se Jsa ja se Pojja ja se Pühha Waimu nimmel.
Amen.

Peale sedda wibi siis üks weidifenne aega, et kõif sinnu süddame tundmised waikseks, ja sinnu mõtted kõifi, mis maine on, mahha jättaks, ja siis te sedda siin allamal seiswad palwet ilm rühkimatta, süddamelikku tähhele pannemissega.

Tõlneri palwe:

Jsfand, olle mulle pattufelle armulinne.

Allustusse palwe:

Jsfand Jesus Kristus, Jummal Poeg, eida armu meie peale Omma Pühha Emma ja kõige Pühhade palwete parrast. Amen.

Au Sulle, meie Jummal, au Sulle.

Taewanne Kunningas, Sa trõöstja, Sa tõe Waim, Kes Sa kõigis paigus olled ja kõifi täidad, Sa waggade warra, ja ellu andja, tulle ja ella meie sees ja puhhasta meid kõigest kurjast ja päästa meie ingessid, Sa Onnis.

Pühha Jummal, Pühha wäggew, Pühha iggawenne, eida armu meie peale (kolmforda).

Au Jsale ja Pojjale ja Pühha Waimule, nõnda nüid, kui iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Pühha Kolmainus, eida armu meie peale; Jsfand puhhasta meie pattussid; Wallitsejja, anna andeks meie ülleastmissi; Pühha, tulle meid katsma ja arsti meie äddasid Sinnu nimme parrast.

Jsfand, eida armu (kolmforda).

Au... nõnda nüüd...

Issa meie, Kes Sa olled taewas, pühhitsettud sagu
Sinnu nimmi, tulgu meile Sinnu riik, Sinnu tahtminne
sündku kui taewas, nõnda ka ma peal, meie iggapäwast
leibe anna meile tännapäaw, ja anna meile andeks meie
wõllad, kui meie andeks anname omma wõlglastele, ja ärra
sada meid mitte kiusatusse sisse, waid päästa meid ärra sest
kurjast.

Kolmainusse troparid. *)

Üllestõustes unnest langemme meie So ette mahha, Sa
Õnnis, ja laulame Sulle sedda Ingli laulu, Sa wäggew:
Pühha, Pühha, Pühha olled Sinna, Jummal, eida armu
meie peale se Jummal Emma pärrast.

Au...

Sa ärratassid mind wodist ja unnest ülles, o Issand,
walgusta mo waimu ja mo süddant, te lahti mo suud,
Sulle laulta, Sa Pühha Kolmainus: Pühha, Pühha,
Pühha olled Sinna, Jummal, eida armu meie peale se
Jummal Emma pärrast.

nõnda nüüd...

Ükkitselt saab se kohtumõistja tulles ja iggaühhe
teggusid üllesnaitma; irmuga üiame siis kesk-õsel: Pühha,
Pühha, Pühha olled Sinna, Jummal, eida armu meie
peale se Jummal Emma pärrast.

Issand eida armu, (12 korda).

Palwe.

Unnest üllestõustes, tannan ma Sind, o Pühha Kolm-
ainus; Sinnu rohke armu ja pikka mele pärrast ei wi-

*) Tropar on üks laul, kelle sees Jummal ehk ühhe Pühha immeteggusid
lühhidelt nimmetakse.

hastannud Sa mitte minnu laisa ja pattuse peale, ei saatnud Sa ka mind mitte ukka minnu üleastmiste pärrast, waid ollid ikka innimesse armulinne, ja kui ma ilmlotuffeta maas ollin, tõstsid Sa mind ülles, sedda ommikud maitsma sama, ja Sinnu wallitsust kiitma; ka tänna walgusta Sa minnu waimu silma, ja te lahti mo suud, Sinnu sõnna õppida ja Sinnu käsku mõista ja Sinnu tahtmist täita ja laulka Sulle kõigest süddame tundmissest ja laulka Sinnu pühha nimme, se Jesa ja se Pojja ja se Pühha Waimu nimme, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Tulge, kumwardaggem sedda Runningad meie Jummalat.

Tulge, kumwardaggem ja eitekem ennast mahha se Runninga Kristusse meie Jummalat ette.

Tulge, kumwardaggem ja eitekem ennast mahha Kristusse meie Runninga ja Jummalat Ennese ette.

51 Dawiti laul.

Eida armu mo peale, o Jummal, So allastusse surusse pärrast, ja So rohke eldusse pärrast pühhasta mo üleastmist. Pesse mind puhtaks täieliste mo üleastmissest ja pühhasta mind mo pattust: sest ma tunnen omma üleastmist, ja mo pat seisab allati mo ees. Sinnu wastu ükspäinis ollen ma pattustannud ja Sinnu ees kurja teinud; sest Sinna olled õige Omma sõnna sees ja Sa sunnid tunnistamma, kui Sa kohhut mõistad. Sest ülekohtu sees ollen ma sadud ja pattu sees on mo emma mind ilmale tonud. Sest Sa armastassid tõssidust; Sa näitsid mulle So ilmtuntud ja sallajad tarkust. Wallad Sa mind üsfopiga, ja ma saan puhtaks; pessed Sa mind, ja ma saan walgeks, kui lummi. Anna mo kõrwale rõmu ja rõmustellemist, siis rõmustelle-

wad ennast mo rõhhtud lufondid. Põra ärra Omma näggu mo pattude poolt ja puhhasta kõiki mo ülleastmissi. Iõ minnu sees, o Jummal, ühte puhhast süddant ja uenda mo sees ühte õiged waimu ülles. Ärra lükka mind mitte ärra Omma palle eest, ja ärra wõtta mitte Omma Pühha Waimu minnuft ärra. Anna mulle Omma õnnistusse rõmu ja finnita mind omma wallitsejja Waimuga. Ma tahhan õppetatta Sinnu teed ülleastujattele, ja need rojjased sawad So pole ennast põõrma. Päästa mind ärra werresüist, o Jummal, mo õnnistusse Jummal: siis rõmustab mo keel So õigusse ülle. Isand, teed Sa lahti mo suud, ja mo su saab So au kulutama. Sest kui Sa tappaohwrid tahhaksid, siis annaksin ma Sulle sedda; põlletamisse ohwrid ei wõtta Sa mitte wastu. Jummal melepärralissed ohwrid on: üks rõhhtud waim; ühte rõhhtud ja allaeitlikku süddant ei põlga Jummal. Õnnista, o Isand, Omma eldussiega Sionid ja sagu ehhitud ülles Jerusalemma müirid. Siis sawad So mele pärrast ollema need õigusse ohwrid, need anded ja kõik põlletamisse ohwer; siis pannakse wärsesid So altari peale.

Õssimenne palwe, pühha Makariussse se Sure palwe.

O Jummal, puhhasta mind pattust, sest ma ei olle ial ead teinud So ees; päästa mind ärra sest kurjast, ja sündku Sinnu tahtmine mo sees; lasse mind ilmnuhtlematta mo kõlbamatta suud lahti tehha ja Sinnu pühha nimme kitta, Sinnu se Iska ja se Pojja ja se Pühha Waimu nimme, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Teine selle samma pühha Makariussse palwe.

Unnest üllestõustes toon ma Sulle omma kest-õ laulu, o lün-

nastajja, ja mahha eites So ette, üian ma So pole: ärra lasse mind mitte pattu surma sisse uinuda, waid allasta mo peale, kes ma ennast omma tahtmissega risti lõõn, te mind wirgaks ja aita mind ülles, kes ma laiskusse sees ollen, ja õnnista mind, kes ma palwe sees So ees seisn, ja parrast selle õ ingamist paistku mulle üks pattuta pääw, ja lunnasta mind, o Kristus Jummal.

Kolmas selle samma pühha Makariuse palwe.

Sinnu jure, Sa innimesse armastajja Kunningas, tõttan ma, unnest ülestõustes, ja Sinnu tõle walmistan ma ennast Sinnu allastusse läbbi, ja pallun Sind: aita mind iggal ajjal igga asja jures, ja päästa mind ärra kõigist ilmlikkuißt kurjist asjadest ja kurradi eddanemistest ja lunnasta mind ja wi mind Sinnu iggawesse rigi sisse; sest Sinna olled mo lõja ja igga õnne eesmurresejja ning andja, Sinnu peale pannen ma kõiki omma lotust, ja Sulle sadan ma au, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Neljas selle samma pühha Makariuse palwe.

O Isfand, Kes Sa Omma rohke eldusse ja sure armu läbbi mulle, So sullaselle, andsid, et selle õ mödalaainud aeg ilma äddata kõigest wastalissest kurjast pääsis, lasse mind Isse, o Walitsejja, o kõikide lõja, Sinnu tõe walgusse ja ühhe walgustud südamegga Sinnu tahtmist täita, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Wies palwe, pühha Wassili se Sure palwe.

Isfand, Sa kõige Wallitsejja, Sa kõige wõimude ja kõige lihha Jummal, Kes Sa kõrgel ellad ja se madalala peale watad, süddant ja sissikonda tunned ja innimeste falla-ust lausa ette ärra tead, Sa algmatta ja iggawest olleja Walgus, Kelle jures ei olle ühtegi muudmist egga warju

wahhetammist, Sa Jffe, ilmsurrelik Runningas, wõtta wastu meie palwid, mis meie nüid, Sinnu rohke eldusse peale ennast toetattes, Sulle ommast kõlbamattast suust tome, ja anna meile andeks meie pattussid, mis meie So wastu te-ude ja sõnna ja mõttete sees, teades ehk ilmteadmatta, olleme teinud, ja puhhastast meid kõigest ihhu ja inge kurjustest, ja anna meile, wahwa süddamegga ja puhhta melega selle paergusse ellu õõd mõda sata, kes meie Sinnu ainu-sündinnud Pojja, Jssanda ja Jummalala ja meie lunnastajja Jesusse Kristusse selge ja arwalikku pawa tullemist otamme, kelle sees se kõikide kõhtu mõistja auga tulles saab, igga ühhele kätte maksma temma tõ järrele; agga mitte langennud ja laisad, waid wahwaste ja wirgad tõle, walmistaggem ennast walmis, Temma rõmu ja Temma Jummalikku au rigi sisse astuda, kes puhhitsejatte lõpmatta eäl ning nende ilm-ütlematta õntsus on, kes Temma palle ilmütlematta õntsus näwad. Sest Sinna olled se tõssine Walgus, walgusta ja selgusta kõiki, ja Sind saab kiitma igga loom iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Palwe kaitjsia Ingelle.

Pühha Ingel, seisa minnu ukkamõistetud inge ja minnu kurja pole kippuwa ellu eest, ärra jätta mind pattust mitte mahha, ja ärra lahku minnust mo ülleastmiste pärrast, ärra anna maad se kurja waimule, minnu ülle wallitsetta se surrelikku lihha üllekõhtusse pärrast; kinnita minnu waest ja alba kät ja sada mind se lunnastusse te peale; jah, pühha Jummalik Ingel, kaitjsia ja oidja, mo inge ja ihhu kurjust anna mulle kõiki andeks, misgaga ma sind kurwastannud olen iggal minnu ellu pawal, ja mis ma weel sel mõda läinud õsel ollen pattustannud, kaitse mind sel tännasel pawal,

ja oia mind kõige kurja kiusatusse eest, et ma ühhegi pattu läbbi Jummalat ei wihhastaks, ja pallu minnu eest Issandat, et Sa mind Dmma irmu sees kinnitaks ja mind Lemma sullast Dmma armu kõlblikkuks teeks. Amen.

Palwe kõige Pühhama Jummalaga Emmale.

Mo pühha wallitseija, Jummalaga Emma, wõtta Dmma pühha ja kõige wäggewamma palwetegga ärra minnust, So allandlikku ja rõhhtatud sullasest, argust, unnetust, rummalust, oletust, ja kõiki albi, pahha ja laidu wäärt mõttid minnu rõhhtatud süddamest ja minnu pimmedast melest, ja kustuta mo ihhaldamiste tuld, sest minna ollen waene ja rõhhtatud, ja päästa mind neist mitmist ja kurjist mälletuistest ja ettewõtmistest, ja päästa mind kõigist pahhateggudest, sest Sinna olled se õnnistud kõigist suggu arrudest ja Sinnu kallist nimme austakse iggawesse ajjani. Amen.

Wata: Kui on sul weidi aega ja sa ruttu pead omma ammeti tallitustele minnema, siis on parrem, neist üllemal ettefahhendud palwetest üks päinis mõnda tähhelepannemissegga ja ihhaldamissegga ettewõtta, kui kõift üllesluggeda ruttu ja pudulisse tähhelepannemissegga.

Palwelik üidus selle Pühhale, kelle nimme sinna kannad.

Pallu Jummalat minnu eest, pühha Jummalaga melepärralinne (nimmi), sest ma tõttan kõigest süddamest sinna se karme aitajia ja minnu inge eespalluja pole.

Laul se kõige Pühhama Jummalaga Emmale.

O Jummalaga Emma Neitsi, rõmusta Ennast, Sa õnnistud Maria, Jummal olgu Sinnuga. Sa olled õnnistud kõige naeste seas, ja õnnistud on Sinnu ihhu suggu, sest Sinna olled meie ingede õnnisteggijad ilmale tonud.

Risti tropar, ja palwe kunninga ning issama eest.

Lunnasta, o Issand, Omma rahwast ja õnnista Omma pärrisossa, wõitu andes meine Dige-ussu **Keisri Nikolai Pawlowitschile** temma waenlaste ülle ja kaitstes Omma Ristiga Omma ellupaika.

Peale sedda te lühhidelt ühte palwet omma waimulikku (ehk kerri-
ikku) issa, omma wannematte, suggulaste, üllematte, eateggijatte, aigete,
ehk murre sees ollejatte terwisse ja rahhu eest; ehk kui sa wõid, siis loe
sedda mäletusse palwet, mis siin tulleb:

Mäletusse palwe.

Mõtle, o Issand Jesus Kristus, meie Jummal, Omma
armu ja eldusse peale, mis iggawessest ajast sanik olli, ja
kelle pärrast Sa innimesseks said, Kes Sa ristilõmist ja
surma nende ärralunnastamisse pärrast kannatatta wõtsid, kes
So sisse uskwad; ja jurnuist üllestõusid, taewa lãkfid ja
Jummala se Issa parremal kãel istud ja kõikide nende al-
landlikku palwete peale watad, kes kõigest süddamest So pole üid-
wad: põra Omma kõrwa mo pole ja wõtta kuulta minnu, So
kõlbamatta sullase, allandlikku palwet, ühheks eaks waimulik-
kuks õngeks Sulle, kes ma Sulle sedda kõige So innimeste
eest toon. Kõige ees malt mõtle Omma pühha, Kogudustest sisse
sãetud ja Apostlikku Kerriku peale, mis Sa Omma puhta werrega
ãrralunnastassid; kinnita, toeta, laienda, tãida, rahhusta tedda,
ja lasse tedda iggaweste ilmwãramatta olla põrgu wãrrawat-
test; waigista Kerrikutte katkemist, kustuta pagganatte kõi-
gutammist ja kisseru ruttu mahha ja õwita ärra lahkumiste
akkamist, ja ukka neid Omma Pühha Waimu wãe lãbbi.
Kumardus.

Lunnasta, o Issand, ja eida armu se wagga **Issewallit-
seija** meie sure **Issanda** kõige Wenne rigi **Keisri Niko-
lai Pawlowitschi**, temma abbikasa se wagga **Proua**

Keiserinna Aleksandra Feodorowna, temma Tro-
nipärrandajja se wagga **Issanda Tsäfarewitschi** ja su-
 rewürsti **Aleksandri Nikolaiewitschi**, ja temma abbi-
 kasa se wagga **Proua Tsäfarewna** ja surewürstinna **Ma-**
ria Aleksandrowna; se wagga issanda ja surewürsti **Kons-**
tantini, Nikolai ja **Michaili Nikolaiewitschi**;
 se wagga Issanda surewürsti **Michaili Pawlowitschi**
 ja temma abbikasa se wagga proua ja surewürstinna **He-**
lena Pawlowna; se wagga proua surewürstinna **Maria**
Nikolaiewna ja temma abbikasa, se wagga preili
 surewürstinna **Olga** ja **Aleksandra Nikolaiewna**;
 se wagga preili surewürstinna **Aleksandra Aleksan-**
drowna; se wagga preili ja surewürstinna **Ma-**
ria, Elisabethi ja **Katharina Michailowna**; se
 wagga proua surewürstinna **Maria Pawlowna** ja
 temma abbikasa ja se wagga proua surewürstinna **Nider-**
landi kuninginna **Anna Pawlowna** ja temma abbikasa;
 se wagga Wallitsejja **Sünkleti**, *) sōaüllematte, linnaüllematte
 ja kõige se Kristusse armastajja sōawäe peale; warja rahhuga
nende wallitsust, ja eida **nende** jalge alla igga waenlast
 ja wastulist, rägi **nende** süddamette sisse rahhu ja eadust So
 pühha Kerriku ja kõige So innimeste wastu, et ka meie
nende waiksusse sees ühte waikset ja waggad ellu ellaksimme
 ühhe õige Ussu ja kõige waggadusse ja truusse sees. Kummardus.

lunnasta, o Issand, ja eida armu se kõige Pühhama
 Wallitsejja **Sünodi** ja nende kõige pühhama sure Patriarchide,
 ja kõige walgustettumatte Mitropolitide, nende Õige-ussu Üllemä-
 Piiskopide ja Piiskopide, ka Jereide ja Diafonide ja kõige Ker-
 rikku Leenritte peale, kedda Sa omma waimulikku karja oidma

*) Sünklet ehk Senat, se on üks.

olled tallitannud; ja nende palwete läbbi eida armu mo peale ja lunnasta mind pattust. Kummardus.

Lunnasta, o Issand, ja eida armu mo waimulikku issa (nimmi) peale, anna mulle andeks minnu üleastmissi temma palwete läbbi.

Lunnasta, o Issand, ja eida armu mo wannematte (nende nimmi), mo wendadde ja dede ja mo lihhalikku suggulaste ja kõige mo sugguwõssa liggimeste ja sõbrade peale, ja anna neile Omma rahhu ja Omma kõige rahhulikumat õitsust. Kummardus.

Lunnasta, o Issand, ja eida armu wannade ja noorte, waeste laste ja leskedde ja nende peale, kes aigusse ja murre, äddade ja ahhastusse, ümberpiramisse ja kinniollemisse, wangi koiia ja kõitmissi ja kõige ennamast taggakiusamisse sees on Sinnu ja se Dige-ussu pärrast üllekohhuste kele, ärratagganejatte ja seltslikkude läbbi, So sullased olles; ja mõtle nende peale, tulle neid katsma, kinnita, tröösti neid ja anna neile kärmelt Omma wäega kostutust, wabbadust ja päsemist. Kummardus.

Lunnasta, o Issand, ja eida armu nende peale, kes tennistusse peale sadetud on, kes reisiwad, ja kõiki Dige-ussu Kisti innimeisi. Kummardus.

Lunnasta, o Issand, ja eida armu nende peale, kes mind taggakiusawwad ja wainawwad ja mo peale tulleswad, ja ärra lasse neid mitte minnu pattusse pärrast ukka sada. Kummardus.

Walgusta neid, kes, ukkasaatja seltside läbbi sõggedaks tehtud, ommast õigest Ussust ärratagganennud on, Omma tarkusse walgussuga ja arwa neid jälle omma pühha Apostlikku, Roggudustest sisse säetud Kerrikusse taggasi. Kummardus.

Palwe surnutte eest.

Mõttele, o Issand, nende peale, kes siit ellust ärra on

lainud, nende Õige-ussu Runningatte ja Runninginnade, nende Õige-ussu Würstide ja Würstinnade, kõige pühama Patriarhide, kõige walgustettuma Mitropolitide, Õige-ussu Ülem-Piiskopide ja Piiskopide ja kõikide peale, kes Preestri ja Kerriku armus ja Mugide järgmisses Sind teninud on, ja anna neile rahhu Ommas iggawesses ellupaigas kõige Pühhadegga. Kummardus.

Mõtle, o Issand, minnu wannematte (nende nimmi), Sinnu ingamma lainud sullaste ingede, ja kõige mo lihhalikku suggulaste peale, ja anna neile andeks kõiki nende tahtmissega ja ilmtahtmatta tehtud pattustamissi, kinkides neile Omma riki ja iggawesse õntsusse ossa, ja Sinnu ilmotfata ja õntsa ellu maitsmist. Kummardus.

Mõtle, o Issand, ka kõige meie wannematte, wendadde ja dede peale, kes ülestõusmisse ja iggawesse ellu lotusse sees ingamma läksid, ja nende siin ingawwa, ja iggal pool olla Õige-ussu Kristi-rahwa peale ja lasse neid ellada So Pühhadegga, kos neile So palle walgus paistab, ja meie peale eida armu, sest Sa olled õnnis ja innimesse armulinne. Amen. Kummardus.

Anna, o Issand, pattude andeksandmist kõige meie enne, ussu ja ülestõusmisse lotusse sees, siit ärralainud issadelle, wendadelle ja dedelle, ja lo neile ühte iggawest mälletust. (kolm korda).

Palwete lõppetus.

Du kohhus, tõe-usses õntfaks kita Sind Jummal Emmad, Sind iggaweste õnnistud ja ilmpuudlikku ja meie Jummal Emmad. Kes Sa Pühham olled, kui Cherubimid ja ilmotfata ausam, kui Serafimid, Kes sa ilm ukkasamatta Jummalat sedda Sõnna sünnitassid, Sind tõssist Jummal Emmad üllendamme meie.

Au . . nõnda nüid. . . .

Jesand eida armu, (kolm korda).

Jesand Jesus Kristus, Jummal Poeg, eida armu meie peale Omma kõige puhtamma Emma ja meie wagga ja jummalakartlikku issade ja kõige Pühhade palwete parrast. Amen.

Jggapawane pattude tunnistus,

üllesrätidda üksi, ühtlasi ommiku palwetegga, ehk isseärranis.

Ma tunnistan Sulle, mo Jesanda Jummal ja mo lojale, Sulle ainulle se Pühha Kolmainusse sees, Sulle kidedud ja kumardud Jesale ja Pojjale ja Pühha Waimule kõiki mo pattussid, mis ma kõige omma ellu päwade sees ollen teinud, ja iggal tunnil ja paergul ajjal, rõ, sõnna, mõtete, näggemisse, kuulmisse, aistmisse, maitsmisse, tundmisse ja ühtlasi kõige omma waimulikku ja ihhulikku meeltega, kellega ma Sind minnu Jummalat ja lojad ollen wihhastanud, ja kellega ma omma liggimessele üllekohhut teggin; nende ülle alletsettes, toon ma ennast, kui süidlast Sinnu mo Jummalat ette, ja on mul tahtminne, neid kahhetsetta: aita mind, mo Jesand Jummal, täieste, ma pallun Sind allandlikkult ilma wega, anna mulle kõiki mo olnud ülleastmissi andeks Omma allastusse parrast, ja päästa mind neist kõigist, sest Sinna olled elde ja innimesse armulinne.

II. Palwed päwa kullumisse ajjal,

enne igga tö allustammist falla ehk möttete sees üttelda.

Jesand Jesus Kristus, Sa Omma ilmalgamatta Jsa ainusündinnud Poeg, Sa üttelsid Omma kõige puhtamma suga: ilm Minnuta ei wõi teie middagi tehha; mo Jesand, Jesand, ussuga tunnen ma ommas waimus ja süddames, mis Sa üttelnud olled, ja langen so eldusse ette mahha: aita mind pattust, et se tö, mis ma paergu allustan, Sinnu läbbi löppetust saaks, se Jsa ja se Pojja ja se Pühha Waimu nimmel. Amen.

Igga tö löppetusse jures on falla ehk möttete sees üttelda:

Kõige eadusse täitus olled Sinna, mo Kristus; täida mo inge rõmu ja lahkussuga, ja õnnista mind, sest Sinna üksil olled rohkest elde.

Enne õppetust.

Sa tarkusse õppetajia, mõdistusse andja, rummalatte nuhtleija, waeste kaitsja, kinnita, walgusta mo süddant, o Jesand; anna mulle Omma sõnna, Omma Jsalikku sõnna; wata, ma ei kela mitte omma suud, So pole üidmast, Armulinne, eida armu mo langennud peale.

ehk:

Armulinne Jesand, sada meile Omma Pühha Waimu õnne annet, Kes meile waimulikku jõudu annab ja tedda kinnitab, et meie, sedda fulutut õppetust wastu wõttes, ülleskaswaksimme Sulle meie lojale auks, meie wannemattete mele-eaks, ja meie Kerrikulle ja issamale kassuks.

Wärrast õppetust.

Meie tänname Sind, o loja, et Sa meid Omma eldusse kõlblikuks teggid, sedda õppetust tähhele panna. Õnnista

meie üllemid, meie wannemid ja õppetajid, kes meid se eadusse tundmisse pole saatwad, ja anna meile wägge ja jõudu selle õppetusse eddandamisseks.

Enne lõuna ja õhtu söma-aega.

Jssa meie, Kes Sa olled taewas, j. n. e.

ehk:

Rõikide silmad lootwad, Jssand, Sinnu peale, ja Sinna annad neile nende toidust ommal aijal, teed lahti Dmma rohket fät ja täidad igga loma Dmma eldussfega.

Pärrast lõuna ehk õhtu söma-aega.

Meie tänname Sind, o Kristus meie Jummal, et Sa meid täitnud olled kõige maise eaga, ärra wõtta meist ka Sinnu riki.

ehk:

Elde on Jummal, Kes meie peale armu eidad ja meid toidab meie lapse põlwest sanik, ja kõige lih hale temma toidust annab, täida meie süddamid rõmu ja lahksuffega, et meie, ikka kõige tarbeliffega täidetud, igga ea tõle tõttaks Kristusse Jesusse meie Jssanda sees, Kelle läbbi Sulle tulleb anda au, wallitsus, kitus ja kummardaminne Pühha Waimuga iggawesse aijani. Amen.

ehk:

Au Sulle, Jssand, au Sulle, Pühha, au Sulle, Runingas, et Sa meile toidust andsid rõmu sees, täida meid ka So Pühha Waimuga, et meie kõlblikkult ja äbbita So ees seisaks, kui Sa igga ühhele kätte maksma tulled temma teggude järrele.

III. Palwed maggama minu- nejattele.

Se Issa ja se Pojja ja se Pühha Waimu nimmel.
Amen.

Issand Jesus Kristus, Jummal Poeg, eida armu
meie peale So kõige puhtamma Emma, nende wagga ja
jummalafartlikku issade ja kõige Pühhade palwete parrast.
Amen.

Au Sulle, meie Jummal, au Sulle.

Taewanne Kuningas, — Pühha Jummal (kolm korda).

Au . . . nõnda nüid Pühha Kolmainus. —

Issa meie.

Troparid.

Eida armu meie peale, o Issand, eida armu meie peale,
sest et meie muud wastutammist ei mõista, tome meie pat-
tussed Sulle, kui Issandalle, sedda palwet: eida armu meie
peale.

Au. . .

Issand, eida armu meie peale, sest Sinnu peale lo-
tamme meie; ärra wihhastame meie ülle raskest, ja ärra tulle-
tada Endalle meelte meie ülleastmissi; waid wata ka tänna meie
peale, kui Armulinne, ja päästa meid meie waenlastest; sest
Sinna olled meie Jummal, ja meie olleme Sinnu rahwas,
kõik So kätte tõ, ja meie üiame So nimme.

Nõnda nüid. . .

Te lahti meile sedda armu ust, Sa õnnis Jummal
Emma, et meie, kes meie So peale lotamme, ukka ei sa; waid
lasse meid pääsedda äddadest Sinnu läbbi; sest Sinna olled
se Kristi-rahwa lunnastus.

Issand, eida armu (12 korda).

Essiwenne palwe, Pühha Makariussse se Sure palwe.

Iggawenne Jummal ja kõige lodusse Kuningas, Kes Sa mind ka kuni se tunnini kõiblikuks teggid, ellada, anna mulle andeks mo pattussid, mis ma sel päwal tõ, sõnna ja mõttetegga ollen teinud, ja te puhtaks, o Issand, mo alaeitlikku inge kõigest ihhu- ja waimulikust kurjast, ja lasse mul, o Issand, sel õsel mo und rahhu sees möda minna, et ma, omma maddalikkust wodist üllestüstes Sinnu kõige Pühhamat nimme kiitma saaks kõik mo ellu päwad, ja jalge alla tallaks mo lihhalikkussid ja ilmlihhalikkussid waenlaisi, kes mo wastu sõitlewad. Ja päästa mind, o Issand, tühjist mõttetest, mis mind ukka saatwad, ja kurja ihhaldamistest; sest Sinnu pärralt on se riik, se wäggi ning se au, Sinnu se Issa ja se Pojja ja se Pühha Waimu pärralt, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Teine palwe. Pühha Antiochusse palwe.

Sa kõige Wallitsejja, Sa Issa Sõnna, Kes Sa Isse täielinne olled, o Jesus Kristus, ärra jätta mind Sinnu sullast ial mahha Sinnu rohke armu pärrast; waid inga alati mo sees. Jesus, Sa Omma lammaste ea karjane, ärra anna mind ussi kiusamisse, ja ärra jätta mind satanna ihhaldamiste sisse, sest mo sees on ukkatusse seme. Sinna siis, o kummardud Issand Jummal, Pühha Kuningas Jesus Kristus, kaitse mind, kui ma maggan, So ilmkustumatta walgussenga, So pühha Waimuga, Kellega Sa Omma jüngrissid walgustassid. Anna, o Issand, ka mulle, So kõlbamatta sullaselle, Omma lunnastust mo wodi peal; walgusta mo meelt So pühha Ewangeliumi tarkusse walgussenga, mo inge armuga So Kristi wastu, mo süddant

So sõnna puhtussega, mo ihhu ilmihhaldamatlikku ihhaldamisega; oia mo meelt So allandusse sees, ja ärrata mind õigel ajal So kitufelle; sest Sinna olled austud So iggawesse Issa ja se kõige Pühhama Waimuga iggaweste. Amen.

Kolmas palwe.

Issand, meie Jummal, kui ma pattustassin se pääw sõnnaga, te-uga, ja mõttega, anna mulle sedda andeks, sest Sinna olled õnnis ja innimesse armulinne; anna mulle ühte rahhulist, ja ilmfääralist ingamist; sada Dmma kaitsjat Inglit, kes mind warjab ja kaitsseb kõige kurja eest, sest Sinna olled meie ingede ja ihhude kaitsja, ja Sulle sadame meie au, se Issale ja Pojjale ja Pühha Waimule, nüüd ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Meljas palwe, pühha Johannesse Kuldsu palwe, päwa ja õ tunnide arwu järrele.

Issand, ärra wõtta minnult ärra So taewalikku õnnistamissi. Issand, päästa mind ärra neist iggawestest pinadest. Issand, ollen ma pattu teinud melega ehk mõttetegga, sõnnaga ehk te-uga, siis anna mulle sedda andeks. Issand, päästa mind kõige rummalusse, unnetusse, argusse ja kiwwise tuimusse seest. Issand, päästa mind kõige kiusatusse seest. Issand, walgusta mo süddant, kui kurri ihhaldaminne tedda sõggedaks teeb. Issand, ma pattustassin, kui innimenne, agga Sinna, armulinne, kui Jummal, eida armu mo peale, nähtes mo inge äddasid. Issand, sada mulle appi So õnne annet, et ma So Pühha nimme kidadks. Issand Jesus Kristus, kirjuta mind So sullast ülles So ellu ramatusse ja anna mulle ühte õntsat otsa. Issand, mo Jummal, kui ma ka ühtegi ead ei olle teinud So ees, siis anna mulle So õnne

ande pärrast, et ma ühte õntsat allustammist teeksin. Issand, walla mo süddamesse So õnneande kastet. Taewa ja ma Issand, mõtle mo Sinnu pattusse, tuima ja rojjase sullase peale Ommas Rigis. Amen.

Issand, võtta mind wastu mo pattude kahhetsemisse sees. Issand, ärra jätta mind mitte mahha. Issand, ärra wi mind mitte ädda sisse. Issand, anna mulle ühte meelt eaduffele. Issand, anna mulle silma wet ja ühte surma mälletust ja waggadust. Issand, anna mulle sedda pattude kahhetsemisse mõttet. Issand, anna mulle allandust, kassinust ja sõnnakuulmist. Issand, anna mulle kannatust, leppimist, ja tassa-ust. Issand, istuta mo sisse õntsusse juurt, Sinnu irmu mo süddamesse. Issand, te mind kõlblikuks, Sind armastatta kõigest mo ingest ja mõttest, ja kõige sees Sinnu tahtmist tehha. Issand, kaitse mind mõnne inimesse, ja kurraditte ja ihhaldamiste ja kõige mu nisugguste alwa asiade eest. Sa tead, Issand, kuidas Sa teed, ja kuidas Sa tahhad, Sinnu tahtminne sündku ka minnu pattuse sees, sest Sinna olled se õnnistud iggaweste. Amen.

Palwe se kõige Pühhama Jummalale Emmale.

Õntsa Runninga õnnis Emma, kõige puhtam ja õnnistud Jummalale Emma Maria, walla wälja Sinnu Pojja ja meie Jummalale eldust minnu pattusse inge peale, ja sada mind omma palwete läbbi õntsa tõ peale, et ma omma ellu üllejäänud aega ilm pattuta mõda wiin, ja Sinnuga paradisi leian, o Jummalale Emma Neitsi, sa ainus puhhas ja õnnistud.

Palwe pühha kaittsia Ingelile.

O Kristlik Ingel, mo pühha kaittsia ja mo inge ning

ihhu oidia, anna mulle kõiki andeks, mis ma tänapääd
pattustannud ollen, ja päästa mind kõigest mo wastusse waen-
lasse tiggedussest, et ma ühhegi pattu sees omma Jumma-
lat ei wihesta; ja pallu mo pattusse ja kõlbamatta salla-
se eest, sest sa wõtta mind kõige Pühhama Kolmainusse, mo
Issanda Jesusse Kristusse Emma ja kõige Pühhade õnt-
susse ja armu õsalisseks näita. Amen.

Wäggen wõitja sõddija, et Sa meid waenlastest ärra
päästnud olled, tome meie Sulle tännu, meie So sullased, o
Jummala Emma; nõnda, kui So käes se ilmõditmatta wäggi
on, päästa meid ärra kõigest äddast, et meie So pole üiak-
simme: rõmusta Ennast, Sa ilmpruutlik pruut.

Kõige kidetum iggawenne Neitsi, Jummala Kristusse
Emma, wi meie palwet so Pojja ja meie Jummala ette, et
Temma Sinnuga meie ingessid lunnastaks.

Kõiki mo lotust pannen ma Sinnu peale, o Jummala
Emma, kaitse mind So warju al.

Walgusta mo filmi, o Kristus Jummal, et ma ial
surma ei uinu, et mo waenlanne ial ei ütle: ma affaksin ta
peale.

Õlle mo inge eestkostja, o Jummal, sest ma kõnnin ulga
wõrgude seas; päästa mind neist, ja lunnasta mind, o Õn-
nis, kui innimesse armastajja.

Mo lotus on se Issa, mo warjupaik se Poeg, mo abbi
se Pühha Waim, Sa Pühha Kolmainus, au Sulle.

Peale sedda se lõppetus, kui omnifugi palwete jures.

On kõhhus. — Kes Sa Pühham olled, kui Cheru-
bimid, i. n. e.

Palwe, isseärranis ütelda.

Wähhenda, lõppeta, anna andeks meile, o Jummal,

meie tahtmissega ja ilmtahtmatta tehtud pattustamissi, mis meil sõnnas ja te-us, mis teadmisses ja ilmteadusses, mis pawal ja õsel, mis mõdistusses ja mõttes on, — anna meile kõiki andeks, sest Sinna olled õnnis ja innimesse armastajja.

Isfand, innimesse armastajja, anna neile andeks, kes meid taggakiusawwad ja meid waenawwad. Eateggijattele te Sa jälle ead. Kingi meie wendadelle ja suggulastele palwid nende lunnastamisseks ja ühte iggawest ellu. Kes äddade sees on, minne neid katsma, ja anna neile parranemist. Juhhata neid, kes merre peal on. Kõi teed tekäijattregga. Wõitle ühhes **Reisriga**. Anna neile nende pattud andeks, kes meile teniwad ja meie wastu, armuliffed on. Allasta nende peale Dmma rohke armu parrast, kes meid kõlwatumaid pallusid, nende eest palluda. Mõtle, o Isfand, meie ees ingamma läinud issade ja wendadde peale, anna neile rahhu, kus So palle walgus paistab. Mõtle, o Isfand, meie wendadde peale, kes wangis on, ja päästa neid kõigest kin-nipiddamissest. Mõtle, o Isfand, nende peale, kes So pühha Kerrikuttes kassu ja ead tewad, ja anna neile palwid nende lunnastamisseks ja ühte iggawest ellu. Mõtle, o Isfand, ka meie So allandlikku, pattuste ja kõlbamatta sullaste peale, ja walgusta meie mõdistust Sinnu mõdistusse walgussega, ja sada meid So säedusse teraa peale meie kõige Pühhama wallitsejja Jummalä Emma ja iggawesse Neitsi Maria, ja kõige Sinnu Pühhade palwete parrast: sest Sinna olled õnnistud iggaweste iggawesse ajjani. Amen.

Wodi eites, lö endalle risti ette ja üttele:

Tõusku ülles meie Jummal, ja kaddugu Ta waenlaffed, ja pöggeneggu Ta palle eest, kes Tadda wiikawwad. Kui ka-ub suits, ni kaddugu ka nemmad; kui sullab wahha tulle nä-u eest, ni sagu otsa ka kurradid nende palle eest, kes Jumma-

lat armastawwad, ja ennast risti tähhega tähhendawwad ja lahkuffega ütlewad: römustelle ennast, o kõige kallim ja elluloja Issanda Rist, ajja ärra kurradissid se sinnu peale lödud Issanda Jesusse Kristusse wäe läbbi, Kes pörgu auda läks ja kurradi wägge mahha tallas, ja sind, Omma kallist Risti meile kinkis, igga waenlasse ärraajjamissiks. O kõige kallim elluloja Issanda Rist, aita mind se Pühha wallitsejja Neitsi Jummal Emmaga ja kõige Pühhadegga iggaweste. Amen.
ehf:

Umberwarja mind, o Issand, So kalli ja elluloja Risti wäega, ja oia mind kõige kurja eest.

Kui sa ennast unnele annad, siis ütle:

Sinnu kätte, o Issand Jesus Kristus, mo Jummal, annan ma omma inge; Sinna agga önnista mind, Sinna eida armu mo peale ja anna mulle ühte iggawest ellu. Amen.

IV. Palwed Jummalatenistusse tarbeks, mis Kerrikus petakse.

Enne Kerriku sisse astumist.

Ma rõmustassin ennast nende üle, kes mulle ütelsid: meie lähme Issanda kotta. So rohke armu läbbi, o Issand, astun ma So kotta ja kumardan ma So pühha templi ette Sinnu irmu sees. Issand, õppeta mind So õigussega, põra mo teed Sinnu pole mo waenlaste pärrast, et ma ilmeksimatta ühte ainust Jummalust austaks, sedda Issad ja Poega ja Pühha Waimu, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Pärrast Kerriku sisse astumist.

Ma kumardan Sind, mo Issandat Jummalat, Kes Sa Omma õnne andega selle pühha templi sees, ja ennam nende kõige puhtamma ja elluloja Salla-uste (Sakramentide) sees olled; Sulle mo tõssise Kristusese lunnastajjale painutan ma omma süddame põlwi. Ma kumardan ka, So ilmpuudlikku Emmad, sedda kõige puhtammat Neitsid Jummalat Emmad Mariad, sedda aitajjad, kaitstjat, eestkostjat, sedda ainust lunnastusse lotust ja kindlust. Ma austan sedda pühha Inglit, So teendrit, kes ikka Sinnu Jummalikku altarid kaitseb; ja kõiki Sinnu Pühhasid, kes kujjude sees üllespantud on; ja annan suud armuga nende ingawwa luile. Ja pallun Sind, mo õntsat Issandat: wõtku so kõrwad ikka kuulta nende eält, kes Sind So pühhas kojjas palluwad; mõtle nende peale Ommas Laewa-rigis, kes temma jures ingawwad, kõiki nende pattustamissi põlgates, sest Sinna olled õnnis ja armulinne iggaweste. Amen.

a) Õhtuferriku-tenistusse seest.

Issand, ma üidsin So pole, kule mind.

Kule mind, o Issand.

Issand, ma üidsin So pole, kule mind; kule mo palwe eält, kui mul So pole üida on.

Kule mind, o Issand.

Olgu mo palwe kui suitsutamisse ohwri riist So ees; mo kae tõstminne, õhtulik ohwer.

Kule mind, o Issand.

Õhtu-laul Jummalale Pojjale preestrilikku kannatajaja Athenogenist.

Pühha au waikne, ilmsurelikku, taewasse, Pühha, õntsa Issa walgus, Jesus Kristus! Tulates päwa allaminnemisfeks, nähtes sedda õhtulikku walgust, laulame meie Sulle Jummalalle se Issale, Pojjale ja Pühha Waimule. Sa olled wäärt, iggal ajjal laultud olla wagga eältega; o Jummalale Poeg, Kes Sa ellu annad, selle läbbi austab Sind se ilm.

Palwe õhtu tullemisse ajjal.

Te meid kõlblikuks, o Issand, se õhtu ilm pattuta jada. Sa olled õnnistud, o Issand meie issade Jummal, ja kidetud ja austud on So nimmi iggaweste, amen. Sinnu eldus, o Issand, tulgu meie peale, nõnda kui meie So peale lootsimme. Sa olled õnnistud, o Issand, õppeta mind So eestkostmissiga. Sa olled õnnistud, o Kuningas, te mind targaks So eestkostmissiga. Sa olled õnnistud, o Pühha, walgusta mind So eestkostmistega. Issand, Sinnu eldus festab iggaweste; ärra põlga Dmma kättetööd. Sinnu pärralt on kitus, Sinnu pärralt on kitudaul, Sinnu pärralt au, Sinnu se Issa ja se Pojja ja se Pühha Waimu pärralt, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

Pühha Jummalale: wastuwõtja Simeoni palwe.

Nüid lassed Sa, o Issand, Dmma sullast ärra minna

rahhuga Omma Jõnna järrele, sest minnu filmad on Sinnu lunnastust näinud, mis Sa kõige inimeste filmade ees olled walmistannud, walgust keelte ilmutamisseks, ja So Israeli rahwa au.

Troparid.

O Kristusse ristja, mõtle meie kõikide peale, et meie ommast ülleastmistest pääseksimme; sest sulle anti sedda armu, meie eest palluda.

Palluge meie eest, pühhad Apostlid, ja kõik Pühhad, et meie äddadest ja kurbdustest pääseksimme; sest teid armulikki eestkostjid otsisimme meie lunnastajja ette.

Sinnu eldusse jure jookseme meie, o Jummal Emma, ärra põlga mitte meie palwid meie ümberpiramisses; waid päästa meid ärra äddadest, Sa ainus pühhas, ainus õnnistud.

Pühha Wassili se Sure palwe.

Sa olled õnnistud, o Kõigeülespididaja Issand, Kes Sa sedda päwa päikesse walgussuga walgustassid, sedda õõd tulle ämmaragga selgustassid, kui Sa meid selle päwa pikkust möda sata ja selle õ allustusse liggi olled jõuda lastnud, kule meie ja kõige So inimiste pallumist ja anna meile kõik meie tahtmissuga ja ilmtahtmatta tehtud pattud andeks. Wõtta wastu meie õhtu pallumist ja sada meile So rohket armu ja eldust, meile So pärrisossale; müirita meid So pühha Ingliseega, wapnenda meid õigusse riistategga, kinnita meid So tõega, kaitse meid So wäega, päästa meid kõigest ümberpiramisses ja kõigest waenlikku laimamisses; ja anna meile, et ka se õhtu se tullega õga täielinne, pühha, rahhulinne, ilm-pattuta, ilmpetlik, ilmkurjamõtteta olleks, ja nõnda kõik meie ellu päwad, So Pühha Emma ja kõige Pühhade palwete läbbi, kes iggawestest ajjast sanik So melepärrast ollid. Amen.

Rõigeärrane keef-õ: Jummalatenistusse, tunnide ja pärrast-õhtu: Jummalatenistusse palwe.

Kes Sa iggal ajjal ja iggal tunnil, taewas ja ma peal kumardud ja austud olled, o Kristus Jummal, Sa pikfamelelinne, rohkearmulinne, rohkest elde, Kes Sa neid õigid armastad, ja nende pattuste peale armu eidad, Kes Sa kõiki lunnastussele kutsud tulles äänne tõ-utusse pärrast; Sa Issi, o Issand, wõtta wastu meie palwid sel tunnil, ja juhjata meie ellu So kassude järrele, walgusta meie waimu ja puhhata meie ihhu, parranda meie mõttid, selleta meie meelt, ja päästa meid kõigest kurbdussest, kurjast ja aigustest; kinnita meid So pühha Inglise läbbi et meie, nende warjamisse läbbi oitud ja juhhatud, Ussu ühhendusse ja Sinnu ilmfättesamata au mõistusse jure saaksimme; sest Sinna olled õnnistud iggaweste iggawesse ajjani. Amen.

b) Pärrast-õhtu: Jummalatenistusse seest. Palwe.

Rõige kidetum iggawenne Neitsi, Jummal Kristusse Emma, wi meie palwet So Pojja ja meie Jummal ette, et Temma Sinnuga meie ingessid lunnastaks.

Pühha Johannikiusse palwe.

Mo lotus on se Issa, mo warjupaik se Poeg, mo abbi se Pühha Waim; Sa Pühha Kolmainus, au Sulle.

a) Keef-õ: Jummalatenistusse seest. Troparid.

Wata, peigmees tulles keef-õsel, ja õnnis on se'sullane, kedda Ta walwammas leiab; agga se on weel kõlbamatta, kedda Ta kohkummas leiab. Walwa siis, mo ing, et sa mitte

unnest ei sa mahha rõhhtud, ja surmale ülleantud ja Rigist wälja lükkatud; waid walwades üia: Pühha, Pühha, Pühha olled Sinna, Jummal, eida armu meie peale Jummal Emma pärrast.

Se irmsa päwa peale mötteldes, walwa, mo ing, omma küinalt põllema pannes ja õlliga tedda walgustattes; sest sa ei tea mitte, mil ajjal se eäl tulleb, mis üiab: wata, peigmees! Walwa sepärrast, mo ing, et sa mitte ei uinu, ja sind mitte wälja ei lükkata, kui neid wiit neitsisid; ota wahwalt, et sa Kristust õngawwa õlliga leiad, ja Emma sulle Omma au Jummalikku kooda annab.

Walwe.

Jsand Jummal, Jssa Rõigeüllespiddaja, Jsand ainu sündinnud Poeg Jesus Kristus, ja Pühha Waim, ainus Jummalus, ainus wäggi, eida armu mo pätusse peale ja lunnasta mind So kõlbamatta fullast, misfugguse wisiga Sa tead, sest Sinna olled õnnistud iggaweste iggawesse ajjani. Amen.

Troparid.

Mõtle, o Jsand, kui õnnis, Omma fullaste peale, ja anna neile andeks, mis nad omma ellu sees pätustassid; sest ükski ei olle pätuta, kui ükski Sinna, Kes Sa ka surnutelle rahhu anda wõid.

Kes Sa tarkusse süggawussenga kõiki innimeisi armulikfult ehhitad, kõigile, mis neile kassulik on, annad, Sa ainus kaasteggija, rahhuta, o Jsand, So fullaste ingessid; Sinnu meie loja, meie Walmistajja ning Jummal peale panniwad nad omma lotust.

e) Omniku-Jummalatenistusse seest.

Jsand Jummal ilmus ka meile, õnnistud on, Kes tulleb Jsandana nimmel.

Antifonid (Wastuseäled).

Mo norustest sanik sõitlewad mind palju ihhaldamissi; agga seisa Jffe mo eest ja lunnasta mind, mo lunnastajja. Abbenegge Jfsandat teie, kes teie Sionit kaetsette; sest teie sate kuiwamma, kui rohhi tulle ees.

Pühha Waimu läbbi saab ellawaks igga ing, ja ta tõuseb puhtussuga ning saab walgustud se Kolmainusse läbbi pühhalikkult = sallaja.

Üllestõusmisse laul pärrast Ewangeliumit.

Kristusse üllestõusmist näinud olles, kumwardamme meie sedda Pühha Jfsandat Jesust, Kes üksi ilmpattuta on. Meie kumwardamme So Kristi, o Kristus, ja laulame ja kildame So pühha üllestõusmist; sest Sinna olled meie Jummal, peale Sind ei tunne meie keddagi muud, Sinnu nimme nimmetamme meie. Tulge kõik uskjad, kumwardagem sedda pühha Kristusse üllestõusmist; sest wata, Kristi läbbi tulli rõõm kõige ilmale; ikka Jfsandat kites, laulgem Emma üllestõusmist, Kes La Kristi wallu kannatattes, surma läbbi surma ukkas.

Nu Jfsale ja Pojjale ja Pühha Waimule.

So Apostlite palwete läbbi, o Armulinne, te puhtaks meid sest pattude ulgast.

Nõnda nüid, kui iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

So Emma palwete läbbi, o Armulinne, te puhtaks meid sest pattude ulgast.

Eida armu mo peale, o Jummal, So allastusse surusse pärrast, ja So rohke eldusse pärrast puhhasta mo üleestmist.

Kristus tõusis auast üllest, kuida La sedda etteütles, ja andis meile iggawest ellu ja suurt eldust.

Emme 9-sannad Kanoni*) (säedusse ramatu) laulu. **Pühha Jummal Emma laul.**

Mo ing üllendab Issandat, ja mo waim römustelleb ennast Jummal mo Õnnisteggija pärrast.

Sest Emma on waatnud Omma ümmardajja allandusse peale; sest wata, sest ajjast Janik kiltwad mind öntsaks kõige põlwe rahwad.

Sest mulle on se Wäggew surust andnud, ja Pühha on Emma nimi, ja Emma eldus on põlwest põlweni nende ülle, kes Sedda kartwad.

Ea on Omma kääwarrega wallitsust lonud, Ea on laiale pillanud neid, kelle süddamed kõrkjad ollid ommas meles.

Emma on mahhalütkanud neid wäggewid aujargedde pealt ja neid allandlikkussid üllendannud, on näljast täitnud õnne andetegga ja neid rikkid tühjalt ärrasaatnud.

Ea on wastu wõtnud Omma sullast Israeli, Emma eldust mele tulletatta, nõnda kui Ea räkinnud on meie issade, Abrahami ja Emma seemne wastu iggawesse ajjani.

Wata: igga wersi jure lissatakse se laul:

Kes Sa Pühham olled, kui Cherubimid ja ilmotsata ausam, kui Serafimid, Kes Sa ilmuffasamata Jummalat sedda Sõnna sünnitassid, Sind tõssist Jummal Emma üllendamme meie.

Laul Pühha Jummal Emmale.

Õnnistud olled Sa, o Jummal Emma Neitsi, sest Selle läbbi, Kes Sinnust lihhasse tulli, wõeti pörgu wangi, üiti Adam ülles, kaddus wanne, pääsis Ewa lahti, sai surm surmatud, ja saime meie ellawaks. Sepärrast üiame meie lauldes So pole: õnnistud on Kristus Jummal, Kes nõnda sedda tahtis, au Sulle.

Au Sulle, Kes Sa meile walgust näitsid.

*) Kanon tähhendab Kerriku kele järrele säedust ehk säedusse ramatut.

Suur austusse sõuna.

Au Jummalalle üllewel, ja rahhu ma peal ja innimes-
tele ea meel. Meie kidade Sind, meie üiame Sind õnt-
saks, meie kummardamme Sind, austamme Sind, tän-
name Sind, So sure au pärrast. Jhsand, taewanne Kunnin-
gas, Jummal Jhsa Kõigeüllespidaja. Jhsand ainusündinud
Poeg Jhesus Kristus ja Pühha Waim. Jhsand Jummal,
Jummala Tal, Jhsa Poeg, Kes Sa neid ilma pattussid
Enda peale wõtsid, eida armu meie peale; Kes Sa neid
ilma pattussid Enda peale wõtsid, wõtta wastu meie palwet.
Kes Sa istud Jhsa parremal kael, eida armu meie peale.
Sest Sinna olled üksi Pühha, olled üksi Jhsand, Jhesus Kris-
tus Jummal se Jhsa auks. Amen.

Jgga pääw kidan ma Sind, ja austan ma Sinnu
nimme iggaweste ja aegade ajjani.

Te meid kõlblikuks, o Jhsand, se pääw ilm pattuta
jada. Sa olled õnnistud, o Jhsand meie issade Jummal,
kidetud ja austud on So nimmi iggaweste, amen.

Sinnu eldus, o Jhsand, tulgu meie peale, nõnda kui
meie so peale lotamme.

Sa olled õnnistud, o Jhsand, õppeta mind So eest-
kostmissiga. (kolmforda).

Jhsand, Sa ollid meie warjupaik põlwest põlweni.
Ma ütelsin: Jhsand, eida armu mo peale, te terweks mo
inge, sest ma ollen So wastu pattustannud. Jhsand, Sinnu
jure jooksin ma, õppeta mind, so tahtmist tehha, sest Sa
olled mo Jummal, So jures on se ellu allik, Sinnu walgusse
sees same meie walgust näggema. Laiuta wälja So eldust
nende ülle, kes Sind tundwad.

Se Kolmfordpühha.

Üllestõusmisse troparid pãrrast sedda suurt austusse sõnna.

Tãnna tulli lunnastus ilmale, meie laulame Sellele, Kes
auast üllestõusis, ja Kes meie ellu Ülle on; sest surma sur-
maga ärrawõites, andis Ta meile wõitu ja suurt eldust.

Sa tõusid auast ülles, ja murdsid katti põrgu ahhilid, wããrsid
surma ukka mõistmist, o Jssand, Kes Sa kõiki waenlasse wõrgu-
dest päästsid, Ennast Omma Apostlilelle näitsid, neid wälja lãk-
kitassid So sõnna fulutamisselle, ja nende lãbbi kõige ilmale
Omma rahhu saatsid, Sa ainus rohke Armulinne.

g) Tunnide seest.

Esimese tunni tropar.

Ommiku kule mo eãlt, mo Kuningas ja mo Jummal.

Juhhata mo jalgu So sõnnade jãrrele, ja ärra lasse
ühhelgi ülleastmissel mind wõita. Pãesta mind innimeste
laimamissest, ja ma saan So kãskussid tãitma. Sinnu palle
paistku So sullase peale, ja Sa õppeta mind So eestkostmissiga.

Minnu su sagu tãis Sinnu kitust, o Jssand, et minna
laulaks So au, kõik se pããw So surust.

Rondak. *)

Wãggew wõitja sõddija, et Sa meid waenlastest ärra
pãestnud olled, tome meie Sulle tãnnu, meie So sullased, o
Jummala Emma; nõnda, kui So kães se ilmwõitmatta wãggi
on, pãesta meid ärra kõigest äddast, et meie So pole üiak-
simme: rõmusta Ennast, Sa ilmpruutlik pruut.

Kolmandamma tunni tropar.

Jssand, Kes Sa Omma Pühha Waimu mahha
saatsid Omma Apostlite peale kolmandammal tunnil, ärra

*) Rondak on üks weike kitudaul ühhe Pühha auks.

wõtta tedda mitte meilt ärra, Sa Õnnis, waid uenda meid, kes meie Sind pallume.

Kuendamma tunni tropar.

Kes Sa kuendammal päwal ja tunnil risti peale naelatud ollid, kissu katki paradisis Adami ülbet pattu ja meie ülleastmiste käefirja, o Kristus Jummal, ja eida armu meie peale.

ühheksamma tunni tropar.

Kes Sa ühheksammal tunnil meie pärrast lihhalikult surma maitšid, surma meie lihha ebbatarfust, o Kristus Jummal, ja lunnasta meid!

h) Üllešwõetutte

Liturgi (Jummala-tenistusse säedusse) seest.

Paul Isfanda Jesusse Kristusfelle.

Sa ainusündinnud Jummal Poeg ja Jummal Sõnna, Kes Sa ilmsurrelik olled ja meie lunnastamisse pärrast lihha fisse tulla wõtsid Pühha Jummal Emma ja iggawesse Neitsi Maria läbbi, tðeste innimesseks said, risti peale lödud said, o Kristus Jummal, surma surmaga wõitsid, Üks sest Pühha Kolmainussest olled, Issa ja Pühha Waimuga ühhes austud, lunnasta meid.

Õntšad.

Mõtle meie peale Õmmas Rigis, o Isfand, kui Sa Õmma Riki tülled.

Õntšad on need, kes waimus waesed on, sest nende pärralt on se Laewa-riik.

Õntšad on need, kes leinawwad, sest nemmad sawad trööstitud sama.

Õntšad on need tassafed, sest nemmad sawad maad pärrima.

Õnnsad on need, kes nälga ja jannu tundwad õigusse järrele, sest nemmad sawad täidetud sama.

Õnnsad on need armuliffed, sest nemmad sawad armu sama.

Õnnsad on need, kes puhtad süddames on, sest nemmad sawad Jummalat näggema.

Õnnsad on need rahhu-teggijad, sest nemmad sawad Jum- mala lapsiks ütitud sama.

Õnnsad on need, kedda taggakiusatakse õigusse pärrast, sest nende pärrast on se Zaewa-riik.

Õnnsad ollete teie, kui teid laimatakse ja taggakiusatakse ja kõikisuggust kurja teie wastu rāgitakse ja wassetakse minnu pärrast. Kõmüstagge ennast ja õiskagge, sest teie tassuminne on suur taewas.

Paul kissetullemisse ajjal Ewangeltumiga.

Zulge, kumardaggem ja eitekem ennast mahha Kris- tusse ette, lunnasta meid, o Jummala Poeg, Kes Sa surnuist ülesstõusnud olled, meid, kes meie Sulle laulame, halleluja.

Wata: Nõnda laultakse pühha päwal; teiste nāddala päwadel ägga nõnda:

Kes Sa Pühhade ulgas immestud olled, meid, kes meie Sulle laulame, halleluja.

Ägga Jummala Emma pühhadel nõnda:

Jummala Emma palwetegga, meid, kes meie Sulle lau- lame, halleluja.

Ufkjatte Jummalatenistusse säedusse seest

Cherubimide laul.

Kes meie fallal wiwil Cherubimissid tähhendamme, ja se elluloja Kolmainusselle sedda kolmkordpühha laulu lau- lame, jätkem nüid kõik ellu murret mahha, et meie

sedda kõikide Kuningat wastuwõttaksimme, Redda nägema Ingliite järgmistest tenitakse. Halleluja. (Kolm korda).

Diakon *) üiab: Armastagem teine teist, et meie ühhelega tunnistaksime.

Lauljad laulwad, agga need teised ütlewad isse enneses:

Sedda Issad ja Poega ja Pühha Waimu, sedda ühhelomalist ja ilmja-utmatlikku Kolmainust.

Diakon: Uks, uks, wõtkem tarkusse sees tähhele panna.

Lauljad laulwad se Sige-ussu Sumboli (Sige-ussu eentirja sõnnu):

Minna ussun se ainu Jummal se Issa, se Rõigewäggewamma, se taewa ning ma ja kõige nähtawwa ja ilmnähtawwa loja sisse; ja se ainu Issanda Jesusse Kristusse, se ainusündinnud Jummal Pojja sisse, Kes Issast on sündinud enne kõiki aegu, Walgus Walgussest, tõdisine Jummal tõssisest Jummalast, sündinnud, mitte lodud, Issaga ühhelomalinne, Kelle läbbi kõik lodud on. Meie innimeste pärrast, ja meie lunnastamise pärrast mahha tulnud taewast, ja lihhha sisse sanud se Pühha Waimu ja se Neitsi Maria läbbi, ja innimesseks sanud; meie pärrast risti lödud Pontiusse Pilatusse al, ja kannatannud ja mahhamaetud, ja üllestõusnud kolmandammal päwal kirjade järrele; ja üllestlainud taewa, ja istub Issa pärremal kael, ja sealt saab Ta jälle tulles auga kohhut mõistma ettawatte ja furnutte ülle, ja Emma rigil ei sa otsa ollema. Ja se Pühha Waimu, se Issanda se Elluloja sisse, Kes Issast on wälja lainud, Redda Issa ja Pojjaga ühelaisi kummardakse ja austakse, ja

*) Allampreester.

Kes Prohwetide läbbi räkinnud on. Ühhe pühha, Koggudustest sisesesäetud ja Apostlikku Kerriku sisse. Tunnistan ühte Kristmist pattude andeksandmissöks, lotan surnutte üllestõusmist ja ühte tulleva ajja ellu. Amen.

Diakon: Seiskem easte, seiskem irmuga, wõtkem tähhele panna, sedda pühha ettetomist rahhu sees ettetua.

Pauljad: Rahhu armu, fidu ohwrit.

Preester: Meie Issanda Jesusse Kristusse eldus ja Jummal ja Issa arm ja Pühha Waimu ühhendus olgu teie kõikidegga.

Pauljad: Ja sinnu waimuga.

Preester: Üllendagem omma süddamid.

Pauljad: Meie üllendamme neid Issanda pole.

Preester: Tännagem Issandat.

Pauljad: On õige ja kõhhus, kummaridatta Issad, Woega ja Pühha Waimu, sedda ühhelomalist ja ilmja: utmatlikku kolmainust.

Preester: Wõidu laulu lauldes, üides, õigates ja üteldes.

Pauljad: Pühha, Pühha, Pühha on Issand Esebath, taewas ja ma on täis Sinnu au, hosianna kõrgel, õnnistud on, Kes tulleb Issanda nimmel, hosianna kõrgel.

Preester: Wõtkes, sõge, se on Minnu Jhhu, mis teie eest murtakse pattude andeksandmissöks.

Pauljad: Amen.

Preester: Joge temma sees kõik, se on Minnu Berri Ue. Säedusse sees, mis teie ja mitmette eest ärrawallatakse pattude andeksandmissöks.

Pauljad: Amen.

Preester: Sinnu Omma Sinnu Ommaast tome meie Sulle kõiges ja kõige eest.

Pauljad: Sind laulame meie, Sind õnnistamme meie, Sind tänname meie, o Issand, ja Sind pallume meie, o meie Jummal.

Preester: Kõige ennamast meie kõige Pühhama, puh-tamma, õnnistettuma, austettuma wallitsejja Jummal Emma, ja iggawesse Neitsi Maria eest.

Pauljad: O Kohhus, tõe-usses õutsaks Kita. Ja Kes Sa Pühham olled, kui Cherubimid j. n. e.

Agga kui Wassili se Sure Liturgi (Jummalateenistusse säedus) on,
siis laulatakse nõnda:

Sinnu ülle rõmustelleb ennast, o Õnneandja, igga loom, Inglise foggudus ja innimesse suggu, o pühhitsettud tempel, ja waimulik parradis, neitsilik au, kelle läbbi Jummal lihhasse tulli ja lapsaks sai, enne kõiki aegu meie Jummal olles; sest Sinnu ihhu ehhtas Temma Omma aujärjeks ja Sinnu emmakonda teggi Temma rumiliffemaks, kui taewas on. Sinnu ülle rõmustelleb ennast, o Õnneandja, igga loom, au Sulle.

Preester: Ja lasse meid ühhe su ja ühhe süddamegga Kita ja laulta So kõigekallimat ja suurt nimme, Sinnu se Issa ja se Pojja ja se Pühha Waimu nimme, nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani.

Pauljad: Amen.

Preester: Ja se sure Jummal ja meie lunnastajja Jesusse Kristusse allastus olgu teie kõikidegga.

Pauljad: Ja sinu waimuga.

Diakon: Kõikidde Pühhade peale mõtteldes, pallugem meie weel ja weel Issandat rahhu sees.

Pauljad: Issand, eida armu.

Diakon: Pallugem Issandalt ühte täit, täielist, pühha, wagga ja pattuta päwa.

Pauljad: Anna sedda, o Issand.

Preester: Ja te meid kõlblikuks, o Issand, julgussega

ilm-ukkandistmatta Sinnu se taewasse Jummalä Jesa pole üida tohtidda ja ütelda:

Lauljad: Jesa meie, Kes Sa olled taewas j. n. e.

Diakon: Wõtkem tähhele panna!

Preester: Pühha Pühhadelle.

Lauljad: Üks Pühha, üks Jõsand Jesus Kristus Jummalä se Jesa auks. Amen.

Pühhapääwlik Jummalä-armu-laua laul.

Kiitke Jummalat taewast, kiitke Tedda kõrgel. Halleluja, (kolm korda).

Diakon: Astugge jure Jummalä irmu ja ussuga.

Lauljad: Önnistud on, Kes tulled Jõsanda nimmel, Jõsand Jummal, ja Temma ilmus ka meile.

Preester: Lunnasta, o Jummal, Ömma rahwast, ja önnista Ömma pärrisossa.

Lauljad: Meie näggime sedda tõssist walgust, saime taewalikku Waimu, leidõimme sedda õiget usku, kumardamme sedda ilmja-utmatlikku kolmainust; sest Temma on meid lunnastannud.

Preester: Jkka nüid ja iggaweste ja iggawesse ajjani.

Lauljad: Amen. Meie su sagu täis Sinnu kitust, o Jõsand, et meie laulaks So au, et Sa meid Ömma pühha, Jummalikku, ilmsurrelikku, ja elluloja Salla-uste (Sakramentide) offalikkeks tehha wõtsid; oia meid So pühha-usses, et meie iggapäaw So õigust õppiks. Halleluja. (kolm korda).

V. Troparid, Kondakid, Palwed ja Bersid Paastu ja Die Triodi (Kolmdusse Jummalatenistusse) seest.

1) Paastu Triodi seest.

A) Sure paastu (ehk neljakümne päwa paastu) ette-
walmistajja nädalatte sees.

a) Tölneri ja fariseri nädalal.

Omniku-Jummalatenistussel pärrast Ewangeliumit.

Te lahti mulle neid pattu kahhetsemisse ukfi, o Elluandja,
sest mo waim töttab warra So puhha templi pole, kdiif
se lihhalik tempel, mis ma kanna, on wiggane; agga Sinna,
kui Armulinne, puhhasta tedda Omma önnisteggewa eldussega.

Palwe Jummal Emmale.

Sada mind se lunnastusse teraa peale, o Jummal Emma,
sest ma ollen omma inge tuima pattudegga kohmaks teinud, ja
kdiiki omma ellu laiskusse sees ellanud; agga lunnasta mind
Omma palwetegga köigest rojjast.

Eida armu mo peale, o Jummal, So allastusse surusse
pärrast, ja So rohke eldusse pärrast puhhasta mo ülleastmist.
Mötteldes se ulga minnust tehtud kurja ülle, wärrisen ma
kõlbamatta se irmsa koftu päwa eest; agga lotes So eldusse
armu peale, üian ma So pole, kui Dawit: eida armu mo
peale, o Jummal, So allastusse surusse pärrast.

Wata: Neid pattu kahhetsemisse laulussid laulab Kerrik tölneri ja
fariseri nädalast kunni wiendamma sure paastu nädalanni.

Kondak.

Pöggeneagem fariseri ooplemist, jo öppigem tölneri al.

landlikku sõnnade kõrgust, pattude kahhetsemisega üides: o ilma lunnastajja, puhhasta Omma sullasid.

b) Kaddunud pojja uädalal.

Ommiku - Jummal - tenistussel.

Ïstumisse palwe pärrast kolmat laulu.

Arwa mind kõlblikkus, mulle lahti tehha Omma Ïsalikku kaenalt, ma ellasin kõlwatummalt omma ellu; Omma eldusse otsatu rohkusse peale wadates, o lunnastajja, ärra põlga nüid mo waest süddant; sest Sinnu pole, o Ïsand, üian ma allandusse sees: ma pattustassin, Ïssa, taewa ja Sinnu wastu.

Rondak pärrast kuendammad laulu.

Ma lahkussin rummalikkult So Ïsalikku au seest, pil-lassin kurja peale sedda warra, mis Sa mulle andsid. Se-pärrast toon ma Sulle omma kaddunut eält: ma ollen pattustannud So ees, o elde Ïssa, wõtta mind kahhetsejjad jälle wastu, ja te mind, kui ühte So palgaliste ulgast.

a) Eihhasõmisse lõppetusse nädalal.

Ommiku - Jummal - tenistussel.

Ïstumisse palwe pärrast kolmat laulu.

Ma mõtlen se irmsa päwa peale ja nuttan mo kurja teg-gude pärrast; kuidas koston ma se ilmsurrelikku Runninga wastu, misugguse julgussuga watan ma kaddunud se Roh-tumõistja peale. Elde Ïssa, ainusündinnud Poeg ja Pühha Waim, eida armu minnu peale.

Rondak pärrast kuendammad laulu.

Rui Sa tulles ma saad, o Jummal, ma peale auga, ja kõid wärriseb, ning üks tullejõggi So kõhtu paiga ees

jookseb, ramatud lahti tehakse ja salladussi ülles näidatakse: siis päästa mind se kustumatta tulle eest ja lasse mind So parremal käel seista, o kõige õigem Kohtumõistja.

e) Sõira loppetusse nädalal.

Ommiku - Jummalal - tenistussel.

Istumise palwe pärast kolmandamad laulu.

Adamit aeti paradisi rõmusest välja ühheks mõrruks toiduks temma ahnuse eest, et ta Issanda käsku ei pidanud, ja mõisteti talle, maad arrida, kellest ta isse tehud olli, ja sure iggiga omma leiba süia. Sepärrast armastagem meie kassinust, et meie väljas pool paradisi ei kiffenda, kui temma, waid temma sisse same.

Rondak pärast kuendamad laulu.

Sa tarkusse õppetajja, mõistusse andja, rummalatte nuhtlejja, waeste kaitseja, kinnita, walgusta mo süddant, o Issand; anna mulle Omma sõnna, Omma Issalikku sõnna; wata, ma ei kela mitte omma suud, So pole üidmast, Armulinne, eida armu mo langennud peale.

Profeimen *) õhtu-Jummalal-tenistussel.

Ärra põra Omma paltet Omma sullase poolt, sest ma ollen murrelinne, wõtta mind karmest kuult; kule mo inge ja päästa tedda.

Pühha Efremi Sürina palwe.

Mo ellu Issand ja Wallitsejja, ärra anna mulle mitte laiskusse, argusse, kõrkusse ja tühja lobbissemisse waimu. Kummarduš.

*) Geslaul.

Waid anna mulle, So sullaselle, kassinusse, allanddusse, kannattusse ja armu waimu. Kummardus.

Edest Isand Kuningas, lasse mind nähha mo ülleastmissi, ja ärra lasse mind mitte mo wenda ukka mõista, sest Sinna olled õnnistud iggaweste iggawesse ajjani. Amen.

Kummardus.

O Jummal, puhhasta mind pattust. 12 korda ja nenda samma palju ka weiksid kummarduisi, ja siis kõik se palwe:

Mo ellu Isand ja Wallitsaja j. n. e., ja siis üks suur kummardus.

Wata: Sedda palwet loetakse tunnide peal kolmaspäwal ja redil se sõira lõppetusse nädalal ja kõik need puhha paastu nädalad (40 päwa) läbbi, laupäwal ja pühapäwal ükspäiniks mitte.

B) Essimessel puhha sure paastu nädalal.

Esmapäwal.

Õnniku - Jumala - tenistusel, istumisse palwe pärrast teist kathiismet *).

Jummalikku paastu allustamissega püiame meie waggadust sada, ingest uides: Isand Kristus, wõtta wastu meie palwet, kui wälja wallitsettud suitsutamisse ohwri riista, ja meie pallume sind, päästa meid sest aiswast mädast ja irmsast pinast, sest Sinna üksi olled leplik.

Ridulaul laulude koggul.

Tulli paast, se kassinusse emma, se pattude üllekskaebajja, se kahhetsemisse kulutajja, se Inglise elluwis ja innimeste lunnastus; meie usklikud, üidkem: o Jummal, eida armu meie peale.

Irmosid **) se sure Kanoni seest.

1) Sa ollid mulle abbimehheks ja kaitsjaks mo lunnastamissiks; se on mo Jummal, ja ma kidan Sedda, mo

*) Istumisse laul.

***) Irmos on üks lühikenne ridulaul ülleüldsest.

Jesad Jummalat, ja ma tõstan Tedda, sest auga on Ta Ennast austannud.

2) Kule taewas, ma rāgin ja laulan Kristust, Kes Neitsi lābbi lihhasse tulli.

Waatke, waatke, sest Minna ollen se Jummal, Kes manna andis ja wet kaljust wālja wallas wannal ajjal kõrbe sees Mo rahwalle Mo ainsa kāe ja wāe lābbi.

3) O Kristus, kinnita So kās Kudde likumatta kalju peale mo mõttid.

Kinnita, o Jesand, So kās Kudde kalju peale mo wan-
kuwad süddant, sest Sinna üksi olled Pühha ja Jesand.

4) Se Prohwet, kuultes Sinnu tullemist, o Jesand, ja kartes, et Sinna Neitsist sündidda ja innimesseks sada tahtsid, ütles: ma kuulsin Sinnu kulutammist ja ehmatassin, au Sinnu wāele, o Jesand.

5) Kui ma õ seest ommikul üllestõusen, o innimesse Ar-
mastajja, walgusta mind, ma pallun Sind, ja sada ka mind So kās Kudde peale ja õppeta mind, o Lunnastajja, So tahtmist tehha.

6) Kui ma üidsin kõigest süddamest se elde Jummal pole, siis kulis Ta mind se süggawa pörgu seest, ja tõi üllest mo ellu sest mādast.

Rondak.

Mo ing, mo ing, ärka üllest, mis maggad sa? ots
jduab liggi ja sul on wārrisetta; tõuse siis üllest, et sind Kris-
tus Jummal wabbandaks, Kes kõigis paigus on ja kõiki täidab.

7) Meie olleme pattustannud, kās su üle astnud, üle-
kohhut teinud So ees, ei olle mitte teadwaks wõtnud,
egga teinud, mis Sa meile kās kistsid; agga ärra anna meid
mitte ärra kunni se otsani, o meie issade Jummal.

8) Tedda austawwad taewalikkud wāed ja Temma ees

wärrisewwad Cherubimid ja Serafimid, kōik ingaminne ja loom; laulge, kiitke ja üllendagge Tedda kōige aegadenni.

9) Seemnetta samisse ilmüllesräkimatta sündiminne, ilmmehheta Emma ilmkaddulik willi, sest Jummalik sündiminne uendab lomist; sepärrast üllendamme meie Sind digeusklikkult, meie kōik suggu arrud, kui Jummalala pruutlikku Emma.

Wata: Reid irmossid laulab Kerrik sure pärrast-õhtu-Jummalatenistussel se effimesse näddala Esmaspäwal, Teisipäwal, Kolmaspäwal ja Neljaspäwal.

Sure pärrast-õhtu-Jummalatenistussel.

Pühha wallitsejja Jummalala Emma, pallu meie pattuste eest.

Kōik pühha Inglise ja Peainglite taewalikud wäed, palluge meie pattuste eest.

Pühha Prohwet Johannes, ja meie Issanda Jesusse Kristusse eelkäia ja ristja, pallu meie pattuste eest.

Pühha kidetud Apostlid, Prohwetid ja Kannatajjad, ja kōik Pühhad, palluge meie pattuste eest.

Waggad ja jummalakartlikud issad, kōige mapealsed Karjased ja Oppetajjad, palluge meie pattuste eest.

Sa kalli ja elluloja Kristi ilmārrawõitmatta ja ilmkättesamata ja Jummalik wäggi, ärra jätta meid pattusid mahha.

O Jummal, puhhasta meid pattusid.

O Jummal, puhhasta meid pattusid ja eida armu meie peale.

O wäggede Issand, olle meiega, sest ühte teist abbi-meest, kui Sind, ei olle meil kurbdusse sees; o wäggede Issand, eida armu meie peale.

Kiitke Jummalat Temma Pühhade seas, kiitke Tedda Temma wäe kindlusse sees.

Kiitke Tedda Lemma wäggede sees, kiitke Tedda Lemma jure förgusse pärrast.

Kiitke Tedda passuna eäleaga, kiitke Tedda psaltri ja kandletega.

Kiitke Tedda trummi ja lüraga, kiitke Tedda keelte ja errelittega.

Kiitke Tedda ea eälisse kumbalittega, kiitke Tedda dis-kamisse kumbalittega, kōik ingaminne kiitku Jssandat.

Waata: Igga ridda jure on lissata: wäggede Jssand, olle meiega, j. n. e.
Nu. . .

Jssand, kui meil ei olleks Sinnu pūhha pallujid, ja Sinnu elduft, mis meie peale armu eidab, kuida tohhi-simme meie, o lunnastajja, Sind laulka, Redda Inglid löp-matta kiitwad? O Süddametundja, wabbanda meie ingessid.

Nōnda nüid. . .

Mo sure ulga pattude pärrast, o Jummal Emma, jook-sin ma Sinnu pole, Sa puhhas, lunnastammist nōudes, tulle katsma mo äddalist inge, ja pallu omma Poega ja meie Jummalat, mulle selle andeksandmist anda, mis ma kurja teinud ollen, Sa ainus Önnistud.

Kōige Pūhham Jummal Emma, ärra jätta mind mahha mo ellu ajja sees, ärra ussu mind mitte innimeste eestkostmisse kätte, waid kosta Jsse mo eest, ja eida armu mo peale.

Kōiki mo lotust pannen ma Sinnu peale, o Jummal Emma, oia mind so warju al.

**Ridulaul öhtu: Jummal: tenistusel essimesse
paastu nāddala Kolmaspäwal.**

Paastuddes, o wennad, lihhalikfult, paastuggem ka wai-mulikkult, kiskuggem katki igga walledusse ühhendust, ukkafem

sunnitud pettusse kõwveruisi, kiskuggem katkl igga wallekirja; andkem leiba näljastelle, ja waesid, kes ilm warjuta on, wigem majjasse, et meie Kristusse Jummalat kääst suurt armu saaks.

Gespühhitsettud Jummalat: tenistusse seest kõige se 40 päwa paastu ajjal.

Olgu mo palwe kui suitsutamisse ohwri riist So ees; mo kää töstminne, õhtulik ohwer.

Rule mind, o Issand.

Issand ma üidsin So pole, kule mind; kule mo palwe eält, kui mul So pole üida on.

Anna kaitsemist, o Issand, mo sule ja kinnitusse wärrawat mo su ette.

Ärra põra mo süddant kawwalusse kõnnede pole, uskudda pattude süisid.

Cherubimide laul.

Nüid teniwad meiega näggematta need taewaliklud wäed, sest wata se au Kunningas astub sisse; wata, se salla täidetud ohwer kantakse ette. Ussu ja armuga astugge ette, et meie iggawesse ellu ossalisseks saaks, Halleluja, (kolm korda).

Jummalat armu-laua laul.

Sõge ja wadake, kui õnnis on Issand. Halleluja, (kolm korda).

Pärrast üidust: Astugge jure Jummalat irmu ja ussuga.

Laul.

Ma kidan Jummalat iggal ajjal, Lemma au on mo suus.

Maitske taewalikku leiba ja ellu karrikat, ja wadake, kui õnnis on Jssand. Halleluja, (kolm korda).

Õhtu-Zummala-tenistusse kitudaul redil.

Tulge, uskjad, tehkem walgusses Zummala teggusid, kui meie päwal wisipärrast káme, wõtkem igga liggimesse wallekirja meist ärra, temma kormastammist temmale mitte pettusses arwates, jatkem lihha ihhaldammist mahha, laskem kaswadda inge andid, andkem leiba küssijattele, ja astuggem Kristusse jure, pattude kahhetsemisse sees üides: o meie Zummal, eida armu meie peale.

Laupäwal enne Kristusse Jhhu ja Werre wõtmist.

Jssand, ma ussun ja tunnistan, et Sinna tõeste Kristus, se ellawa Zummala Poeg olled, Kes ilma sisse tulli, pattusid lunnastamma, kelle seas minna se effimenne ollen. Weel ussun ma, et se on Sinnu kõige puhtam Jhhu ja se Sinnu kõige kallim Werri. Ma pallun sepärrast Sind: eida armu minnu peale, ja anna mulle andeks mo pattussid, mis ma tahtmissega ja ilmtahtmatta, sõnnaga, te-uga, teadmissiga ja ilmteadmatta teinud ollen, ja te mind kõlblikuks, ilmukkamõistmatta So puhta Salla-uste offalisseks sada, pattude andeksandmissesks ja iggawessesks elluks.

Wõtta mind tänna wastu, o Zummala Poeg, kui Sinnu pühha õhtu lõma - ajja offalist; sest ma ei tahha mitte kui Sinnu waenlanne sedda Salla-ust tunnistatta, ei suud Sulle anda, kui Judas, waid ma tunnistan Sind, kui se rõwel: mõtle mo peale, Dmmas rigis, o Jssand. Ärgu sagu So pühha Salla-uste offawõtminne, o Jssand, mulle mitte kohutuks ehk ukkamõistmissesks, waid mo inge ja ihhu parrandussesks.

Pühha sure paastu effimessel näddalal.

Tropar.

Meie kummardamme So kõigepuhtammad kujju, Sa
Õnnis, pattude andeksandmist So käest palludes, o Kristus Jum-
mal; sest tahtmissuga wõtsid Sa Dmma ihhu polest risti
peale minna, neid, kedda Sa lonud olled, waenlasse orjusselt
päästa. Sepárrast üiame meie tännulikkult So pole: Sa
olled kõiki täidnud rõmuga, o meie lunnastajja, Kes Sa
sedda ilma lunnastamma tullid.

Rondak.

Se ilmülleskirjutamatta Jsa Sõnna ilmus Sinnust, o
Jummala Emma, lihha sisse tulles, ja sedda ukkalainud
kujju jälle wanna seisusse sisse säedes, seggasid Sa tedda
Jummalikku eadussuga; agga tunnistattes sedda lunnastam-
mist te-u ja sõnnaga, wõttame meie sedda endalle ette panna.

Pühha sure paastu teisel näddalal.

Tropar.

Pühha Gregorile, se Thesalonika üllema-piiskopi ja Jummete-u-
teggijalle.

Sa Õige-ussu küinal, sa Kerriku kinnitus ja õppe-
tajja, sa mugide eadus, sa Jummala sõnna tundjatte ilm-
wõitmatta kaitsja, sa immete-uteggija Gregor, sa Thesalo-
nika au, sa armu kulutajja, pallu ikka, et meie inged lun-
nastud ollema saaksid.

Rondak.

Sa tarkusse pühhitsettud ja Jummalik errel, meie
laulame sind ühheeälelikkult, kui Jummala sõnna elledat
passunat, o Jummala sõnna kulutajja Gregor, agga

seistes, kui mõistus se effimesse Mõistusse ees, juhata meie mõistust, o issa, Temma pole, et meie üiaks: rõmustelle ennast, sa armu kulutajja.

Pühha sure paastu kolmandammal nädalal.

Tropar.

Lunnasta, o Issand, Omma rahwast ja õnnista Omma pärrisossa, j. n. e. Wata õmmifu palwete al.

Rondak.

Ei kellegille wära se tulline mõel Edeni wärrawid, sest nende peale sai se kõigeausam ühhendus, se Kristipu; surma odda ja pörgu mõit aeti ärra, sest Sa, mo lunnastajja tullid, neile, kes pörgus ollid, üides: minge jälle paradisi.

Tropar.

Sinnu Kristi kummardamme meie, o Issand, ja Sinnu pühha üllestõusmist austamme meie.

Pühha sure paastu neljandammal nädalal.

Tropar.

Wagga Reddeli Johannessele.

Sa ilmussid meile, kui kõrbe sees ellaja ja ihhulik Ingel ja immete-uteggija, o meie jummalakartlik issa Johannes. Paastu, walwamisse, palwe läbbi taewalikku andid fades, arstid sa neid tõbbisid ja ingessid, kes ussuga so pole jookswad. Au Sellele, Kes sulle sedda wägge andis, au Sellele, Kes sind kronis, au Sellele, Kes sinnu läbbi kõigile parrandust teeb.

Rondak.

Sind panni se Issand se õige kassinusse kõrguselle, ku

ühthe ilmpetlikku tähte, mis kõiki otsa walgusse ette toob, o meie õppetajja issa Johannes.

Wiendamma nädala Laupäwal.

Tropar.

Kui se Ilmihulik sedda salla käsku waimus sai, ilmus ta olega Josepi majjasse, ja ütles se ilmabbi-ellutundjalle: Se, Kes Dmma mahhatullemissegga taewast kõikumma teeb, assutab Ennast ilmmuudmatta kõik So sisse, ja nähhes Sedda So emmakonnas, sullaselikku näggu wõttes, kohkun ma Sulle üttelda: rõmusta ennast, sa ilmpruutlik pruut.

Rondak.

Wäggen wõitja sõddija j. n. e. Wata effimesse tunni al.

Pühha sure paastu wiendammal nädalal.

Tropar.

Wagga Agüptusse Mariale.

Sinnust, o emma, on teada, et sa eenfujju järrele lunnastud said; sest risti enda peale wõttes, läksid sa Kristusse järrele, ja te-uga õppetassid sa lihha põlgamma, sest se on kadulik, agga inge, kui ühhe ilmsurrelikku asja eest, murret kandma. Sepärrast rõmustab ka Ingliseegga, o wagga Maria, so waim.

Wos. *)

Kristusse talle ja tüttart tõstame meie lauludegga nüid, sedda iggawesse mäletusse wäärt ollewat Mariad, sedda ilmunnud Agüptusse lammast, ja temma põggenes kõige nende pet-

*) Paul, kelle sees Pühhade immeteggusid täielikkumalt üllendakse, kui Rondaki sees.

tuste eest ja tõi üksi ennast Kerrikulle kui ühte täielist jure-kaswamist, kassinusse ja palwega ülle innimesse loma jõu wõideldes. Sepärrast üllendas temma, selle kõigekidetumma Maria, ellu ja teggu se ainus Kõigewäggewam.

Kuendamma näddala Medil.

Kidulaul õhtu-Zummala-tenistuffel.

Sedda ingekassulikku neljakümnuust möda sates, pallume meie ka Sinnu pühha kannatamisse näddalat nähha sada, o innimesse Armastajja, Sinnu kõrgust ja Sinnu ilmülles-räkimatta murret meie pärrast temma sees austatta, ühhe-mõistlikkult laultes: o Isfand, au Sulle.

Pühha ja õige Latsarusse Laupäwal.

Tropar ommiku-Zummala-tenistuffel.

Sedda ülleüldset üllestõusmist enne Sinnu kannatammist finnitattes, ärratassid Sa latsarusst surnuttest ülles, o Kristus Zummal. Sepärrast laulame ka meie Sulle, se surma Wõitjalle, kui sullased So wõidu lippu kandes: hosianna kõrgel, õnnistud on, Kes tulleb Isfanda nimmel.

Kidulaul sure õhtu-Zummala-tenistuffel.

Zanna foggus meid se Pühha Waimu eldus kokku, ja meie kõik, So Kristi wõttes, ütlemme: õnnistud on, Kes tulleb Isfanda nimmel, hosianna kõrgel.

Palmi ehk urbe näddalal.

Troparid ommiku-Zummala-tenistuffel.

Essimmenne: Sedda ülleüldset üllestõusmist, j. n. e.
Zeine: Sinnuga ühhes ristmissiga mahha maetud, o Kris-

tus meie Jummal, saime meie Sinnu üllestõusmisse läbbi
iggawesse ellu ossalisseks, ja laultes dikamme meie: hosianna
förgel, õnnistud on, Kes tulleb Isfanda nimmel.

Rondak.

Kes Sa taewas troni peal, ja sällu peal ma peal kan-
tud olled, o Kristus Jummal, Sa wõtsid wastu Inglise
kitust ja laste laulu, kes So pole üidsid: õnnistud olled
Sinna, Kes Sa Adamit üllestärratamma tulled.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o elluandja Kristus, hosianna
förgel, ja meie laulame Sulle: õnnistud on, Kes tulleb
Isfanda nimmel.

d) Kannatamise nõddalal.

**Ümmiku-Jummala-tenistussel se pühha ja sure Es-
maspäwal, Teispäwal ja Kolmaspäwal.**

Tropar,

Wata, peigmees tulleb kesk-õsel, ja õnnis on se sullane,
kedda Sa walwamas leiab; agga se on weel kõlbamatta,
kedda Sa kohkummas leiab. Walwa siis, mo ing, et sa mitte
unnest ei sa mahha rõhõhutud, ja surmale ülleantud ja Rigist
wälja lükkatud; waid walwades üia: Pühha, Pühha,
Pühha olled Sinna, Jummal, eida armu meie peale Jum-
mala Emma pärrast.

Ekspostilarius (Saatminne).

Ma näen, mo lunnastajja, So kodda ehhitut, ja mul
ei olle riet, sisse minna: walgusta mo inge ehhet, Sa Wal-
gusse-andja, ja lunnasta mind.

Pühha ja sure Esmaspäwal.

Ridulaul öhtu: Jummalatenistuffel.

Se wiljatummatusse parrast ärrakuinud wigipu ähwardammist kartes, o wennad, togem meie kölbarwat pattude fahhetsemisse wilja Kristusese, Kes meile suurt armu annab.

Pühha ja sure Teispäwal.

Istumisse palwe ommiku: Jummalatenistuffel.

Armastaggem, o wennad, sedda peigmeest, ehhitaggem omma küinlid, mis eadusse ja õige ussu sees paistwad, et meie, kui Jssanda targad neidsid walmis Lemmaga pulma lähheksimme: sest se peigmees saab, kui Jummal, andid andma kõigile, ühte ilmfaddulikku kroni.

Rondak.

Mo ing, se otsa tunni peale mõtteldes, ja se wigipu mahha raiumist kartes, prugi sedda sulle antud punda olega, sa kehwater, wahwa olles ja üides, et meie mitte Kristusese kobjast wälja ei jääks.

Ridulaul austajadel.

Kuultes selle ukkamõistmist, kes omma punda ärra peitis, o ing, ärra peida mitte ärra Jummal sönna, kuluta Lemma immeteggusid, et sa, sedda annet rohkestattes, so Jssanda rõmu sisse minnema saad.

Pühha ja sure Kolmaspäwal.

Ridulaul laulude koggul.

Tänna tulleb Kristus fariseri kotta, ja üks pattune naehe, Ta jalge ette astuddes, wäerleb Ta ees, üides: wata sedda pattuga formatut, sedda omma teggude parrast

ärta eidetud, agga mitte So eldußest ärra pölatud; ja anna mulle, o Isand, se furja andeksandmist ja lunnasta mind.

Isstumisse palwe öhtu-Zummala-tenistuffel.

Süies, o Isand, Omma jüngritegga, näidassid Sa fallal wisil Omma köige pühhamat ohwerduß, kelle läbbi meie ukkatußest päesimme, meie, kes meie So kallist kannatammist austamme.

Sure ja pühha Meljasspäwal ja Medil.

Tropar ommiku-Zummala-tenistuffel.

Kui need kidetud jüngrid öhtul pessemisse jures walgustud said, siis läks se tigge Judas, kes rahha immu sees pöddes, söggedaks, ja temma annab Sind, sedda öiget Kohtumöistjat, ärra üllekohtuste kohtumöistjatte kätte. Wata, o warrandusse murretsejja, sedda, kes temma pärrast üllespomist kannatas, pöggene selle inge täitmattust, kes omma Öppetajjale sedda julges. Kes Sa köige ülle önnis olled, o Isand, au Sulle.

Pühha ja sure Meljasspäwal ommiku-Zummala-tenistuffel.

Isos pärrast kuendamad laulu.

So falla laua jure irmuga köif tulles, wöttame meie leiba puhta ingedegga, Isanda jures seistes, et meie näeks, kuida Temma Omma jüngrite jalgu pessib, ja teeks, kuida meie näeme, ennast teine teise alla eites ja teine teise jalgu pestes; sest nõnda olli Kristus Omma jüngritelle käsknud etteütteldes, nõnda tehha; agga Judas se sullane ja petja ei kuulnud sedda.

Sel päwal on Zummala-tenistuffel Cherubimide laulu affemel: Zummala armu-laua laul, ja — Meie su sagu täis. . .

Wötta mind tänna wastu, o Zummala Poeg, kui Sinnu pühha öhtu söma-ajja offalist; sest ma ei tahha mitte kui Sinnu

waenlanne sedda Salla - uft tunnistatta, ei suud Sulle anda, kui Judas, waid ma tunnistan Sind, kui se rõwel: mötse mo peale Ommas Rigis, o Isfand.

Pühha ja sure Nedil.

Is tumisse palwe ommiku: Jummalatenistussel.

Sa ostsid meid wälja se kässu wande seest Omma kalli Berrega, risti peale naelatud, ja oddaga sorgatud, wallasid Sa wälja ilmsurrelikku ellu innimestele, o meie lunnastajja, au Sulle.

Rondak.

Sedda meie pärrast risti lödut tulge laulgem köik; sest Tedda näggi Maria pu peal ja ütles: kui Sa risti lömist kannatad, olled Sa mo Poeg ja mo Jummal.

Tropar Kuendammal tunnil.

Sa täitsid lunnastammist ma peal, o Kristus Jummal, sirrutassid risti peal Omma puhtid kässi wälja, foggudes köiki feli, mis üidwad: o Isfand, au Sulle.

Pühha ja sure Laupäwal.

Tropar ommiku: Jummalatenistussel.

Se ea-eenkujjulik Josef, So köige puhtammad Jhhu pu pealt mahha wöttes, puhta linna sisse mähkiddes ja maggusa dngedegga ümberkattes, panni Tedda ühte ude auda.

Kui Sa alla läksid surmale, Sa ilmsurrelik Ellu, siis surmassid Sa pörgut Jummalusse walgussaga. Kui Sa ka neid surnuid ma alt üllesärratassid, siis üidsid köik taewalikud wäed: o Elluandja Kristus meie Jummal, au Sulle.

Ingel, kes salwitoja naestelle aua jures ennast näidass, ütles: salwid kölbawwad surnutelle, agga Kristus on wderass maddanemissele.

Irmosfid.

1) Kes wannast merre wo-uga sedda tagga-ajja-jat pinajat finni kattis, Sedda katsid mullaga finni Temma ärralunnastutte lapsed; agga meie kui neitsid laulame Isfandalle, sest ausalt on Ta Ennast austannud.

3) Sind, Kes Sa kõiki maad ilmoidmatta wede peale säedsid, pealu paigas rippumas nähhes, wärriseb sure irmuga se loom, o Isfand, peale Sind ei olle ühtegi Pühha, üides.

4) So Jummalikku ärrakurnamist risti peal ette-nähhes, üidis Abbakum ehmatattes: Sa murtsid katki wäggewater wallitsust, o Önnis, ühhendattes Ennast nendega, kes pörgus ollid, kui se Rögewäggewam.

5) So Jummalikku ilmumisse ilmöhtulikku walgust, o Kristus, mis meie wastu armulinne olli, nähhes, üidis Jesaiaas ö seest ommikul üllestöustes: surnud sawad üllestöusma, ja kes audaddes ollid, üllestullema, ja kõik masündinnud lomad ennast römustamma.

6) Södüd olli, agga mitte finni petud wolaskalla köhhus Jonas; sest Sinnu eenkujju kandes, Kes Sa kannatassid ja ennast mahhamatmisselle andsid, tulli ta kui kojast se ellaja seest wälja, üides wahhidelle, kes tühjust ja walledust wahtissid, teie jätsitte sedda allastust mahha.

7) Ilmüllesräkimatta imme, Sedda, Kes ahjus tulle legi seest Ömma wagga sullasid päestis, pannakse surnutte auda ilmingelikult, meie lunnastamisseks, kes meie laulame: o päestja Jummal, önnistud olled Sinna.

8) Ehmata pelgaddes, taewas, ja kõikuggu se ma pöhhhi, sest wata surnutte sekka mudab Ennast Se, Kes körgel ellab, ja immelikult wöetasse Sedda ühhe wei-

kesse aua sisse. Riitke Tedda Temma sullased, laulge Tedda Temma Preestrid, tõstke Tedda innimesed kõige aegadenni.

9) Urra nutta Minnu pärrast, o Emma, nähhes auas Sedda, Redda Sa ilmseemnetta ihhus kandsid kui Poega; sest Ma saan üllestõusma ja austud sama, ja saan ikka tõstma auga neid, kui Jummal, kes ussu ja armuga Sind üllendawad.

Jummala-tenistussel Cherubimide laulu assemel.

Tropar.

Lausuggu igga innimesse lihha ja seisku temma irmu ja wärrisemissega, ja ärgu mõttelgu temma middagi, mis maine on, enda sees. Sest se Kunningatte Kunningas ja issandatte Issand tulles Ennast ohwerdatta lastma ja Ennast uskjatelle toiduks andma. Ja Temma ees käiwad Inglise nä-ud kõige allustusse ja wäega, need paljusilmalissed Cherubimid ja kuetivalissed Serafimid, omma näggu kinnikattes ja sedda laulu lautes: Halleluja (kolm korda).

2) Die Triodi ehk pühha Wiekümneendusse *)

Jummala-tenistusse seest.

A) Pühha ja sure Pasa näddalal.

Kidulaul Nistiga Kerriku ümber minnemisse ajal enne ommiku-
Jummala-tenistust.

Sinnu üllestõusmist, o lunnastajja Kristus, laulwad Inglise taewas; te ka meid siin ma peal kõlblikuks, Sind puhta süddamega austatta.

Ommiku-Jummala-tenistussel.

Tropar.

Kristus tõusis surnuist ülles, surmaga surma mahha tallates, ja neile, kes auas ollid, ellu kinkiddes.

*) Wiekümneendus (50 päwa) on se wahhe-aeg Kristusse üllestõusmisse pühhadest kurni Surwiste ehk Kolmainusse pühhadenni.

Ranoni Jrmossid.

1) Üllestõusmisse pääw! sagem walgustud, o innimesed! Pasa, Issanda Pasa! sest Kristus Jummal wiis meid surmast ellusse ja ma pealt taewa, meid, kes Talle wõidulaulu laulwad.

3) Tulge jogem uut joki, mis mitte sigginematta kalju seest immete-u läbbi ei olle tehtud, waid sedda ilmuffasamisse allikat, mis saddaja Kristusse aua seest jookseb, Kelle läbbi meie finnitud ollema same.

4) Jummalikku wahhi peal seisku meiega se Jumala kulutajja Abbakum, ja näidku sedda walgusse tojad Inglit, kes selgest ütleb: tänna tulli lunnastus ilmale, sest Kristus tõusis ülles, sest Ta on se kõige Wäggewam.

5) Meie teme warra ommikul süggawat ommiku palwet, ja tome salwi affemel laulu se Wallitsejjale, ja näeme Kristust, sedda õigusse Päikest, Mis kõigile ellu paistab.

6) Sa läksid ma alluse sisse, ja murdsid katki neid iggaweisi postissid, mis neid kõidetuid finni piddasid, o Kristus, ja kolmandammal päwal, kui Jonas wolass-kallast, tõusid Sa jälle auast ülles.

Rondak.

Ehk kül Sa auda läksid, o ilmsurrelik, siiski ukfaksid Sa põrgu wõimu, ja tõusid ülles kui wõitja, o Kristus Jummal, Kes Sa salwitoja naestelle ütelsid: römustellege ennast, ja Omma Apostlilelle rahhu kinkissid, langenuttele üllestõusmist andsid.

7) Kes Omma sullasid ahjust päästes, innimenne olles, kui surrelik kannatab, ja kannatamisse läbbi ilmuffasamisse sees surrelikku ehhet Enda ümber wõttab, se on se ainus õnnistud ja kõigekidetum issade Jummal.

8) Se nimmetud ja pühha pääw on se ainus laupawade kuningas ja issand, kõige pühhade pühha ja kõige diskamiste diskamine, kelle sees meie Kristust õntfaks kidade iggawesse ajjani.

Jureslaul.

Se Ingel üidis se Õnnistulle: puhhas Neitsi, römustelle ennast! ja weel ütlen ma: römustelle ennast! Sinnu Poeg tõusis auast ülles kolmandammal päwal, surnuid wälja tues; o innimeffed römustellege ennast!

9) Walgusta, walgusta ennast, o uus Jerusaleml, sest se Issanda au sai paistma so peale, õiska nüid ja römustelle ennast, o Sion! Agga Sinna, o puhhas Jummal Emma, ehhitelle Ennast Õmma Sünnitusse üllesstõusmisse pärrast.

Õksapostilarius.

Kes Sa lihhalikult uinussid kui surnu, o Kuningas ja Issand, Sa tõusid kui kolmandamma päwalinne ülles, ärratattes Adamit mäddanemissest, ja ukfates surma; o ilmuukfasmisse Pasa, o ilma lunnastus!

Kidulaulud.

Wers: Tõusku ülles meie Jummal, ja kaddugu Sa waenlassed.

Lanna ilmus meile se pühhitsettud Pasa, se uus pühha Pasa, se salla Pasa, se kõige ausam Pasa, se Pasa Kristus se Päestja, se ilmlaitmatta Pasa, se suur Pasa, se uskfatte Pasa, se Pasa, mis meile paradisi wärrawid lahti teeb, se Pasa, mis kõiki uskjid walgustab!

Wers: Kui ka-ub suits, ni kaddugu ka nemmad.

Lulge watammast, o õnnikulutajjad naesed, ja üttelge Sionille: wõtta meilt römu jõnnumid Kristusse üllesstõus-

misses; ehhita ennast, õiska ja rõmusta ennast, o Jerusaleem, nähhes sedda Runningat Kristust auast kui peigmeest tullemast.

Wers: Di sagn otsa need pattused Jummalalle eest, agga rõmustellegu ennast need õiged.

Need salwitojad naesed, süggawa ommiku sees se Ellu andja aual seistes, leidsid ühte Inglit kiwwi peal istummas, ja se, kulutattes neile, ütles nõnda: mis otsite teie sedda elawat surnutte ulgas? mis leinatte teie sedda ilmmäddalikkumädda sees? minge kulutagge sedda Lemma jüngritelle.

Wers: Se on se pääw, sedda Isand loi, rõmustaggem ennast ja olgem lahked temma sees.

Raunis Pasa, Pasa, Isanda Pasa! se kõige kallim Pasa ilmus meile! Pasa! kaeneldaggem teine teist rõmuga! o Pasa! kurbdusse päästminne, sest tanna tõusis Kristus auast ülles, kui kojast, täitis naisi rõmuga, üteldes: kulutagge sedda Apostlitelle.

An Isfale ja Pojjale ja Pühha Waimule, nõnda nüüd, kui iggaweste ja iggawesse ajjani. Amen.

O üllesstõusmisse pääw! walgustaggem ennast õiskamissaga, ja kaeneldaggem üks teist! üttelgem: wennad! ja neile, kes meid tagga kiusuwad, andkem kõiki andeks se üllesstõusmisse pärrast, ja üidkem nõnda: Kristus tõusis surnuist ülles, surmaga surma mahha tallates, ja neile, kes auas ollid, ellu finkiddes.

B) Teisel näddalal pärrast Pasad.

(Pühha Apostli Thoma näddalal).

Tropar.

Ehk kül aud kinni pitseritud olli, paistsid Sa Ellu aua sees, o Kristus Jummal, ja ehk kül ukсед luffus ollid, ilmussid Sa siiski Omma jüngritelle, Sa kõikide üllesstõusminne, nende

lääbi meile ühte õiget waimu uendattes So allastusse surusse pãrrast.

Rondak.

Muskru parrema kãega katsus So elluandjat kũlge Thomas, o Kristus Jummal; sest ehk kũl ukсед luffus ollid, kui Sa sisse lãkfid, uidis ta teiste Apostlitegga Sulle: Sa olled mo Issand ja mo Jummal.

D) Kolmandammal nãddalal pãrrast Pasad.

(Pũhha salwitoja naeste nãddalal).

Tropar.

Kui Sa alla lãkfid surmale, Sa ilmsurrelik Ellu, siis surmasid Sa põrgut Jummalusse paistmissõega; kui Sa ka neid surnuid ma alt ulesõarratassid, siis uidsid kõik taewalikkud wãed: o Elluandja Kristus, meie Jummal, au Sulle.

Rondak.

Sa kãkfid neid salwitojid ennast rõmustatta, kustutasid effiemma Ewa nuttu Omma ulesõõdusmisse lääbi, o Kristus Jummal; Omma Apostlitesse agga kãkfid Sa kulumatta: se kunnastajja on auast ulesõõdusunud.

E) Neljandammal nãddalal pãrrast Pasad.

(Se nõdrastud nãddalal.)

Rondak.

Uita ulesõõ mo inge, o Issand, mis kõiksugguse pattude sees ja ilmõõhtlikku teggude lääbi irmsast ärra nõdrastud on, Omma Jummalikku eestõõstmissõega, kuida Sa wannast sedda nõdrastut ulesõõ aidasid, et ma, pãestatud, So pole uiaks: o Elde, au, Kristus, Sinnu wãele.

Wiekünnendusse polusse Kolmaspäätval.

Tropar.

Kui se pühha poletannud on, siis joda mo jannulist inge se õigusse wega; sest Sa olled kõigile üidnud, o lunnastajja: kes jannutab, se tulgu Minnu jure ja jogu. O meie ellu allikas, Kristus Jummal, au Sulle.

Rondak.

Kui se säedusselik pühha poletas, siis ütelsid Sa, o kõikide loja ja Jssand, neile, kes So ees seisid, o Kristus Jummal: tulge võrke ilmsurredusse wet. Sepärrast langemme siis ka meie So ette mahha, ja üiame tõelikkult: kingi meile Sinnu eldust, sest Sinna olled meie ellu allikas.

G) Wiendammal nädalal pärrast Pasad.

(Samaritilisse nädalal).

Rondak.

Ussuga allika jure tulles, näggi se Samaritilinne tar- kusse wet, Sind, ja tedda rohkest jues, pärris ta sedda ülle- mat Riki, iggaweste ifka aus.

H) Kuendammal nädalal pärrast Pasad.

(Se pimmeda nädalal).

Rondak.

Waimu filmaga pimместud, tullen ma, So jure, o Kristus, kui se sündimissest pimme; kahhetsemissegaga üian ma So pole: Sa olled nende kõige selgem walgus, kes pimme- dusse sees on.

Meie Issanda Jeesuse Kristuse taewaminne- misse Neljaspäwal.

Tropar.

Sa läksid ülles au sees, o Kristus meie Jummal, rõmu tehhes Dmma jüngritelle Pühha Waimu tö-utusse, se neile fulutud õnnistamisse läbbi; sest Sinna olled se Jummal Poeg, se ilma Päestja.

Rondak.

Sedda oolt meie pärrast täites ja sedda, mis ma peal on, taewaga ühendattes, läksid Sa ülles auga, o Kristus Jummal, ei kuidagi neist lahkuddes, waid ifka nende liggi olles ja neile ütteldes, kes Sind armastawad: Minna ollen teiega, ja ükski ei olle teie wastu.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o Elluandja Kristus, ja austamme sedda Sinnu kõige puhtamma Jhuga sündinnut Jummalikku taewaminnemist.

I) Seitsmendammal nädalal pärrast Pasad.

(318 jummalakartlikku Rõggudusse Issade nädalal, kes Nikäas ollid).

Tropar.

Sa olled kõrgest austud, o Kristus meie Jummal, Kes Sa walgust ma peal sisse säedsid, meie issasid, ja nende läbbi meid kõiki õige ussule saatsid, Sa rohkest Õnneandja, au Sulle.

Rondak.

Apostlite fulutaminne, ja issade ussu säedussed kinnitassid

sedda Kirriku ainust Usku, mis, kandes tõe riet, mis Jum-
mala jönnast üllewalt koetud on, sedda suurt waggadusse
salla-ust diendab ja austab.

K) Rahheksammal näddalal pärrast Pasad.

(Pühha Wiekünnendusse näddalal).

Tropar.

Sa olled austud, o Kristus meie Jummal, Kes Sa
tarfi püdjid ilmutassid, neile Pühha Waimu mahha sates,
ja nende läbbi kõiki ma ilma püidfid; o Innimesse Armas-
taja, au Sulle.

Rondak.

Kui Ta mahha tulles kelessid ühte wallas, ja-utas Ta
neid kelessid wälja, se kõige Rõrgem; kui ta neid tullifid ke-
lessid wälja andis, siis kutsus ta kõiki ühhendussele, ja ühhe-
eälelikult austamme meie sedda kõige Pühhamat Waimu.

Ridulaulud õhtu-Jummala-tenistuffel.

Meie pühhitsemme sedda Wiekünnendust, ja sedda
Waimu tullemist, ja tõ-utusse ettepannemist, ja lotusse täien-
dust, ja se salla-us on nisuggune, kui suur ja kallis. Sepärrast
üiame meie Sulle: kõlkide Raasteggija, o Jssand, au Sulle.

Au . . . Rõnda nüid . . .

Tulge, innimesed, kummardaggem sedda Kolmühhendut
Jummalust, sedda Poega Jssa sees, Pühha Waimuga; sest
se Jssa sünnitas ilm-aastlikult sedda kaas-iggawest ollewat
ja ühhetronilist Poega, ja se Pühha Waim olli Jssa sees,
Pojjaga austud; üks wäggi, üks loom, üks Jummalus; Sedda
kummardates ütlemme meie kõik: Pühha Jummal, Kes Sa
kõiki Pojja läbbi teggid Pühha Waimu kaas-teggemissega; Pühha

wäggew, Kelle läbbi meie Jesad tundma saime, ja Kelle läbbi Pühha Waim ilma sisse tulli; Pühha ilmsurrelik, Sa trööstja Waim, Kes Sa Jesast wälja tuled, ja Pojja sees ingad; Pühha Kolmainus, au Sulle.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o Elluandja Kristus, ja austamme Sinnu kõige Pühhamat Waimu, Redda Sa Jesast saatfid Dmma Jummalikku jüngritelle.

Ridulaul austajjadel.

Tänna näggid kõik keled sedda kõige ausammad asja Dawiti linnas, kui Pühha Waim tulliste keeltega mahha tulli, kuidas sedda kulutab se Jummalarakija Lukas, sest ta ütleb: kui Kristusse jüngrid ühhesko-us ollid, tõusis kohhi-feminne, otsekui olleks tule-ingamine sündinnud, sai täis se majja, kos nad istuddes ollid, ja kõik affassid räkimma immelikku sõnadegga, immelikku õppetustega, immelikku Pühha Kolmainusse kässudegga.

Jrmosfid.

1) Merrega kattis Sa Faraod kinni, wanritegga södda katki murdes Dmma kõrge käre warrega; laulgem Temmale, sest Temma on Ennast austannud.

3) Sa ütelsid kõrgelt wäega Dmma jüngritelle, o Kristus, kunni teie ennast walmistatte, olge Jerusalemmas, Minna agga sadan teile, kui Ennast, Minnu ja se Issa teist trööstjat Waimu, Kelle läbbi teie kinnitud ollema fate.

4) Kui se Prohwet So wiimse tullemisse peale wadass, o Kristus, õigass ta: ma kuulsin, o Issand, Sinnu wägge, sest Sa tullid kõiki Sinnu salwituid lunnastamma.

5) Sinnu irmu pärrast sadud, o Issand, Prohwetide

fisse, ja sündinnud ma peal, se lunnastusse waim, loob Sa puhtid apostlikkussid süddamid ja uendab Sa ennast usk-jitte sees kui õige ülles; sest walgus ja rahhu on Sinnu käs.

6) Kes ma ellu murrete kõnne sees ujjun, pattu laewaga allawajjunud ja inge-uffawwa ellaja ette wissatud, kui Jonas, ma üian so pole, o Kristus, tõmba mind wälja se surmatoja süggawusse seest.

7) Kui ollid tullise ahju fisse wissatud need waggad fullased, siis muudsid nemmad tuld fastesse, kitudauluga nõnda laultes: kidetud olled Sa, Isand, meie issade Jummal.

8) Se ilmpõllelik pöfass, mis Sinai mäe peal tulle sees olli, näidass Jummalat se pikkalisse kelega ja foggeldawwa Moseselle, ja need fullased, need kolm ilm-wäramatta lauljad tulle sees, kulutassid Jummalikku tahtmist; kõiki Isanda teggusid, Isandat laulge ja üllendagge kõige aegadenni.

9) Kõmestelle Ennast, o Kuninginna, Sa emmaneit-sinne au; sest kegi ka kergepörajagi ja kaunisräkiagi su ei wõi juttustatta, ehk Sind kõlblikult laulta; agga igga mõistus wõib So Sünnitust mõista; sepärrast austamme meie Sind ühheälelikult.

Esimessele nädalal pärrast Wiekümnendust.

(Kõige Wühade nädalal).

Tropar.

Kes Sa kõige se ilma sees Omma Kannatajjate werrega, otsekui purpuri ja büsussegga *) Omma Kerrikat ehhitassid, ta üiab nendega Sinnu pole: o Kristus Jummal, läkita

*) Kalli linnadegga, kui need Ägüptusfema linnad ollid.

Omme innimestele So elduft mahha, kingi Omme ellu-
majjale rahhu, ja mele ingedelle suurt elduft.

Rondak.

Kui lodusse allustamissi toob Sulle loma lojale se ilm,
o Issand, neid jummalakartlikkussid Kannatajjid; nende pal-
wete pärrast oia süggawa rahhu sees Jummalä Emma läbbi
Omme Kerrikut, So ellumajja, o rohkest Elde.

VI. Troparid, Jummalä Emma Kõdulaulud ja Üllestõusmisse Kõndakid.

Kõbbeksal eälel.

Õffimessel eälel.

Tropar.

Eht kül se kiowi Juiddest kinnipitseritud olli, ja sõa-
mehhed So kõige puhtammad Jhhu wahtissid, tõusid Sa, o kol-
mandamma-päwalinne Lunnastajja, ülles, ilmale ellu kinkiddes.
Sepärrast üidwad Sulle, o Elluandja, need taewalikud
wäed: au Sinnu üllestõusmissele, o Kristus; au Sinnu
Kõigile, au Sinnu murretsemissele, Sa ainus innimesse Ar-
mastajja.

Jummalä Emma Kõdulaul.

Kui Gabriel Sulle kulutas, o Neitsi, rõmusta ennast, siis
tulli lihhasse se jõnnaga se kõikide Wallitsejja, Sinnu se pühha
Telgi sees, kui ütles se kõige Dawit: sa näiksid laiem ollema,
kui taewass, kandes omma lojad. Au Sellele, Kes Sinnu
sisse Ennast affutas; au Sellele, Kes Sinnust tulli; au
Sellele, Kes meid Sinnu sünnitamisse läbbi päästis.

Kõndak.

Sa tõusid auast ülles kui Jummal au sees, ja ärra-
tassid ühhes ka sedda ilma ülles, ja se innimesse loom laulab
Sind kui Jummalat, ja se surm kaddus ärra, ja Adam dis-
kab, o Jõsand; Ewa, nüid ahhelattest lahiti päästetud, rõ-
mustab ennast, kõigates: Sinna se olled, Kes Sa kõigile, o
Kristus, üllestõusmist annad.

Teisel eälel.

Tropar.

Kui Sa alla läkšid surmale, Sa ilmsurrelik Ellu, siis surmasid Sa pörgut Jummalusse walgussega; kui Sa ka neid surnuid ma alt üllesärratassid, siis üidsid kõik taewalikud wäed: o Elluandja Kristus meie Jummal, au Sulle.

Jummala Emma Kidulaul.

Kõik on üle mõistusse, kõik Sinnu kõige ausammad salala-ussed, o Jummala Emma, et Sa kinnitud puhtusse ja oitud neitsiusse sees tõssiseks Emmaks tundud said, tõssist Jummalat sünnitattes; pallu Tedda, meie ingessid lunnastatta.

Rondak.

Sa tõusid auast ülles, o kõige wäggewam lunnastajja, ja pörgu, nähhes sedda immeteggu, ehmatas ärra, ja surnud tõusid ülles; se loom agga, mis sedda näggi, römustab ennast Sinnu üle, ja Adam diskab ühelaišt, ja se ilm, mo lunnastajja, laulab Sind iggaweste.

Kolmandammal eälel.

Tropar.

Diskaggu kõik taewalikne, römustaggu ennast kõik maine, sest Isand lõi ühte wallitsust Dmma kae warrega, tallas surmaga surma mahha, olli se effimenne surnutest; pörgu aua seest päästis Ta meid ärra, ja andis se ilmale suurt eldust.

Jummala Emma Kidulaul.

Sind, Kes Sa meie suggu lunnastammist murretsessid, laulame meie, o Jummala Emma Neitsi; sest lihha sees, mis Sinnust wõetud olli, Sinnu Poeg ja meie Jummal, wõttes ristiga

kannatust Enda peale, päästis Ta meid ukkasamissest, kui innimesse Armastajja.

Kondak.

Sa tõusid tänna auast ülles, o Elde, ja tõid meid wälja surma wärrawatsest; tänna diskab Adam, ja rõmustab ennast Ewa, ühelaifi laulwad ka need Prohwetid Patriarchidegga ilmlõpmatta So wäe Jummalikku wallitsust.

Reljandammal eälel.

Tropar.

Kui Jesanda jüngrid sedda selget üllesstõusmisse sõnnumet Inglit kuulta said, ja sedda essiwannemalikku ukkamõistmist ärraeitsid, siis kulutassid nemmad kites Apostlitelle: surm on ärrawaratud, Kristus Jummal on ülles tõusnud, ilmale suurt eldust kinkiddes.

Jummala Emma fidulaul.

Mis algmisses kattetud, ja Inglitel teadmatta falla-us olli, ilmus kui Jummal Sinnu läbbi, o Jummal Emma, neile, kes ma peal ollid, ilmsëggamatta ühhendusse sees lihhas fades, ja meie pärrast tahtmissega risti Enda peale wõttes, kellega Ta sedda essilodut üllesärratattes, meie ingessid surmast päästis.

Kondak.

Mo lunnastajja ja mo Ärrapäästja auast, Sa ärratasid ülles, kui Jummal, ahhelatsest neid masündinuid ja murdsid pörgu wärrawid katki ja tõusid ülles kui Wallitsejja kolmandammal päwal.

Wiendammal eälel.

Tropar.

Raasilmoftata Sõnna Jesa ja Waimuga, sündinnud

Neitsist meie lunnastuffeks, kui usklikkud laulame ja kummar-
damme meie Sind, sest Sa wõtsid lihha sees risti peale minna
ja surma kannatatta, ja surnuid üllesärratatta Omma ausa
üllesstõusmisse läbbi.

Jummala Emma fidulaul.

Rõmustelle Ennast, Sa ilmkäiklik Jhsanda uks, rõ-
mustelle Ennast, Sa sein ja nende kaitsja, kes Sinnu jure
jookswad, rõmustelle Ennast, Sa waike warjupaik, Sa
ilmabbiellutundja, Kes Sa Omma lihhaaga Omma lojad ja
Jummalat sünnitassid, ärra olle kadde nende wastu, kes
Sinnu Sünnitamist laulwad ja kummardawad.

Rondak.

Sa läksid alla põrgu, mo lunnastajja, ja murdsid ta
wärrawid katki, kui se kõige Wäggewam, ärratassid sur-
nuid ülles kui loja, murdsid surma odda katki, ja Adam sai
wandest lahti, o innimesse Armastajja; sepärrast üiame meie
kõik, lunnasta meid, o Jhsand.

Kuendammal eälel.

Tropar.

Inglite wäed So aua peal, ja need wahhid eitsid ärra,
ja seisis Maria So aua sees, So kõige puhtammad Jhhu otsi-
des. Sa wõtsid põrgut wangi, ilm temmast kiusatud olles;
tullid Neitsile wastu, ellu kinkiddes; Sa üllesstõusnud surnuist,
o Jhsand, au Sulle.

Jummala Emma fidulaul.

Omna Emma õntfaks üides tullid Sa kannatuffele Omma
melewallalisse tahtmisse järrele; paistes risti peal, tahtsid

Sa Adamit päästa, ütteldes Inglisele: rõmustagge ennast
Minnuga, sest se kaddunud ting on jälle ülesseleitud; Kes
Sa kõiki targaste säedfid, o meie Jummal, au Sulle.

Rondak.

Ellualgajja käega, neid furnuid sest pimmedast orrust
päästes, kõiki ülesärratattes kui Elluandja Kristus Jummal,
andis Ta ülesstõusmist se innimesse suggule; sest Ta on kõikide
lunnastajja, Ülesstõusminne ja Ellu, ja kõikide Jummal.

Seitsmendammal eälel.

Tropar.

Sa ukfasiid Omma Kristiga surma, awwasiid rõõwille
paradisi, muudsid salwitojade nuttu, ja käskissiid Apostlissiid
Sind fulutatta; sest Sa tõusid ülesse, o Kristus Jummal,
ilmale suurt eldust kinkides.

Jummala Emma Kõdulaul.

Kui meie ülesstõusmisse warra, tõmba meid, kes meie
So peale lotamme, Sa laultud, pattude auast ja sügga-
wuffest wälja; sest Sinna olled neid pattu süidlaisi lunnas-
tannud, meie lunnastammist sünnitattes; Kes Sa enne sün-
nitammist Neitsi ollid, sünnitammisses Neitsi, Sa jäed ka
weel pärrast sünnitammist Neitsiks.

Rondak.

Ei ükski surrelik wallitus wõi innimeisi kinni piddada;
sest Kristus tuli mahha, temma jõudu ukfates ja katkimur-
des; pörgu on kinni kõidetud; Prohwetid rõmustawwad
ühhemelelikkult, ilmuddes ütteldes: Ta on lunnastajja neile,
kes ussu sees on; tulge, uskjad, wälja ülesstõusmissele!

Rahhetammal eälel.

Tropar.

Sa tullid kõrgusselt mahha, o Armulinne, wõtsit kolme-
päwalist auda, et Sa meid ihhaldamistest päästaks, o meie
Ellu ja Üllestõusminne, Isfand, au Sulle.

Jummala Emma kbidulaul.

Kes Sa meie pärrast Neitsist sündissid ja ristilõmist
kannatassid, o Danis, surmaga surma ukkassid ja üllestõus-
mist näitsid kui Jummal, ärra põlga mitte sedda, mis Sa
Omma kääga lonud olled, näita Omma innimesse-armu, o
Elde, wõtta wastu sedda Sind sünnitajjad Jummal Emma,
Kes meie eest pallub, ja lunnasta, o meie lunnastajja,
neid langenuid innimeisi.

Rondak.

Sa tõusid auast ülless, tõid furnuid wälja, ja ärratassid
Adamit ülless, ja Ewa õiskab So üllestõusmisse sees, ja
ilma otsad wõitrõmustellewad So furnuist üllestõusmisse
ülle, o rohkest Elde.

VII. Jggapääwased Troparid ja Kondakid kõige se nädala peale.

Esmaspäwal.

Tropar.

Taewalikku wäggede Peamehhed, meie pallume teid ikka, meie kõlwatummad, et teie meid kaitseks omma palwetegga omma waimulikku au tibade warjuga, meid oides, kes meie wahwalt mahha langemme ja üiame: päästke meid äddadest kui need kõige kõrgema wäggede järgmiste üllemad.

Kondak.

O Jummalikkud Peamehhad, Jummalikku au teenrid, Inglise üllemad ja innimeste juhhatajjad, palluge meile, mis kassulik on, ja suurt eldust, kui Ilmihulikkude Peamehhed.

Teispäwal.

Tropar.

Se õige mäletus on kitusstega, sulle agga on kül se Jesanda tunnistus, o Eelkäia; sest sa näitsid ennast tõe sees kui sedda kõige ausammad Prohwetidest, sest sind tehti kõlbawaks, sedda Ettekulutut we sees ristidda; sepärrast, tõe eest röömsalt kannatattes, kulusassid sa neile, kes pörgus ollid, Jummalat, Kes lihha sees ilmus, ilma pattu ärra wõttis, ja meile suurt eldust andis.

Kondak.

O Jummalik Prohwet ja Eldusse Eelkäia, sinnu pead kui kõige pühhamat metsrosi maast leides, same meie ikka parrandust; sest weel, kui enne, kulusad sa ilma peal pattude pöörmist.

Kolmaspäwal ja Medil.

Tropar.

Lunnasta, o Jssand, Omma rahwast ja õnnista Omma pärrisossa, wõitu andes meie Õige-ussu **Reisrile** (nimmi) Lemma waenlaste ülle ja kaitstes Omma Kristiga Omma ellupaika.

Kondak.

Kes Sa Omma tahtmissega Kristi peale läksid, anna selle samma nimmelisse Omma ue ellupaigale Omma armu, o Kristus Jummal, rõmusta Omma wäega meie Õige-ussu **Reisrit** (nimmi), wõitu Talle andes Lemma waenlaste ülle, Kellel on So abbi — rahhu sõariist, ilmárrawõitmatta wõit.

Neljaspäwal.

Tropar.

Pühha Apostlid! palluge sedda eldet Jummalat, et Lemma meie ingedelle pattude andeks-andmist annaks.

Sa ussu säedus ja tassausse eenkujju, sa kassinusse õppetajja, näita ennast omma karjale; mis se asjade tõssidus on, sepárrast said sa maddalusse läbbi kõrgust, waesusse läbbi rikkust, o issa Preestritte üllem Nikolai, pallu Kristust Jummalat, meie ingessid päesta.

Kondakid.

Peale Omma jüngrissid wõtsit Sa, o Jssand, weel kindlid ja Jummalakulutajjid õppetajjid So eldusse maitsmisselle ja rahhule; sest nende aigust ja surma wõtsid Sa Enda peale ilm kõige kassuta, Sa ainus süddamette Lunda.

Salwi sees, o Pühha, näidassid Sa ennast kui Preest-

rit; sest täiendattes, o wagga, Kristusse Ewangeliumit, andsid sa omma inge omma rahwa eest, ja päästsid sa neid ilmsüitasid surmast; sepärrast said sa pühhaks kui suur Jum- mala eldusse falla-tundja.

Laupäwal.

Troparid.

O Apostlid, Kannatajjad ja Prohwetid, Preestrid, Püh- had ja Digid, kes teie ead teggu täitsite, ja usku oidsite, kellel julgust olli lunnastajja pole, meie pallume teid, palluge meie eest Tedda, kui Dnnist, et Temma meie ingessid lunnastaks.

Möttele, o Isfand, kui Dnnis, Omma sullaste peale, ja anna kõiki, mis nad ellu sees pattustassid, neile andeks, sest ükski ei olle pattuta, kui ükspäinifs Sinna, Kes Sa ka furnutelle rahhu anda wöid.

Kondakid.

Lasse puhhata nende Pühhadegga, o Kristus, So sul- lase inge, kos ei olle aigust, ei kurbdust, egga ohkamist, waid kos on ilmoftata ellu.

Kui lodusse allustamissi toob Sulle loma lojale se ilm, o Isfand, neid jummalakarlikkussid Kannatajjid; nende pal- wete pärrast oia süggawa rahhu sees Jummalala Emma läbbi Omma Kerrikut, So ellumajja, o rohkest Elde.

VIII. Troparid, Kondakid ja Üllendamissed Issanda, Jummal Emma ja suurte Pühhade päwade peale.

Kerriku aasta fördusse järrele, mis Septembri kuust allustab.

Septembri kuul.

Smal päwal. Meie kõige Pühham Wallitsejia Jummal Emma ja iggawesse Neitsi Maria sündimisse pääw.

Tropar.

Sinnu sündiminne, o Jummal Emma Neitsi, kulutas rõmu kõige ilmale; sest Sinnust paistis wälja se tõe Pääw, Kristus meie Jummal, ja wannet ukfates, andis Ta õnnistust, ja surma lõppetattes, kinkis Ta meile iggawest ellu.

Kondak.

Joachim ja Anna pääsessid lapsetusse äbbist ja Adam ja Ewa surma mäddast, o kõige Puhtam, So pühha sündimisse läbbi; sedda pühhitsewad ka So innimessed, pattude süist päästetud, kui nad so pole üidwad: se siggimatta sünitab Jummal Emma ja meie ellu toitjat.

Üllendamine.

Meie üllendamme Sind, o kõige Pühham Neitsi, ja austamme So pühha wannemid, ja kidade so kõige kidetummad sündimist.

14. Kalli ja elluloja Nisti üllesfäedminne.

Tropar.

Lunnasta, o Issand, Omma rahwast ja õnnista Omma

pärrisossa; wõitu andes meie Õige-ussu **Keisri Nikolai Pawlowitschile Temma** waenlaste üle ja kaitstes Omma Kristiga Omma ellupaika.

Rondak.

Kes Sa Omma tahtmissiega Kristi peale läksid, anna selle samma nimmelisse Omma ue ellupaigale Omma armu, o Kristus Jummal, rõmusta Omma wäega meie Õige-ussu **Keisrit Nikolai Pawlowitschi**, wõitu Talle andes **Temma** waenlaste üle, Kellel on So abbi — rahhu sõariist, ilmäärawõitmatta wõit.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o Elluandja Kristus, ja austamme So pühha Kristi, kellega Sa meid waenlasse orjussest ärra lunnastassid.

26. Pühha Apostli ja Ewangelisti Johannessese Jummalala sõnna tundja surma pääw.

Tropar.

O Apostel, kes Kristussele Jummalalle armas-olli! tõtta päästma neid ilmkoostussetta innimeisi; sind, kui sa mahha langed, saab wastu wõtma Se, Kes sind kufkuddes Omma rinna peale wõttis; Tedda pallu, o Jummalala sõnna tundja ka sedda keelte rõhkawat pimmedust ärra-ajjada, meile rahhu ja suurt eldust palludes.

Rondak.

Kes rägib ülles, o Neitsilik, so surust? sest sa teed immeteggusid ja wallad parrandust wälja ja pallud meie ingede eest, kui Jummalala sõnna tundja ja Kristusse sõbber.

Üllendaminne.

Meie üllendamme sind, o Kristusse Apostel ja Ewangelist Johannes, sa Jummalat sõnna tundja, ja austamme so ädda ja waewa, kellega sa Kristusse sõnna kulutamisse sees ennast waewasid.

Oktoabri kuul.

1. Meie kõige Pühhama Jummalat Emma ja iggawesse Neitsi Maria kaitzminne.

Tropar.

Tänna pühhitsemme meie usklikud innimesed selgest Sinnu päwa, Sinnu tullemisse läbbi warjatud, o Jummalat Emma, ja wadates So kõige puhtamma kujju peale, ütlemme meie allandlikkult: kaitse meid So kalli kaitzmissiga ja päästa meid kõigest kurjast, palludes So Poega Kristust meie Jummalat, meie ingessid lunnastatta.

Rondak.

Se Neitsi seisab tänna Kerrikus ees ja pallub ilmnäh-tawwalt Pühhade koridegga meie eest Jummalat; Inglid kumardawwad Illema-piiskopidegga ja Apostlid diskawwad Prohwetitegga; sest meie eest pallub Jummalat Emma sedda iggawest Jummalat.

22. Pühhitseminne Kasani Pühha Jummalat Emma kujju auks.

Tropar.

O wahwa eestkostja, Sa kõige kõrgemma Isanda Emma, Sa pallud kõikide eest Emma Poega Kristust meie Jummalat, ja lassed kõiki lunnastud sada, kes So oidwa kaitzmissi jure jookswad; kosta meie kõikide eest, o Emmand, Runninginna ja

Wallitsejja, kes äddade ja kurbduste ja aigusse sees ulga pattudegga koormatud on, So ees seiswad ja Sind allandlikku ingega ja rõhnutud süddamegga So kõige puhtamma kujju ees silma wega palluwad ja ilmtagganematta So peale omma kõigest kurjast päästetud samisse lotust pannewad, anna kõigile, mis neile kassulik on, ja lunnasta kõiki, o Jummal Emma Neitsi, sest Sinna olled se Jummalik kaitsminne So sullastelle.

Rondak.

Zookskem, innimehed, selle waikse ja ea warjupaiga, se karme aitajja, se walmisse ja soja lunnastamisse se Neitsi kaitsmisse jure, ruttakem palwelle ja tõttakem kahhetsemisele; sest se kõige Puhtam Jummal Emma wallab meile wälja ilm kaddedat eldust, jõuab meile appi, ja päästab suurtest äddadest ja kurjast Omma eakombelissi ja jummalakartlikkussid sullasid.

24. Pühhitseminne se kõige Pühhoma Jummal Emma kujju kõige kurbadde rõnu ouks.

Tropar.

Zookskem nüid wahwalt Jummal Emma jure, meie pattused ja allandlikud, ja langegem mahha kahhetsemisse sees üides inge süggawussest: o Wallitsejja, aita meid, meie peale armu eites, tõtta, meie same ukka nende ulga pattustamiste pärrast; ärra lasse Omma sullasid ilma ärra, sest Sinna olled meil se ainus lotus.

Au . . . Rõnda nüid . . .

Urge olgem ial wait, o Jummal Emma, So wägge üleskräidida, meie kõlwatummad; sest kui Sinna ei seisaks ees, palludes, kes päästaks siis meid nisuggustest äddadest?

kes oiaks meid tännini wabbaiks? meie ei lahku, o Wallitseija, Sinnust; sest Sinna päästad Omma sullasid ikka kõigest kurjast.

Kondak.

Meil ei olle teist abbi, ei olle teist lotust peale Sind, o kõige puhtam Neitsi; aita meid; Sinnu peale lotamme meie ja Sinnu läbbi same meie ausaks; sest meie olleme Sinnu sullased, ärgu sagem meie mitte äbbistud.

Nowembri kuul.

**8. Se pühha Peaingli Michaeli ja teiste ilmi-
ihulikku wäggede pühha.**

Tropar.

Taewalikku wäggede Peamehhed, meie pallume teid ikka, meie kõlwatummad, et teie meid kaitseks omma palwetegga omma waimulikku au tibade warjuga, meid oides, kes meie wahwalt mahha langemme ja üiame: päästke meid äddadest, kui need kõige kõrgema wäggede järgmiste üllemad.

Kondak.

O Jummalikkud Peamehhed, Jummalikku au teenrid, Inglise üllemad ja innimeste juhhatajad, palluge meile, mis kassulik on, ja suurt eldust, kui Ilmi ihulikude Peamehhed.

Üllendaminne.

Meie üllendamme teid, o Peainglid ja Inglid, ja kõiki wäggesid, Cherubimissid ja Serafimissid, kes Issandat austawad.

**21. Meie kõige Pühhama Wallitseija Jum-
mala Emma ja iggawesse Neitsi Maria tem-
pliminneminne.**

Tropar.

Tänna on Jummalikku õnnistusse eesnaitus ja inni-

meste lunnastamisse kulutamine, Jummalas templis ilmub
awwalikkult Neitsi ja kulutab kõigile Kristust; Sellele lau-
lame ka meie sureeäleikkult: rõmusta Ennast Sa Soja
eesmurre täiendus.

Rondak.

Sedda lunnastajja kõige puhtammad templit, kallist
kõdda ja Neitsid, Jummalikku au pühhitsettud warra, wiakse
täna Issanda majjasse, kes õntsust ühhes kannab, mis Jum-
mala Waimus on, kellest laulwad Jummalas Inglid: Se on
se taewalik assutus.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o kõige Pühham Neitsi, Sa Jum-
malast wäljawallitsettud tüttarlaps, ja austamme So Issanda
templi sisse minnemist.

23. Pühha Öige:ussu Surewürsti Aleksandri Newski pääw.

Tropar.

Sa ollid, o õnnis Aleksander, kui ühhe wagga jure
kõige kallim wõssu; sest Kristus ilmutas sind, kui ühte Jumma-
likku warra Wenne male, ühte uut, ausat ja ead immete-uteggi-
jat; ja täna so mälletussele fokkutulles ussu ja armuga, psal-
mide ja laulude sees ennast rõmustattes, austamme meie Is-
sandat, Kes sulle sedda parrandamisse õnneannet andis; pallu
Sedda, sedda linna kaitsta, ja sinnu suggulaste wallitsust Jum-
mala mele pärrast olla laska, ja Wenne lapsi lunnastatta.

Rondak.

Meie austamme sind, kui sedda kõige selgemat tähte,

mis ommiku poolt ülesspaiستis ja õhtu pole tullu; sest sa teed kõiki sedda paika so immete-u ja eadussuga rikkaks, ja walgustad ussuga neid, kes so mälletust austawwad, o õnnis Aleksander; sepärrast pühhitsemme meie tänna sinnu surma, sinnu rahwad olles; pallu kaitsta so Issamaad ja meie Dige-ussu **Keisri** (nimmi) wallitsust ja kõiki, kes so lude kerstu jure jookswad ja ussuga so pole üidwad: rõmusta ennast, sa meie linna kindlus!

27. Kõige Pühhama Jummal Emma Immete-u pühhitseminne (Nowgorodis).

Tropar.

Et meie, So sullased, Sind sanud olleme, kui ühte ilm-äärarawaramatta müiri ja immeteggude allikat, o kõige puhtam Jummal Emma, lükkamme meie waenlaste wapnust ümber; sepärrast pallume meie sind: anna Emma linnale rahhu ja meie ingedelle suurt eldust.

Kondak.

Meie, So innimesed, kes meie So kalli kujju immeteggu pühhitsemme, o Jummal Sünnitajja, mis läbbi Sa Emma linnale immelikku wõitu temma waenlaste wastu andsid, meie üiame sepärrast ussuga so pole: rõmusta Ennast, o Neitsi, Sa Ristirahwa au.

30. Pühha Apostli Andreasse se effikutsutud pääw.

Tropar.

Kui se effikutsutud Apostlitest, ja se üllema wend olles, o kõikide Issand, Andreas, pallu rahhu anda kõige ilmale ja meie ingedelle suurt eldust.

Rondak.

Klittkem se sellesamma nimmelisse Jummalarâkija ja se Kerriku üllema järrelkäia, Petrusse suggulasse waprust; sest kui ta enne temmale, nõnda üidis ta nüid meile: tulge, meie leidsimme sedda Sowitut.

Detsembri kuul.

6. Meie pühha issa Üllema-piiskopi Nikolai Würlükinsse pääw.

Tropar.

Sa ussu säedus ja tassa-usse eenkujju, sa kassinusse õp-petajja, näita ennast omma karjale; mis se asjade tõssidus on, sepärrast said sa maddalusse läbbi kõrgust, waesusse läbbi rikkust, o issa Preestritte üllema Nikolai, pallu Kristust Jummalat, meie ingessid päästa.

Rondak.

Salwi sees, o Pühha, näidassid sa ennast kui Preestrit; sest täiendattes, o wagga, Kristusse Ewangeliumit andsid sa omma inge omma rahwa eest, ja päästsid sa neid ilmsüitastid surmast; sepärrast said sa pühhaks kui suur Jummalat eldusse salla-tundja.

Üllendaminne.

Meie üllendamme sind, o pühha issa Nikolai, ja austamme so pühha mäletust, sest sinna pallud meie eest Kristust meie Jummalat.

25. Issanda Jummalat ja meie Lunnastajja Jesusse Kristusse sündimisse pääw.

Tropar.

Sinnu sündiminne, o Kristus meie Jummal, paistis

ilmale mõistusse walgust; temma läbbi õppisid need tähtede tenijad tähhe järrele Sind kummardamma, Sind, sedda tõe Päwa, ja Sind ommiku kõrguselt näggema; o Isand, au Sulle!

Rondak.

Tänna sünnitab Meitsi sedda Jkkaollejat, ja ma toob kopa selle Ilmjuresaadwalle; Inglid austawwad karjalistega, ja need targad reisiwad tähhega; sest meie pärrast sündis üks weike lapsuke, se iggawenne Jummal.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o Elluandja Kristus, Kes Sa meie pärrast nüid lihhasse sündisid sest ilmpruutlikkust ja kõige puhtammast Meitsist Mariast.

Ridulaul.

Au Jummalalle üllewel ja rahhu ma peal, tänna wõttab ülles Bethlehem Sedda, Kes iggaweste istub Isfaga, tänna austawwad Inglid sedda sündinnut lapsukest jummalikkult surelt; au Jummalalle üllewel, ja rahhu ma peal, ja innimestele ea meel!

Truosfid.

1) Kristus sünnib, kiitke. Kristus tulleb taewast, minge wastu. Kristus on ma peal, tõstke ennast. Laulge Isfandalle kõik ma, ja laulge rõmuga, o innimesed, sest Temma on Ennast austannud.

3) Üidkem Kristussele Jummalalle, se enne kõiki aegu Isfast sündinulle iggawessele Pojjale, ja pärrast Meitsist ilmseemneta lihha sisse tullejalle: Kes Sa meie sarwe üllest tõstsid, Pühha olled Sinna, o Isand.

4) Sa wõssu Jesse jurest, ja õis temmast, o Kristus, kaswassid Neitsist ülles, kidetult se mäelt, mis pafustikkuga warjatud olli, tullid, lihha sisse fades, sellest, kes meest ei tundnud, ilmihhulik ja Jummal, au Sinnu wäele, o Issand.

5) Kes Sa se rahhu Jummal, ja eldusse Issa olled, Sa saatsid Omma sure nõu Inglit meile, kes rahhu toob; sepärrast, Jummalikku mõustusse walgusselle juhhatud, ja õ seest üllesärgates, austamme meie Sind, o innimesse Armastajja.

6) Ommast kehhasst eitis se merre ellajas sedda lapsufest Jonast wälja, nõnda kui ta sisse wõetud olli; se Sõnna, mis Neitsi sisse Ennast affutas ja lihha wõttis, tulli wälja, Sedda ilmrilmatta oides; sest Lemma rikmist mitte kannatates, oidis Ta Omma Sünnitajjad ilmwiggamatta.

7) Need sullased, kes ollid ühhes waggadusselle ülleskaswatud, ja kes sedda kurja kasku põllasid, ei kartnud sedda tulle ahwardamist; waid seistes se legi keskeli, laulsid nemmad: o isalik Jummal, Sa olled õnnistud.

8) Se kaste andja ahhi näidass ühhe üllelodusselikku immete-u eenkujju; sest ta ei põlleta mitte neid nori mehhi ärra, mis ta enda sisse wõttis, otsekui se Jummalusse tulli mitte Neitsi ihhu ärra ei põlletannud, kelle sisse ta läks. Sepärrast laulame meie lautes: kiidku Issandat igga loom, ja üllendaggu ta Sedda kõige aegadenni.

9) Ühte immelikku ja kõige ausammad salla-ust näen ma! — Taewas, üks kotas; Cherubimide troon, — Neitsi; sõim, — se paif, kos seisis se ilmmahtmatta Kristus Jummal, Redda meie lautes üllendamme.

Teise kanoni irmos.

9) Meie peame siis armastamma parrem waitollemist, mis ilmfartusseta on, sest ei olle mitte kerge, o Meitsi, armuga pikkalt kokku pantud laulusid tehha; agga, o Emma, anna ka jõudu, ni palju kui tahtminne on.

Wenne Kerriku ja Nigi päestmisse mälletusse pääw Gallia (ehk Frantsusse) rahwa peale-tullemisest.

Pühha Prohweti Jesaia ettekulutaminne.

Jummal on meiega, mõistke sedda, o keled, ja allandagge ennast; sest meiega on Jummal.

Kuulge sedda funni ma otsadenni; sest meiega on Jummal.

Teie wäggewad, allandagge ennast; sest meiega on Jummal. Kui teie jälle wäggewaks sate, siis sate teie jälle ärrawõidetud sama; sest meiega on Jummal.

Ja kui teie jälle nõu wõttate, siis saab se Isand sedda katki kiskumma; sest meiega on Jummal.

Ja se sõnna, mis teie rägite, ei jõe kauaks teile; sest meiega on Jummal.

Teie irmu ei pelga meie, ja ei ehmata meie; sest meiega on Jummal.

Agga Isandat meie Jummalat, Sedda pühhitsemme meie, ja Se saab meile irmuks ollema; sest meiega on Jummal.

Ja kui ma Lemma peale lootma saan, saab Lemma mulle pühhitsemiseks ollema; sest meiega on Jummal.

Ja ma saan lootma Lemma peale, ja saan Lemma läbbi lunnastud; sest meiega on Jummal.

Wata se on minna ja need lapsed, mis Jummal mulle andis; sest meiega on Jummal.

Need innimesse, kes käisid pimmedusses, näggid
suurt walgust; sest meiega on Jummal.

Res teie ellasitte surma maal ja warju sees, teie peale
akkas walgus paistma; sest meiega on Jummal.

Sest üks laps sündis meile, üks Poeg, ja Tedda anti
meile; sest meiega on Jummal.

Ja Temma wallitsus on Temma ölla peal; sest meiega
on Jummal.

Ja Temma rahhul ei olle otsa; sest meiega on Jummal.

Ja Temma nimmi ütakse se sure nõu Ingel; sest mei-
ega on Jummal.

Ea on immelik nõuandja; sest meiega on Jummal.

Ea on se wäggew Jummal, se Wallitsejja, se rahhu Ül-
lem; sest meiega on Jummal.

Ea on se tulleva ajja Issa; sest meiega on Jummal.

Meiega on Jummal, mõistke sedda, o keled, ja allan-
dagge ennast; sest meiega on Jummal.

Au Issale ja Pojjale ja Pühha Waimule. Meiega
on Jummal, mõistke sedda, o keled, ja allandagge ennast;
sest meiega on Jummal.

Nõnda nüid, kui iggaweste ja iggawesse ajjani, amen.

Meiega on Jummal, mõistke sedda, o keled, ja allan-
dagge ennast; sest meiega on Jummal.

Tropar.

Au Jummalalle üllewel ja rahhu ma peal; sest wata
se Berthehemi Tal, Res lõwwi ja maddu meiega mahha tallas,
finkis rahhu ilmale. Sepärrast tome meie Inglitegga se
ilmapiidaja lapsukestele Jummalikku suurt au; au Jummalalle
üllewel, ja rahhu ma peal ja innimestele ea meel.

Januari kuul.

1. a) Meie Issanda Jesusse Kristusse ümber lõikamine.

Tropar.

Issuddes üllel se tullepaisija troni peal Dmma ilmalg-
matta Issaga, ja Dmma Jummalikku Waimuga, wõtsid
Sa ma peale sündida ühhest Lüttaarlapsest, So ilmmehe-
tundmattast Emmast, o Jesus; sepärrast lõigati ka Sind ümber
kui kahheksapäwalist innimest. Au Sinnu õntsa nõule, au
Sinnu eesmurtele, au Sinnu mahhatullemisselle, Sa ainus
innimesse Armastajja.

Kondak.

Se Issand kannatab kõikide ümberlõikamist, ja lõikab
mahha innimeste pattustamissi, kui õnnis; annab tanna lun-
nastamist ilmale; üllel agga rõmustab selle üle ennast ka
se lojalik Üllempreester, ja se walgusse kandja ja Jummalik
Kristusse falla-usse tundja Wassili.

b) Uus aasta (ilmlik).

Tropar.

O kõige lomade loja, Kes Sa aegi ja aastid Dmma
wallitsusse alla säedsid, õnnista Dmma eldusse aasta troni,
o Issand, oides rahhu sees **Reisrit** ja Dmma linna Jum-
mala Emma palwete läbbi, ja lunnasta meid.

Kondak.

Kes Sa üllel ellad, o Kristus Kunningas, Sa kõi-
tide nähtawatte ja ilmnähtawatte loja ja Säedja, Kes Sa
päwi ja öid, aegi ja aastid lõid, õnnista nüid sedda aasta

fronti; oia ja pea rahhu sees sedda Dige-ussu Keisrit, ja sedda Omma linna ja rahwast, Sa rohkest Elde.

**4) Pühha Wasfili se Sure Kapadokia Käsarää
üllema-piiskopi pääw.**

Tropar.

Rõige se ma ülle läks so kulutus, mis so sõnna wastu wõttis, kellega sa Jummalikule surelt õppetassid, kõige asjade ollemist selletassid, innimeste kombid ehhitassid, sa kuninglik pühhitsus, sa wagga issa, pallu Kristust Jummalat, meie ingessid lunnastatta.

Rondak.

Sa ilmussid kui ilmkõikumatta Kerriku põhhi, kõige in-
nimestele ühte ilmwarastlikku riki andes, tedda Omma käs-
sudegga kinnitattes, o taewa-ilmunnud wagga Wasfili.

**6. Pühha Jummalat illuminnie, ehk Jsfanda
Jummalat ja meie Lunnastajia Jesusse Kris-
tusse ristmisse pääw.**

Tropar.

Kui Sind Jordanis ristiti, o Jsfand, ilmus se Kolmai-
nulik kummardamine; sest So Jsa eäl tunnistas Sulle,
Sind Lemma armsaks Pojjaks nimmetattes, ja se Waim
kulutas tuikesse nä-ul selle sõnna kinnitust; Kes Sa ilmussid,
o Kristus Jummal, ja sedda ilma walgustassid, au Sulle.

Rondak.

Sa ilmussid tänna ilmale, ja Sinnu walgus, o Jsfand, sai meie peale tähhendud, kes meie Sind mõdistusse sees laulame; Sa tullid ja ilmussid, o ilmliggisadaw Walgus.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o Elluandja Kristus, Sind, Kes Sa tänna ihhulikkult Johannesest ristitud said Jordani wedes.

Troparid enne we sisseõnnistammist.

Se Isfanda eäl wede peal üiab ütteldes: tulge wõtte kõik tarkusse waimu, mõistusse waimu, Jummalä irmu waimu, sedda ilmunud Kristust.

Tänna pühitsettakse se wede lodus, ja ja-utab ennast Jordan, ja pörab taggasi omma wede wo-usid, nähhes sedda Wallitsejjad ristma.

Kui innimenne tullid Sa jöbele, o Kristus Kuningas, ja püidsid sullaselikku ristmist sada, o Önnis, se Eelkäia käest, meie pattude pärrast, o innimesse Armastajja.

Mu . . . Nõnda nüid . . .

Selle eäle jure, mis üidis kõrbe sees: walmistagge Isfanda teed, tullid Sa, o Isfand, sullase näggu Endalle wõttes, palludes Endalle ristmist, Sinna, Kes Sa pattu ei teadnud. Meed weed näggid Sind ja kartsid, se Eelkäia wärrises ja üidis ütteldes: kuidä wõib küinal walgust walgustatta? kuidä panneb sullane kät omma Wallitsejja peale? pühitse mind ja neid wesid, o Lunnastajja, Kes Sa ilma pattu ärrawõttad.

30. Kolme Üllemä: preestri, Wassili se Sure, Gregori se Öppetajja ja Johannesse se Kuldsu pääw.

Tropar.

Kui Apostlite ühhefombeliffed ja kõige mapealsed Öppetajjad, palluge kõik Isfandat, rahhu se ilmale anda, ja meie ingedelle suurt eldust.

Rondak.

Peale Omma Öppetajjid, o Jesand, wötsid Sa weel pühha ja Jummalakulutajjid sönnume tojid So eldusse maitsmissele ja rahhule; sest nende waewa ja surma wötsid Sa Enda peale ilm kõige kassuta, Sa Ainus, Kes Sa Omma Pühhasid ausaks teed.

Februari kuul.

2. Meie Jesanda Jesusse Kristusse wastuwõtminne.

Tropar.

Rõmusta Ennast, Sa õnnistud Jummal Emma Neitsi, sest Sinnust paistis ülles se tõe Pääw, Kristus meie Jummal, Kes walgustas neid, kes pimmedusses ollid; rõmusta ennast ka sinna õiglane wanna, kes sa omma kaenlasse wötsid meie ingede lunnastajjad, Kes meile üllesstõusmist annab.

Rondak.

Kes Sa Neitsi ihhu pühhitsefid Omma sündimisse läbbi, ja Simeoni kässi õnnistassid, tehhes, kui Sa sedda tahtsid, ka tänna päästsid Sa meid, o Kristus Jummal; te waitseks sedda ellupaika tülli sees, ja kinnita meie **Keisrit**, Redda Sa armastad, Sa ainus inimesse Armastajja.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o Elluandja Kristus, ja austamme Sinnu kõige puhtammad Emma, Kelle läbbi Sa nüüd säedusse järrele Jesanda templi widud said.

Martsi kuul.

25. Meie Pühha Wallitsejja Jummal Emma kulutamisse pääw.

Tropar.

Tänna on meie lunnastamisse allustus, ja se falla-usse ilmuminne, mis jo iggawessest ajjast sanik olli: se Jummal Poeg — on, Neitsi poeg, ja Gabriel kulutab eldust. Sepärrast üiame ka meie temmaga Jummal Emmale: römusta Ennast, Sa Önnistud, Is sand olgu Sinnuga.

Kondak.

Wäggen wöitja söddija, et Sa meid waenlastest ärra päästnud olled, tome meie Sulle tännu, meie So sullased, o Jummal Emma; nõnda, kui So käes se ilmööditmatta wäggi on, päästa meid ärra föigest äddast, et meie So pole üiaf-
simme: römusta Ennast, Sa ilmpruutlik pruut.

Üllendaminne.

Peaingli eält üiame meie Sulle, o puhhas: römusta Ennast, Sa Önnistud, Is sand olgu Sinnuga.

Wata: Need Isfanda pühhad, mis numritte al seiswad: kui Isfanda Sisseminne Jerusalemma, pühha Pasa, Isfanda Laewaminne ja Wiekünnendusse pühha on se Paastu ja Diekolmdusse sees üllestähhendud.

Mai kuul.

8. Pühha Apostli ja Ewangelisti Johannesse se Jummal sönnu tundja (Öppetajja) pääw.

Tropar, Kondak ja Üllendaminne. (Wata Septembri kuul.)

9. Se pühha ja Jummete-uteggija Nikolai lude tominne Müra linnast Bari linna.

Tropar.

Sulli se selge öiskamisse pääw, Bari lin römustab

ennast, ja temmaga õiskab kõik se ilm waimulikku laulu ja laulmistega; sest tänna paistis ülles se pühha õiskaminne se Üllemä-preestri ja immete-uteggija Nikolai kalli ja rohkest awstja lude tomissel, kui ilmallaminnelik päike, walgustajja säddemettega, ja ärraajjades kiusatusse pimmedust ja ädda neist, kes tõeste üidwad: lunnasta meid, kui meie eesjaisja, o Suur Nikolai.

Rondak.

Tullid, kui täht ommiku poolt õhtu pole, so luud, o pühha Nikolai, ja se merri sai pühhaks so tullemisse läbbi, ja Bari lin sai sinnu läbbi õnnistust; sest meie pärrast ilmussid sa, sa kaunis, immelik ja elde immete-uteggija.

21. Pühha apostlisarnase Kunninga Konstantini ja Helena pääw.

Tropar.

So Kristi tähte taewa peal nähhes, ja kui Paulus mitte innimestest omma kutsmist sades, andis So Kuningatte seas olleja Apostel, o Issand, omma wallitsejjad linna So kätte; oia tedda ikka rahhu sees, se Jummalä Emma palwete pärrast, Sa ainus innimesse Armastajja.

Rondak.

Konstantin omma Emma Helenaga näitwad tänna sedda Kristi, sedda kõige kallimat puud, mis kõige Judide äbbiks on, agga sõa riist kõige usklikku Kuningatte waenlaste wastu; sest meie pärrast ilmus se suur ja idas irmus immeteggu.

21. Pühha Wladimiri linna Jummalä Emma immete-uteggija kujukku wastuwõtmissä pühhitseminne.

Nõnda ka se 23 Juni ja 26 Augusti ku päwal meie Issama waenlaste
käest pääsemisse mälletusseks.

Tropar.

Tänna ehhitab ennast selgelt se kõige ausam lin Mo-
skwa, wastu wõttes, kui pääwlikku koitu So immete-uteggijak
kujukku, o Wallitsejja; temma pole tänna jookstes ja palludes,
dikame meie Sulle nõnda: o kõige immelikkum Wallitsejja
Jummalä Emma, passu Sedda, Kes Sinnu läbbi lihha sisse
tulli, Kristust meie Jummalat, et Sa päästaks sedda linna ja
kõiki risti linnassid ja masid ilmrilmatta kõige waenlaste peale-
tullemistest, ja meie ingessid lunnastaks, kui eldesüddamalik.

Kondak.

Wäggew wõtja söddija, et Sa meid waenlastest ärra pääst-
nud olled, Emma kallik kujukku tullemisse läbbi, o Wallitsejja Jum-
mala Emma, meie pühhitsemme selgelt So wastuwõtmissä
pühhitsemist ja ütame, kui ikka, So pole: rõmusta Ennast
Sa ilmpruutlik pruut.

Juni kuul.

24. Pühha Prohweti Gelskäia ja Nistia Johan- nessä sündimissä pääw.

Tropar.

O Prohwet ja Kristusse tullemissä Gelskäia, meie ei
mõista sind kita kõlblikkult, kes meie sind armuga austamme;
sa ukkassid so sünnitajja siggitummust ja so issa kele-

tummust so ausa ja kalli sündimisse läbbi, ja ilmale kulutakse sedda Jummalä Pojja lihhasissetullemist.

Rondak.

Se, kes enne figgimatta olli, sünnitab nüüd Kristusse Eelkäiat, ja se on se kõige ettekulutamiste täiendus; sest kedda need Prohwetid ette kulutassid, Selle peale Jordani jõel omma kät pannes, ilmus ta, kui se Jummalikku Sõnna Prohwet, kulutajja, ühtlasi ka Eelkäia.

Üllendaminne.

Meie üllendamme sind, o lunnastajja Eelkäia Johannes, ja kädame so kõige ausammad sündimist ühhest figgimattast.

26. Pühhitseminne Tihwinski Jummalä Emma kujju auks.

Tropar.

Tänna paistis meile, kui se kõige selgem päike tule peal So kõige kallim kujju, o Wallitsejja, omma eldusse säddemettega sedda ilma walgustattes, kedda se suur Wenne ma, kui ühte Jummalikku annet üllewelt waggalt wastu wõttes, Sind Jummalä Emma ja kõikide Wallitsejjad austab, ja rõõmsaste sedda Sinnust sündinnud Kristust meie Jummalat üllendab. Pallu Tedda, o Emmänd Kuninginna Jummalä Emma! Temma oidku kõiki risti linnassid ja masid ilmrilmatta kõige waenlaste pealetullemistest, ja lunnastaggu neid, kes ussuga Temma Jummalikku ja Sinnu kõige puhtammad kujju kumardawwad, o ilmabbiellutundja Meitsi.

Rondak.

Jookskem, innimissed, se Meitsi Jummalä Emma Kun-

ninginna jure, tännades Kristust Jummalat, ja wadates al-
landlikkult Ta immete-uteggija kujju peale, langegem Ta ette
mahha ja üidkem: o Wallitsejja Maria, Kes Sa immelik-
kult Omma kujju ilmumissega sedda kohta katsma tullid, oia
rahhu ja ea ajja sees meie usklikku **Keisrit** ja kõiki Kristi-
rahwast, kedda Sa taewalikku ellu pärrijiks teggid. Sinnu
pole üiame meie usklikkult: rõmusta Ennast, o Neitsi, Sa
ilma lunnastus.

27. Wõidu pühha, mis Jummalast Keisri Petri se Essimessele Poltawa linna ol anti.

Tropar.

Kõrgest austud olled Sa, Isand meie Jummal, Kes Sa
kindlust andsid meie Dige-ussu Keisri **Petrile** temma waen-
laste wastu, kui Dawitille se kõrkja Goliathi wastu; sa teg-
gid warju temma pea ülle tulli päwal, wõtassid ram-
metuid jõuga üllewele ja löid nendega kõiki waenlasse julgust
mahha, Sa rohkest Elde, au Sulle.

Rondak.

Kes Sa kõrgel ellad ja se maddala peale watad, Kes
Sa ei andnud seale, tammistikkust süia, egga üfsikulle metsel-
lajalle, So wina mäest maitsta, kinnita, o Jummal, kedda, mis
Sa meile olled teinud. Wata taewast, ja näe ja tulle
katsma kedda wina mägge, ja te kedda täielikkuks, mis So
parram kassi ehhitas.

29. Pühha essüllema Apostli Petrusse ja Paulusse pääw.

Tropar.

Teie essimessele au-järglised Apostlite seast ja kõige se

ilma Öppetajjad, palluge sedda kóikide Wallitsejjat, rahhu ilmale ja meie ingedelle suurt eldust anda.

Kondaſ.

Peale Omma Apostliffid, o Jsfand, wótsid Sa weel findlid ja Jummalakulutajjid sönnume tojid So eldusse maitsmissele ja rahhule; sest nende waewa ja surma wótsid Sa Enda peale ilm kóige kassuta, Sa ainus süddamette Tundja.

Juli Kuul.

8. Pühha Kofani Jummal Emma Kujju ilmuninne.

Tropar ja Kondaſ. (Wata 22 Oktobri ku päwal).

15. Pühha apostlisarnase Würsti Wladimiri päätw, kedda pärrast pühha Nistmist Wasiliks üiti.

Tropar.

Sa ollid ühhe kaupmehhe sarnane, kes otsis ühte ead perlit, o aulikkultwallitsejja Wladimir, kes sa istussid se linnade emma troni kõrgusse peal, se Jummalast lunnastud Kiewi linnas, järrele nõudsid ja Keisri *) linna kulamma saatsid sedda Öiget usku, ja leidsid sedda otsatu-innalist perlit Kristust, Kes sind wälja wallitfes, kui teist Paulust, ja pühha riistas ärrapillaks ühtlasi so waimulikku ja so ihulikku pimmedust. Sepärrast pühhitsemme meie so surma, so rahwad olles; pallu kaitſa so Wenne rigi Üllemid, sedda Krisuse armastajjad **Keisrit** ja temma wallitsettude ulka.

Kondaſ.

Se sure Apostli Paulus, e surnane olles allidusses, o

*) Konſtantinopoli linna.

kõige ausam Wladimir, jätsid sa kõiki ebbatarfust mahha, kui lapselikku, mis olli se kujukude olitseminne, kui täielinne mees, said ehhitud Jummalikku Nistmisse purpuriga; ka tänna rõmu sees se lunnastajja Kristusse ees seistes, pallu Tedda, lunnastatta Wenne rigi Üllemid ja temma wallitsettude ulka.

20. Pühha ausa Prohweti Elia pääw.

Tropar.

Jhhu sees Ingel, Prohwetite põhhi, Kristusse tulle-
misse teine Celkäia, se aus Elias, kes üllewelt Elisale eldust
satis, aigussid ärraajjada ja piddali többisid puhhastatta, se-
pärast annab ta ka neile parrandust, kes tedda austawwad.

Rondak.

O Prohwet ja meie Jummalala sure asjade ettenäggija
surenimmeline Elias, kes sa omma fulutamissaga we-
tojid pilwessid kinnipannid, pallu meie eest sedda ainust in-
nimesse Armastajjad.

Augusti kuul.

1. Kalli ja elluloja Nisti kalli pude üllesstulle-
minne.

Tropar, Rondak ja Üllendaminne. (Wata Nisti üllessäed-
mist 14 Septembri ku päwal).

Tropar.

Se kõige armulissema Lunnastajjale.

Kes Sa üllewelt watad, waesid wastu wõttad, tulle
meid katsma, kes meie pattude läbbi kurjatud olleme, o
kõige armulissim Wallitsejja, kingi Jummalala Emma pal-
wete läbbi meie ingedelle suurt eldust.

Rondak.

Ma ollin kõige alwa teggija, o kõige armuliffem lunnastajja, ja meleetmisse auku langennud, agga ma ohkan süddamest ja uian So pole, o Sõnna: rutta, Sa Elde, ja tõtta meile appi, kui Armulinne.

6. Meie Issanda Jesusse Kristusse ärraselle-taminne.

Tropar.

Sa selletassid Ennast ärra mäe peal, o Kristus Jummal, näidates Dmma jüngritelle Dmma au, kuidan nad sedda mõista wõisid. Paistku ka meile pattustelle So itkaolleja walgus, Jummal Emma palwete läbbi; o Walgusse-andja, au Sulle.

Rondak.

Mäe peal selletassid Sa Ennast ärra, ja So jüngrid, kuidan nad sedda mõistsid, näggid So au, o Kristus Jummal; et nad, kui nad Sind näewad risti lödud, So meelwallalist kannatammist mõistaksid ja tedda se ilmale kulutaksid; sest Sinna olled tõeste se Issalik Paistus.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o Elluandja Kristus, ja austamme So kõige puhtamma Jhhu kõige ausammast ärraselle-tammist.

15. Pühha Jummal Emma taewaminne.

Tropar.

Sünnitamisses oidsid Sa alles Dmma neitsiust, taewaminne-misses ei jätnud Sa mitte sedda ilma mahha, o Jum-

mala Emma, sa läksid ärra Ellusse, Ellu Emma olles, ja Omma palwete läbbi päästad Sa meie ingessid surmast.

Rondak.

Sedda Jummalala Emma, Kes ilmwässimatta on palwete sees, ja eestkostmisses meie ilmwallelik lotus, ei pidanud aud ja surm; sest kui se Ellu Emma, läks Ta Ellusse, iggawesse neitsilikku ihhuse Ennast assutattes.

Üllendaminne.

Meie üllendamme Sind, o ilmpuudlik Kristusse meie Jummalala Emma, ja austamme So kõige ausammat taewaminnemist.

16. Pühhitseminne meie Issanda Jesusse Kristusse ilmkättegategitud kuuju auks.

Tropar.

(Eoe pühha Neljatumnusse ehk Paastu esimesesl nädalal).

Rondak.

Meie austamme So ilmüllesräkimatta ja Jummalikkueesmurref innimeste wastu, o ilmülleskirjutamatta Issa Sönnä, ja So ilmmalimatta ja Jummalast malitut wõitjat kuuju talle suud andes, teades So ilmwallelikku lihha sisse tullemist.

29. Prohweti, Eelkäia ja Mistia Johannessesse kalli peä mahhalõmisse pääw.

Tropar.

Se õige mälletus on kitussega, sulle agga on kül se Issanda tunnistus, o Eelkäia; sest sa näitsid ennast tõe sees, kui sedda kõige ausammat Prohwetitest, sest sind tehti kõlbawaks, sedda Ettekulutut we sees ristidda; sepärrast, tõe

eeft röömsalt kannatattes, kulutassid ja neile, kes pörgus olid, Jummalat, Kes lihha sees ilmus, ilma pattu ärrawõt-
tis, ja meile suurt eldust andis.

Rondak.

Se Eelkäia aus pea mahhalöminne on üks Jummalif
eesmurre, et ta ka neile, kes pörgus on, sedda lunnastajja
tullemist kulutaks, et nuttaks siis Herodias, kes sedda ülle-
kohtust tapmist pallus, sest ta ei armastannud Jummalat sää-
dust, ei ellawat aega, waid petlikku ja aeglikku.

Üllendaminne.

Meie üllendamme sind, o lunnastajja Kristja Johannes,
ja austamme kōik so kalli pea mahhalömist.

**30. Pühha Öige-üssu Surewürsti Aleksandri
Newski lude tominne Wladimiri linnast sankt
Petersburgi linna.**

Tropar.

(Eoe Nowembri ku 23 päwal).

Rondak.

Kui sinnu ommased Boris ja Gleb sulle taewast appi
tullid, kui sa söddisid Weilgeri se Krootslasse ja temma ida-
liste wastu; nõnda tulle nüid ka sinna, o õnnis Aleksan-
der, so ommastelle appi, ja sõitle neid, kes meid sõitlewad.

IX. Ko:uliffed Troparid ja Kondafid Pühhadelle.

Prohwetitelle.

Tropar.

Sinnu Prohweti (nimmi) mälletust pühhitsettes, o Is-
sa, pallume meie Sind temma läbbi, lunnasta meie ingessid.

Kondaf.

Waimu läbbi walgustud so puhhas südda, olli ta se kõige
selgemma ettefulutamisse wastuwõtmissa paif, sest sa näed, kui
ees ollewat, sedda, mis kaugel on; sepärrast austamme meie
sind, sa õnnis Prohwet aus (nimmi).

Apostlitelle.

Tropar.

Pühha Apostel (nimmi), pallu sedda armuliff Jumma-
lat, et Ta meie ingedelle pattude andeksandmist annaks.

Kondaf.

Kui ühte kõige selgemat tähte tõmbas enda pole ikka
se Kerrik sind, o Apostel (nimmi), so immeteggude rohke and-
misse läbbi walgustud; sepärrast üiame meie Kristusse
pole: lunnasta meid, Res meie ussuga so Apostli mälletust
austamme, Sa rohkest Elde.

Üllendaminne.

Meie üllendamme sind, o Kristusse Apostel (nimmi),
ja austamme so ädda ja waewa, kellega sa Kristusse sõnna
fulutamisse sees ennast waewassid.

Üllema - preestritelle.

Tropar.

Sa ussu saedus ja tassa-usse eenkujju, sa kassinusse õppe-
taja, näita ennast omma karjale; mis se asjade tõssidus
on, sepärrast said sa maddalusse läbbi kõrgust, waesusse
läbbi rikkust; o issa Preestritte Ülem (nimmi), pallu Kris-
tust Jummalat, meie ingessid päästa.

Rondak.

Sa Jummalik pikne, waimulik passun, Ussu istutajja
ja ärratagganemiste mahhalõikajja, sa Kolmainusse melepä-
ralinne, o suur Ülem-preester (nimmi), kes sa ikka Ingli-
teggaga meie ees seisad, pallu lõpmatta meie kõikide eest.

Üllendaminne.

Meie üllendamme sind, o issa Ülem-preester (nimmi), ja
austamme so pühha mäletust; sest sinna pallud meie eest
Kristust meie Jummalat.

Kannatajjetelle.

Tropar.

So Kannatajja (nimmi), o Issand, sai omma kannat-
tusse läbbi Sinnu meie Jummalat käest ilmkaddumatta kroni;
sest Sinnu wägge sades, lõi ta mahha pinajid, ja ukkas
ta kurraditte ilmjõudmatta julgust; temma palwete pärrast
lunnsta meie ingessid.

Rondak.

Kui selge täht ilmussid sa alb selle ilmale, omma wal-
gussuga sedda Päikest Kristust kolutattes, o Kannatussekan-

natajja (nimmi), ja kustutassid kõiki pettust, agga melle annad sa walgust, lõpmatta meie kõikide eest palludes.

Üllendaminne.

Meie üllendamme sind, o Kannatuffekannatajja pühha (nimmi), ja austamme so kallissid kannatamissi, mis sa Kristusse eest kannatassid.

Kannatajja naestele.

Tropar.

So tal (nimmi), o Jesus, dikab sure eälega: Sind, mo Peigmees, armastan ma, ja Sind otsiddes kannatan ma ja lassen ma ennast risti lüia ja mahha matta So ristmisse sees, ja kannatan Sinnu pärrast, et ma Sinnu sees walitseks, ja ma surren Sinnu pärrast, et ma Sinnuga ellaks; agga wõtta mind kui ühte ilmpuudlikku ohwrit wastu, armuga ohwerdan ma ennast Sulle. Lemma palwete läbbi lunnasta meie ingessid, kui Eide.

Rondaf.

So kõige kallimat templit, kui ühte waimulikku rohtu leides, üiame meie usklikkud kõik sure eälega so pole: o neitsi Kannatajja (nimmi), sa surenimmeline, pallu Kristusst Jummalat lõpmatta meie kõikide eest.

Wagga Mugile.

Tropar.

Sinnust, o issa, on teada, et sa eenkuiju järrele lunnastud said; sest risti enda peale wõttes, läkssid sa Kristusse järrele, ja te-uga õppetassid sa lihha pölgamma, sest se on kaddulik; agga inge, kui ühhe ilmsurrelikku asja eest

murret kandma. Sepärrast römustab ka Ingliseega, o Wagga (nimmi), so waim.

Rondak.

Kes sa ennast Jummalikkult waimulikku puhtussoga wapnendassid ja lõpmatta palwid kui odda kindlast kätte wõitsid, sa löid läbbi kurradi wägge, o meie issa (nimmi), pallu lõpmatta meie eest.

Ülendamine.

Meie üiame sind õntsaks, o wagga issa (nimmi), ja austamme so pühha mäletust, sa mugide õppetajia, ja Inglise feltsiimees.

Wagga Nõnnile.

Tropar.

Sinnust, o emma, on teada, et sa eenkujju järrele lunnastud said; sest risti enda peale wõttes, läksid sa Kristusse järrele, ja te-uga õppetassid sa lihha põlgamma, sest se on kaddulik, agga inge, kui ühhe ilmsurrelikku asja eest murret kandma. Sepärrast römustab ka Ingliseega, o Wagga (nimmi), so waim.

Rondak.

Issanda armu pärrast wihkassid sa, o Wagga, rahhu ihhaldammist, omma waimu paastuga walgustattes; sest wäggewaste wõitsid sa ärra neid ellajid; ukka omma palwetegga waenlaste wangutammist.

Ilmkassupüüdjatelle.

Tropar.

Pühha Ilmkassupüüdjad ja Immete-uteggijad, tulge meie äddasid katsma; ilma saite teie, ilma andke meile.

Rondak.

Terwisse annet fades, la-utatte teie wälja terwist nende ülle, kes äddade sees on, o kõige ausammad Arstid ja Immete-uteggijad; löge mahha omma katsmatullemissiega julgusse sõamehhi, teie, kes teie sedda ilma immeteggude läbbi terweks tete.

Neile, kes Kristusse pärrast rummalad ollid.

Tropar.

Kuultes So Apostli Pauluse eält, mis ütles: meie olleme rummalad Kristusse pärrast, olli So sullane (nimmi), o Kristus Jummal, Sinnu pärrast rummal ma peal; se-pärrast, austattes temma mälletust, pallume meie Sind, o Issand, lunnasta meie ingessid.

Rondak.

Üllemat illu ihhaldattes, jätsid sa wahwalt maddalat lihhalikku maijust mahha, ilm selle ilma kassupüidmatta; Ingli ellu ellades, jurrid sa, o õnnis (nimmi); pallu nendega lõpmatta Kristust Jummalat meie kõikide eest.

X. Palwed mitmesugguste jub- tumiste peale.

1. Pühha Waimu appi üidminne igga ea tö jure.

Taewanne Kunningas, Sa trööstija, Sa tõe Waim, Res
Sa kõigis paigus olled ja kõiki täidad, j. n. e.

Tropar.

O kõige loja ja Walmistajja Jummal, dienda karmelt
meie kätte tööd, mis Sinnu auks allustud on, So õnnis-
tamisse läbbi ja päästa meid kõigest kurjast; sest Sa ol-
led se ainus kõige wäggewam ja innimesse Armastajja.

Kondak.

Sa karme kaitsmissele ja wäggew abbile, tulle nüid
Omma jõu õnnistamisfega, ja õnnistattes kinnita meid, ja
sada So sullasid ühhe ea tö ettewõtmissel täiendusselle; sest
kõiki, mis Sa tahhad, wõid Sa tehha, kui se wäggew
Jummal.

2. Tännu igga Jummalala eateggemisse eest.

Tropar.

Tännulikkud olles, meie So kõlwatummad sullased, o Is-
sand, So suurte eateggemiste eest meie wastu, austattes ki-
dame meie Sind, õnnistamme, tänname, laulame ja üllen-
damme meie So eldust, ja sullaselikkult üiame meie armuga
So pole, o meie elde lunnastajja, au Sulle.

Kondak.

Isand, Res Sa meid, kui So kõlwatummid sullasid,
ilmarratenimatta So eateggemiste ja andete ossalisseks teggid,

Sinnu jure süddamelikkult jookstes, tome meie Sulle tännu ommast wäest, ja Sind kui meie Categgijat ja lojad austates, üiame meie: au Sulle, o kõige eldem Jummal.

Jummala Emma Kidulaul.

O Jummal Emma, Sa Kristi-rahwa aitajja, Sinnu eestseisust sades, üiame meie So sullased tännulikkult So pole: römustelle Ennast, o kõige puhtam Neitsi Jummal Emma, ja päästa meid ifka kõigist äddadest So palwete läbbi, Sa ainus kärme eestseisja.

Kidulaul.

Pühha Ambrosiuse Mailandi Piiskopi Kidulaul.

Sind Jummal kidame meie, Sind Issand tunnistamme meie, Sind iggawest Issad üllendab kõik ma; Sinnu pole üidwad lõpmatta eältega kõik Inglid, Sinnu pole taewad ja kõik wäed, Sinnu pole Cherubimid ja Serafimid: Pühha, Pühha, Pühha on Issand Jummal Eseaoth, taewas ja ma on täis Sinnu au surust; Sind kidab se aus Apostlite kor, Sind Prohwetite kiitja ulk; Sind austab se walgustud Kannatajjate wäggi, Sind tunnistab kõige se ilma sees So pühha Kerrik, Sind sedda ilmkättesaadwa surusse Issad, sedda Sinnu kummardut tõssist ja ainusündinnut Poega ja Pühha trööstjat Weimu. Sa au Kuningas Kristus, Sa olled se Issa iggaweste olleja Poeg; lunnastamissets innimest wõttes, ei põllanud Sa Neitsi ihhu, surma odda wõites, teggid Sa lahti uskjatelle Taewa-riki; Sa istud Jummal parremal kael, Issa au sees, Sind austakse tullemal kui kohtumõistjat. Sind pallume siis meie: aita Omma sullasid, kedda Sa Omma kalli werrega ärralunnastannud olled, lasse neid So Pühhadegga iggawesse au sees wallitsetta. Lunnasta, o Issand, Omma rahwast, ja õnnista

Omme pärrisossa, dienda ja üllenda neid iggaweste; igga pääw tahhame meie Sind tännada ja Sinnu nimme kita iggaweste ja kõige aegadde ajjani. Te meid kõiblikuks, o Jssand, se pääw ilmpattuta jada. Eida armu meie peale, o Jssand, eida armu meie peale; Sinnu eldus, o Jssand, tulgu meie peale, nõnda kui meie So peale lotamme, Sinnu peale, o Jssand, lotamme, ärgu sagu meie mitte äbbi sisse iggaweste, amen.

3. Armu siigitamissest ja kadbedusse ja kõige kurja äwitamissest.

Tropar.

O Kristus, Kes Sa armu paelaga Omme Apostlissid ühhendassid, ka meid So uskjid sullasid se läbbi kindlaste Endaga ühhendassid, lasse meid So käske täita, ja üks teist ilmkawwalusseta armastatta, Jummal Emma palwete läbbi, o ainus innimesse Armastajja.

Rondak.

Te pallawaks meie süddamid se armu legiga Sinnu wastu, o Kristus Jummal, et meie sellega süidatud, omma süddame, mõtte, ja inge ja kõige wäega Sind armastaks, ja omma liggimest, kui isse ennast, ja Sinnu käske piddades, Sind kõige õnne Andjat austaks.

4. Palwe nende eest, kes meid kaetsewwad ja meid rõhhuwad.

Tropar.

O armuwaimulinne Jssand, Kes Sa nende eest pallusid, kes Sind risti lõiwad, Kes Sa ka Omme sullasid waenlaste eest palluda käsksid, anna andeks neile, kes meid

kaetsewwad ja meid waenawwad, ja sada neid kõigest kurjast ja kawwaluffest ühhe wennialikku ja eateggija ellu pole; allandlikkult tome meie Sulle palwet, et meie ühheälisse ühhe-melega Sind sedda ainust innimesse Armastajjat kidaksimme.

Rondak.

Ruida So effimenne Kannatajja Stefanus Sind omma surmajatte eest pallus, o Issand, nõnda tahhame ka meie mahha langeddes palluda, anna andeks neile, kes meid kaetsewwad ja meid waenawwad, et ükski neist meie pärrast ukka ei saaks, waid kõik Sinnu eldusse pärrast lunnastud olleks, o kõige eldem Jummal.

5. Willetsusse ja waenlaste pealetullemisse ajal.

Tropar.

Kutta kärmest, o Kristus meie Jummal, enne kui meie waenlaste kätte sattume, kes Sind laimawwad, ja meid sõitlewad, o Kristus meie Jummal; ukka Omma Kristiga neid, kes meiega wõitlewad, et nad mõistma saaks, mis digete Ust jõuab, Jummal Emma palwete lädwi, o ainus innimesse Armastajja.

Rondak.

Wäggen wõitja sõddija ja Issand! Sa pärgu ärra wõitja, et ma iggawessest surmast ärra päästetud sain, kirjutatan ma Sulle kidulaulu, minna So loom ja sullane; agga et Sul üks ilmüllesräkimatta eldus on, päästa mind kõigist äddadest, kes ma üian: o Jesus Jummal Poeg, eida armu mo peale.

Wersid Psalmidest. *)

O Issand, tõsta Omma wägge, ja tulle meid lunnastamma.

*) Psalm on laul, mis kandli mäguga ühhendakse.

Edusku ülles meie Jummal, ja kaddugu La waent-
lassed, ja pöggeneggu La palle eest, kes tedda wihkawad.
Kui ka-ub suits, ni kaddugu ka nemmad.

6. Tekäiate eest.

Tropar.

O Kristus, Kes Sa se te ja se tössidus olled, sada
nüid Omma kaas-telist Inglise Omma sullastelle, kuidas Sa
üksford tedda Tobiale saatsid, kes neid kaitseks, ja Sinnu
auks kõige kurja eest putumatta kõige õnne sees oiaks, Jum-
mala Emma palwete läbbi, o ainus innimesse Armastajja.

Kondak.

Kes Sa luutse ja Kleopaga ühhes Emmausse läksid,
o Lunnastajja, reisi ka nüid So sullastegga, kes reisidda
tahtwad, oides neid kõige kurja ümberseisusse eest; sest
Sinna, o innimesse Armastajja, jõuad kõiki, kui Sa tahhad.

7. Aigete eest.

Tropar.

Kes Sa üksi kärke olled abbile, o Kristus, näita rut-
tulist katsmatullemist üllemelt So aige sullaselle, päästa
tedda aigustest ja mõrru tõbbedest; aita tedda ülles, Sind
laulda ja austatta lõpmatta, Jummal Emma palwete läbbi,
Sa ainus innimesse Armastajja.

Kondak.

Kuida Sa, o Lunnastajja, üksford Petrusse ämma, ja
sedda wodi peal kantud nõdrastud ülles aitsid, nõnda tulle
ka katsma ja parrandamma, o Eide, nüid sedda, kes tõbbe
wodi peal maas olles, ja surma awaga awatud, pöddeb; sest
Sinna Üksi olled Se, Kes meie suggu äddasid ja aigussid kan-
nab, ja kõiki tehha jõuab, kui rohkest Eide.

S. Surnutte eest.

Troparid.

Lassee puhhata, o Lunnastajja, So sullase inge nende puhkamma lainud digete ingedegga, oides tedda se õntsa ellu sees, mis Sinnu jures on, o innimesse Armastajja.

Lassee, o Issand, So rahhu paigas, kos kõik Pühhad puhkawwad, ka Sinnu sallase inge puhhata, sest Sinna olled se ainus innimesse Armastajja.

Au . . .

Sinna olled se Jummal, Kes alla pörgu läts, ja wangi- gide ahhelid katki murdis, sada Issse rahhu ka So sullase ingele.

Rõnda nüid . . .

Sa ainus puhhas ja ilmpuudlik Neitsi, Kes Sa ilm- seemneta Jummalat sünnitassid, pallu temma inge päästa.

Lassee puhhata, o meie Lunnastajja, So sullast nende di- getegga, ja wi tedda ellama So owide peale, kui kirjutud on: põlgates, kui Elde temma pattussid, melewallalissi ja ilmmelewallalissi, ja kõiki, mis tal teadmises ja ilmteadusses on, o innimesse Armastajja.

Kuendamma laulu irmos.

Ma wallan wälja omma palwet Issandalle, ja Tem- male kulutan ma omma kurbdust, sest mo ing on täis albust, ja mo ellu on pörgu liggi lainud, ja ma pallun kui Jonas, o Jummal, tõmba mind wälja ukkatuffest.

Rõndak.

Lassee puhhata nende Pühhadegga, o Kristus, So sul- lase inge, kos ei olle aigust, ei kurbdust, egga ohkamist, waid ilmotfatu ellu.

3kos.

Sa üksi olled ilmsurrelik, Kes Sa innimest ldid ja walmistassid; sest mullased olleme meie mullast lodud, ja selle samma mulla sisse läheme meie jälle taggasi, kuidas Sa sedda käskissid, kui Sa mind ldid ja mulle üttestid: et sa muld olled, pead sa ka jälle mulda minnema, kuhhu meie innimesed kõik minnema same, aua nuttu lauluks tehhes: halleluja.

XI. Nõnned Psalmid (laulud), mis uskja tundmist wäljarägitwad.

**Jummala austus Temma lomisse teggude ja ees-
murre, ja isseärranis nende eateggemiste eest,
mis innimesse peale wäljawallatud on.**

Psalm 102 (103).

Rida mo ing, Issandat, ja kõik mo sissimenne Temma
pühha nimme! Rida, mo ing, Issandat, ja ärra unneta
mitte kõik Temma eateggemissi! Kes Temma kõik so ül-
lekohhut puhhastab, kõik so wiggadussi parrandab, so ellu
ukkatustest päästab, sind armu ja allastussega kronib, so ih-
haldamist eaga täidab, et so norus ennast uendab, kui kot-
kal. Issand teeb digust ja kohhut köigile rõhhutuile. Temma
näidass Omma tefid Moseselle, Israeli lastele Omma
tahtmissi. Elde ja armulinne on Issand, pikkamelelinne ja
rohkest elde. Temma ei wihhasta mitte kunni otsani, ei
waena iggaweste. Temma ei teinud meile meie üleast-
miste järrele, ei tassunud meile meie pattude järrele. Sest
taewa kõrgusse järrele maast kinnitas Issand Omma eldust
nende üle, kes Tedda kartwad. Kui kaugel ommik õhtust
teifab, nõnda kaugelle wiis Temma meie üleastmissi. Kui
issa omma laste wastu elde on, nõnda on Issand elde
nende wastu, kes Tedda kartwad. Sest Temma tunneb
meie lomist, mälletab et meie põrm olleme. Se innimenne,
kui rohhi on temma päwad, kui põllu dis, nõnda ditseb temma
möda; kui tuul ta üle lähheb, ei olle tedda ennam, ja ta
ei tunne omma kohta ennam. Agga Issanda eldus on ig-
gawestest ajjast iggawesse ajjani nende üle, kes Tedda kart-
wad, ja Temma digus laste lasteni nende üle, kes Temma
säedust peawad ja Temma käskussid mele tulletawwad, neid
tehha. Issand on taewas Omma troni walmistannud, ja
Temma kunningriik wallitseb kõikide üle. Kiitke Issandat
kõik Temma Inglid, teie wäggewad kindlusega, kes teie
Temma sõnna tete, Temma sõnna eält kulete. Kiitke Is-

sandat kõik Lemma wäed, Lemma teenrid, kes teie Lemma tahtmist tete. Kiitke Issandat kõik Lemma teud iggas Lemma wallitsusse paigas; kida, mo ing, Issandat!

Jummala austus uskja isseärranisse kaitsemisse eest.

Psalm 22 (23).

Issand on mo karjane, ja mul ei pudu middagi. Kohelisse kohha peale, sinna assutab Lemma mind, waike we jures kaswatab Lemma mind ülles. Lemma pörab mo inge ja juhatab mind se õigusse te peale Dmma nimme pärrast. Sest kui ma ka surma warju läbbi lähhen, ei pelga ma kurja; sest Sinna olled minnuga; Sinnu kep ja Sinnu sau, need trööstiwad mind. Sa walmistad mo ette lauda nende wastu, kes mo wastu külmad on; salwid mo pead õlliga, ja So peker jodab mind, kui täielinne. Ja Sinnu eldus käib mo järrele kõik mo ellu päwad, ja ma assutan ennast Issanda kotta päwade pikkusenni.

Palwe eenkujju Runninga eest.

Psalm 19 (20).

Sind kuulgu Issand kurbdusse päwal, sind kaitsku Jakob Jummala nimmi. Ta saatu sulle abbi sest pühhasst paigast, ja Sionist seisku Lemma sinnu eest, ja kõik so põlletamisse ohwer olgu Lemmale raswane. Andku sulle Issand so süddame järrele, ja täitku Lemma kõiki so nõu. Meie same ennast rõmustamma so lunnastamisse ülle ja ennast tõstma Issanda meie Jummala nimmel. Täitku Issand kõiki so palwid. Müid tean ma, kui Issand Dmma salwitut lunnastab; Ta kuleb tedda Dmmast pühhasst taewast; se lunnastamine on Lemma parrema kää wäe sees. Need wanfritte peal, ja need obbeste peal, agga meie üiame appi Issanda meie Jummala nimmel. Need said ümberlõkkatud ja nemmad kukkussid; agga meie seisame ja olleme püsti. Issand, lunnasta Runningat, ja kule meid sel päwal, kui meie Sind appi üiame.

Psalm 20 (21).

Isand, Sinnu wäe ülle römustelleb ennast Runningas, ja Sinnu lunnastamisse ülle römustab temma ennast wäga. Sa andsid temmale temma süddame ihhaldammist, ja temma su tahtmist ei kelanud Sinna; sest Sa olled temmale ea önnistamissega wastu tulnud; Sa pannid temma pea peale fronti kallist kiwist. Temma pallus ellu Sinnu käest ja Sinna andsid temmale päwade pikkust ajja ajjani. Suur on temma au Sinnu lunnastamisse läbbi; au ja surust pannid Sa temma peale; sest Sinna andsid temmale önnistust ajja ajjani, römustad tedda So palle römuga. Sest Runningas lotab Isanda peale ja se kõige Kõrgema eldusse sees ei wangu temma. Leidku Sinnu kässi kõiki Sinnu waenlaisi, leidku Sinnu parrem kässi kõiki, kes Sind wihtawad. Sest Sa teed neid kui tulliseks ahjuks So palle ajjal; Isand ukkab neid Omma wihtaga, ja tulli sööb neid ärra. Nende wilja ärwitab Temma ärra ma pealt, ja nende semet innimeste laste seast; sest nemmad põrassid kurja So peale, pidasid nõu, agga nemmad ei jõua tedda täieks tehha. Sest Sa panned neid selga põrama (pöggenemma), Omma wihtuga walmistad Sa nende näggu. Tõsta Ennast, o Isand, Omma wäega, meie üllendamme ja laulame Sinnu wäggesid.

**Kurbdus pattude ülle, palwe Jummalale pole
allastamisse pärrast kohtu ees.**

Psalm 37 (38).

Isand, ärra nuhtle mind omma äkkitsusse sees, ja ärra trahwi mind Omma wihtaga. Sest Sinnu noled on mo sise tunginnud, ja Sa olled Omma kät mo peale kinnitanud. Ei olle terwist mo lihha sees so wihtaga nä-u ees, ei olle rahhu mo luie sees mo pattude nä-u ees. Sest mo ülleastmissed on ülle mo pea lainud, kui raske forem on nemmad rasked mo peal. Mo awad aiswad ja mäddanew-

wad mo meletusse parrast. Ma kuiritan funni otsani, kõi se pääw kõnnin ma murre sees. Sest mo pötkad on täis äbbi, ja ei olle terwist mo lihha sees. Ma ollen nõrk ja rõhhtud funni wägani, ma ullun omma süddame ohkamisse sees. Issand, Sinnu ees on kõi mo ihaldaminne, ja mo ohkamine ei olle Sul teadmatta. Mo südda kohkub, mo jöu jättab mind mahha, ja mo filmade walgus, ka se ei olle minnuga. Mo sõbrad ja mo liggimesseid tulleswad otsekohhe mo liggi ja seiswad; ja mo suggulasseid seiswad minnust kaugel; ja need pinawwad ennast, kes mo inge otsiwad, ja kes mulle kurjaotsiwad, rägivad tühjust ja õppiwad kõi se pääw kawwalust. Agga minna, kui kurt, ei kule, ja, kui tumm, ei te ma omma suud lahti. Ja olen, kui innimenne, kes ei kule, ja kelle suus ei olle wastutammist; sest Sinnu peale, o Issand, lotan ma, Sinna saad mind kuulma, o Issand minnu Jummal! Sest ma ütlen, ärge sagu ial ennast rõmustamma mo waenlased, ja surelt räkimma, kui mo jallad wanguwad. Sest ma ollen walmis awadelle, ja mo aigus on ikka mo ees. Sest ma tunnistan omma ülleastmist, ja ma ollen murre sees omma pattude parrast. Agga mo waenlased ellawad ja sawad kangeks mo ülle, ja lähwad rohkemaks need, kes mind kaetsewad ilm õigusseta. Tassudes mulle pahha ea eest, pettawad nemmad mind se parrast, et ma eadust teen. Ärra jätta mind mahha, o Issand minnu Jummal, ärra taggane minnust ärra. Kule mind mo abbiks, mo lunnastusse Issand!

Ustja ihaldamine ennast ühendatta Jummalogga ja lotus Temma peale õnnetusse sees.

Psalm 41 (42).

Mil kombel irwe we allikatte järrele ihaldab, nõnda ihaldab mo ing Sinnu järrele, o Jummal. Mo ing janutab se wäggewa, se ellawa Jummal järrele; mil ajjal tullen ja ilmun ma Jummalalle palle ette? Mo pissarad on mo leib mul pääw ja õ, kui mul üteldakse igga pääw: kes

on so Jummal? Ma mõttlen selle peale ja wallan wälja mo inge enda peale, kui ma lähhen ühhe immelikkü affeme kohha peale, ka Jummalala kotta rõmu ja tunnistamisse pühhitsejja mürrina eäle sees. Miks murretsed sa, mo ing? ja miks irmutad sa mind? Lota Jummalala peale, sest meie tunnistamme Tedda, mo palle lunnastus, ja mo Jummal. Mo enda jures kohkub mo ing; sepärrast mõtlen ma ta peale Jordani ja Hermoni maalt ja se weikse mäe pealt. Süggawus üiab süggawussele So põhjatumuste eäle sees. Kõik so kõrgussed ja So wo-ud lähwad mo ülle. Päwal kässib Isand Omma eldust, ja õsel tulleb Temma laul minnust, palwe mo ellu Jummalalle. Ma ütlen Jummalalle: Sa olled mo eestkostja, miks unnetad Sa mind? ja miks käin ma murre sees, kui waenlanne mind kurwastab? Kui tulleb murda mo luid, sõimawwad mind mo waenlased, kui nemmad igga pääw ütlewad: kos on so Jummal? Miks murretsed sa, mo ing? ja miks irmutad sa mind? Lota Jummalala peale, sest meie tunnistamme Tedda, mo palle lunnastus, ja mo Jummal.

Se õiglasse õntsus ja üllekohhuste ukkatus.

Psalm I.

Õnnis on se mees, kes ei lähhe üllekohhuste nõusse ja ei seisä pattuste te peal, ja ei istu pilkjatte istme peal; waid kelle tahtminne on Isanda säedusse sees, ja kes õpib Temma säedust pääw ja õ. Ja temma saab ollema, kui se pu, mis on istunud wälja jookswa wede jure, mis omma wilja ommal ajjal annab, ja temma leht ei kukku mahha, ja kõik, mis temma teeb, siggineb. Ei olle nõnda need autummad, ei nõnda; waid nemmad on kui põrm, mis tuul ma pealt üllest pillab. Sepärrast ei tõuse üllest need autummad kohu peale, ei need pattused õiglaste nõu sisse. Sest Isand tunneb õiglaste teed, ja nende autummade te saab ukka.

Se tõelikkult õiglasse ja iggawesse ellu pãrrija loom.

Psalm 14 (15).

Jesand, kes ellab So ellumajja sees? ehk kes assutab ennast So pũhha mõe peale? Kes ilmlaitmatta kãib, ja õigust teeb, ja tõd rãgib ommas sũddames. Kes ei walleta omma felega ja ei te kurja omma liggimessele, ja ei wõtta laimamist omma juurliste wastu.

Ukkatud on ta ees se kurri, agga ta austab neid, kes Jesandat kartwad; kes liggimessele wannub, ja sellest ennast õrra ei eida. Kes omma rahha ei anna ligusse peale ja andid ilmsũitate wastu ei wõtta. Kes sedda teeb, ei se sa wanfumma iggaweste.

Zummal annab pattussid andeks neile, kes neid allandlikkult Temma ees tunnistawwad.

Psalm 31 (32).

Õntsad on need, kelle õlleastmised andeks antud, ja kelle pattud kattetud on! Õnnis on se mees, kellele Jesand temma pattu kãtte ei tassu, kelle suus pettust ei olle! Kui ma wait ollin, laggunessid mo luud, et ma kõik se pãaw õidfin. Sest pãaw ja õ olli raskest So kãssi mo peal; ma põõrsin ennast kãrsitussese, kui tungis mind ohhakaõ. Ma sain tundma omma õlleastmist, ja ma ei salgannud omma pattu. Ma õttelsin: ma tunnistan enda wastu mo õlleastmist Jesandalle, ja Sinna andsid andeks mo sũddame õbbi. Sepãrrast palub Sind igga wagga eandudlikkult ommal ajal, ja sure we upputussel ei tulle se temma liggi. Sinna olled mo warjupait kurbdusse eest, mis mind eaks teeb; mo rõõm, pãesta mind neist, kes mind otswad. Ma teen sind mõistlikkuss ja juhhatan sind selle te peale, kelle peal sa kãima pead, finnitãn so peale Mo filmi. Urge olge kui obbene, ja obboesel, kellel mõistust ei olle; pãitsetegga ja ohhelikkuga tõmbad

sa nende lõua luld, mis so liggi ei tulle. Palju awi on pattu-
 sel, agga kes Issanda peale lotab, selle ümber käib eldus. Rõ-
 mustellege ennast Issanda ülle, ja rõmustagge ennast, teie õig-
 lassed, ja olge kidetud kõik teie, kes teie õiged ollete süddames.

**Ei olle faetsetta pattuste õnne, waid on wadata
 se otsa peale, mis üllekohtussid ja mis õiglassid
 otab.**

Psalm 36 (37).

Ärra wihhasta kurjade ülle, ja ärra kaetse neid, kes ülle-
 kohhut tewad. Sest kui rohhi kuiwawad nemmad ruttu ärra, ja
 kui taimel rohkelus kukkuvad nemmad ruttu mahha. Lota Iss-
 sanda peale, ja te ead, ja arri maad, ja sinna saad oitud ollema
 temma rikkusse sees. Maitse Issandalle, ja Lemma saab so süd-
 dame pallumist täitma. Arwalda Issandalle omma teed, ja
 lota Lemma peale, ja Lemma saab teggema. Ja Lemma saab
 ettetoma so õigust, kui walgust, ja sinnu kohhut, kui kespäwa.
 Kula Issandat, ja pallu Tedda. Ärra wihhasta selle ülle, kes
 forrale saab omma te peal, ühhe innimesse ülle, kes kassusüidust
 teeb. Jäe wihhast, ja jätta mahha äkkitsust, ärra wihhasta, et
 kurja tehha; sest need kurjad sawad ukka, agga need, kes Issandat
 falliwad, need päriwad maad. Ja weel nattukenne, ja sedda pat-
 tust ei sa ennam ollema, ja sa otsid temma kohta, ja sa ei leia tedda.
 Agga need allandlikud päriwad maad, ja maitswad rahhu roh-
 kust. Se pattune wahhib õiglasse peale, ja kirristab ambid ta ülle;
 agga Issand naerab ta ülle, sest Ta näeb ette, et temma pääw
 tulleb. Need pattused tõmbawad omma mõeka ja wennitawad
 omma wibbu, kukkutatata sedda kehwad ja waest, ja tappa neid,
 kes õiged on süddames. Mingu nende mõek nende enneste süd-
 damesse, ja sadu katti murtud nende noled. Parrem on se õig-
 lasse weidikenne, kui pattuste suur rikkus. Sest nende pat-
 tuste kää warred sawad katti murtud, agga õiglassi kinnitab
 Jummal. Issand teab nende ilmlaitmattade teed, ja nende pär-
 randus saab iggaweste ollema. Nemmad ei sa äbbisse kurjal aj-
 jal, ja nälja päwadel sawad nemmad täidetud ollema; sest pat-
 tused sawad ukka; need Issanda waenlased ühelaisti; kui nem-

mad ennast austawwad ja töstwad, kadduwad nemmad kaddudes kui suits. Se pattune lainab ja ei maksa taggasi; se diglanne on elde ja annab. Sest need, kes tedda önnistawwad, pärriwad maad, agga need, kes Tedda wannuwad, sawad ukka. Is-sandalt öiendakse innimesse jälgi, ja temma teed immustab Ta wåga. Kui temma kuffub, ei lö temma ennast ruffuks, sest Is-sand toetab temma kät. Ma ollen noor, ja ollen wannaks sanud, agga ma ei olle näinud, et diglast mahha jäeti, ja et temma seme leiba kerjass. Igga pääw allastab ja lainab se diglanne, ja temma seme saab önnistussöks ollema. Taggane kurjast, ja te ead, ja ella ajja ajjani. Sest Is-sand armastab digust, ja Temma ei jätta mahha Ömma waggasid; iggaweste sawad nemmad oitud ollema; agga need üllekohtussed sawad ärra aetud sama, ja need kurjad sawad ukka. Need diglassed pärriwad maad, ja ellawad temma peal ajja ajjani. Se diglasse su rägib tarkust ja temma feel juttustab digust. Temma Jummalala säedus on temma süddames, ja temma jäljed ei kommasta. Se pattune wahhib diglasse peale ja otsib tedda tappa; agga Is-sand ei jätta tedda temma kätte, ja ei möista tedda ukka, kui Ta temma peale kohhut möistab. Salli Is-sandat, ja pea Temma teed, ja Temma üllendab sind maad pärrima; kui sawad ukka need pattused, sedda saad sa näggema. Ma näggin ühte kurja, kuida ta ennast töstis ja kõrgutas, kui libanoni tseedrid, ja ma läksin möda, ja wata, tedda ei olnud enam, ja ma otsissin tedda, ja temma kohta ei olnud emmam leida. Dia ilmsüitust, ja wata digusse peale; sest rahhulissel innimesel on järreldust. Agga need üllekohtussed sawad ühtlasi ukka; nende kurjade järreljäejad sawad ukka. Nende diglaste lunnastus on Is-sandalt, ja Temma on nende kaitsja kurbdusse ajjal. Ja neid aitab Is-sand, ja Temma päästab neid ja wõttab neid wälja kurjade seast, ja lunnastab neid, sest nemmad lootwad Temma peale.

Jummalala isseärrane eldus eldete wastu.

Psalm 40 (41).

Önnis on se, kes mötleb waese ja kehwa peale; tedda saab päästma Is-sand kurjal päwal. Is-sand oidku ja ellataggu ja

önnistaggu tedda ma peal, ja ärgu andku tedda temma waenlaste kätte. Is sand aidaku tedda temma többe wodi peal, köifi temma jängi pörad Sa temma többe ajjal.

Ma ütlen: Is sand eida armu mo peale, parranda mo inge, fest ma pattustassin So wastu. Mo waenlassed rägivad furja minnust: Mil ajjal surreb temma ja saab otsa temma nimmi? Ja temma tulleb watamma, tühjust rägib temma südda, temma koggub endalle üllekohhut, lähheb wälja ja rägib ühtlasi. Minnu peale fossistawwad köif mo waenlassed, minnu peale mörtlewad nemmad mul furja. Ühte kässusüidlast sönna pannewad nemmad minnu peale; kas temma maggades ei mötle üllestöusta? Ka mo rahhu mees, kelle peale ma lootsin, kes mo leiba söi, rohkus-tab wiwituisi mo wastu. Agga Sinna, o Is sand, eida armu mo peale, ja tösta mind üllest, ja ma tahhan neile sedda tassuda. Selle sees tunnen ma, et Sa mind armastad, et mo waenlanne ei römusta ennast mo ülle. Agga mind wöttad Sa wastu mo ilmsüitusse pärrast, ja Sa kinnitad mind So ees iggaweste. Ride-tud on Is sand Israeli Jummal ajjast ajjani; se sündku, sündku (amen, amen.).

Wende öntsus, kes Is sanda templis olletellewad.

Psalm 83 (84).

Kui armsad on Sinnu ellupaigad, o wäggede Is sand! Mo ing ihhaldab ja iggatseb Is sanda owide järrele; mo südda ja mo lihha römustawwad se ellawa Jummal ülle. Sest ka se lind leiab majja, ja se päsukenne endalle pessa, kuhha ta omma lapsu-feisi panneb; need on Sinnu altarid, o wäggede Is sand, mo Run-ningas ja mo Jummal! Öntsad on need, kes Sinnu majjas ella-wad; iggawesse ajjani kiitwad nemmad Sind. Önnis on se mees, kellel kaitsmist Sinnu jures on; kes omma süddamesse üllestmin-nemist (Jerusalem) panni. Se nuttu orgu, kohhe kohha ta tedda panni; sest önnistust annab se säedusse teggija. Nemmad lähwad wäest wäele, ilmub jummalatte Jummal Stonis. Is sand wäg-gede Jummal, kule mo palwet, wötta tedda wastu, Jacobi Jum-mal. Meie kilp, wata, Jummal, ja wata So jalwitud palle peale. Sest parrem on üks pääw Sinnu owide sees, kui tuhhad

muidu; ma tahhan seista mo Jummalä kobjas üfsi, kui ellada pattuste ellupaigades. Sest elduft ja tössidust armastab Jsand Jummal, önne ja au annab Temma; Jsand ei risu easid, kes käiwad ilmsüitusses. Jsand, wäggede Jummal, önnis on se innimenne, kes Sinnu peale lotab.

Jsanda eldusse austus nende wastu, kes Temma peale lootwad.

Psalm 90 (91).

Kes selle kõige Kõrgemä abbi sees ellab, se owitab se taewasse Jummalä warju al. Tä ütleb Jsandalle: Sa olled mo kaitlja ja mo warjupaik, mo Jummal, ja ma lotan Temma peale. Sest Temma päästab sind se püidja wõrgust, ja mäsajä sönnadest; Omma tibadegga warjab Temma sind, ja Temma siwa al lotad sinna; Iða riistaga ümberpirab sind Temma tössidus. Sa ei sa kartma ölifku irmu, ei nolessid, mis päwal lendawwad; ei asja, mis pimmedusses möda lähheb, ei kartu, ei kespäwa kurradit. So kõrwal kukkub tuhhat, ja ulk so parremal kael, agga sinnu liggi ei sa temma tullesä. Agga Sa watad Omma silmaga, ja näed nende pattuste tassumist; sest Sinna, o Jsand, olled mo lotus, sedda kõige Kõrgemä teggid sa omma warjupaigaks. Ei tulle so jure kurri, ja aaw ei sa so ihhu liggi. Sest Omma Ingliseid saab Temma käskmä sinnu pärrast, sind oida kõige so tede peal. Omma kätte peale sawad nemmä sind wõtma, et sa ial omma jalga kiwi wastu ei tõuka. Nastiku ja maddu ülle saad sinna astumma, mahha tallamma löwwi ja ussi. Sest nemmä lootsid Minnu peale, ja Minna tahhan neid päästa, Minna tahhan neid katta, sest nemmä tundwad Minnu nimme. Tä öikab Mo pole, ja Ma fulen tedda; temmaga ollen Ma murre sees, Ma tahhan tedda wälja tömmata ja tedda ausaks tehha. Ma tahhan tedda täita päwade pikkusegga ja näidata talle Mo lunnastust.

Ilm Jummalä önnistamiseta ei wõi so teggudel eddanemist olla.

Psalm 126 (127).

Kui Jsand ei ehita onet, siis waewawwad ennast ilm as-

jata need ehhitajjad; kui Issand ei kaitse linna, siis wahhib waht ilm asjata. Ilm asjata on teil, warra üllestõusta, ilm asjata tõusete teie ülles parrast istummist, süies tõbbe leiba; sest omma armastuttele annab sedda maggaminne. Wata, Issanda parrandus on lapsed, se ihhu wilja and. Sest kui noled wäg-gewa käes, nõnda on lapsed kõigutetuile. Önnis on se, kes omma ihhaldammist nendega täidab; nemmad ei sa äbbisse, kui nem-mad omma waenlastega rägüwad wärrawattes.

Ustja kindlus taggakiusamiste sees, ja temma troost Jummal kaitsemisse parrast.

Psalm 26 (27).

Issand on mo walgustus ja mo lunnastajja! Keddä pelgan ma? Issand on mo ellu kaitstja! Kelle eest ehmatan ma? Kui tulleswad mo liggi need kurjad, et süia mo lihha, mo kurwastaj-jad ja mo waenlased, siis wõimutummatawwad nemmad ja kuf-kuwad nemmad. Kui wapnendab ennast mo wastu wäggi, siis ei pelga mo südda; kui tõuseb mo wastu tulli, siis lotan ma Temma peale. Ühte pallun ma Issandalt, sedda otsin ma, ellada Issanda kojjas kõi mo ellu päwad, ja nähha Issanda illu ja Temma pühha templit wadata. Sest Temma kattis mind Omma ellupaigas mo kurjal päwal, kattis mind Omma ellupaiga salla-dusses, kalju peale tõstis Temma mind; ka nüid, wata, tõstab Ta mo pead mo waenlaste üle; ma lähhen ja ohwerdan Temma ellupaigas fidu ja dikamisse ohwrit, laulan ja üian Issandalle. Kule, o Issand mo eält, kellega ma dikän, eida armu mo peale, ja kule mind. Susse ütleb mo südda: ma otsin Issandat, mo näggu otsib Sind, Sinnu pallet, o Issand, otsin ma. Ärra põra Omma pallet minnult, ja ärra taggane wiyhaga Omma sullase poolt; olle mo abbimees, ärra lükka mind ärra, ja ärra jätta mind mahha, o Jummal, mo lunnastajja! Sest mo issa ja mo emma on mind mahha jätnud, agga Issand saab mind ülleswõtma. Panne mind, o Issand, Omma säedusse te peale, juhata mind se õige teraa peale mo waenlaste parrast; Ärra anna mind nende kätte, kes inges mo wastu külmad on; walle-tunnistajjad tõuswad ülles mo wastu, ja nemmad walletaw-

wad endalle waltet. Ma ussun nähha Jssanda ead nende ellawatte maal. Salli Jssandat, mehhestelle ennast, ja finnitaggu ennast so südda, ja salli Jssandat.

Siglasse troost Jummalä ikkässe kaitsemisse pärrast.

Psalm 120 (121).

Ma tõstan omma silmi mäggede pole, kost mo abbi tulleb. Mo abbi tulleb Jssandalt, Kes taewast ja maad löi. Temma ei lasse so jalgi wankumisselle, ja ei uinu, sind kaitstes. Wata, ei uinu ja ei magga Se, Kes Israeli kaitseb. Jssand kaitseb sind, Jssand on so katja so parremal käel. Päwal ei sa sind päike põlletamma, egga ösel ku. Jssand kaitseb sind kõige kurja eest, so inge kaitseb Jssand. Jssand kaitseb sinnu sisseminnemist ja sinnu wäljammennemist nüidsest ajjast sanik kunni iggawesse ajjani.

Ohkaminne se taewa issama järrele.

Psalm 136 (137).

Babüloni jöedel, seal istussime meie, ja nutsimme meie, kui meil Sion mele tulli; remmekatte külge temma keskell pannime meie omma errelit. Sest seal küssisid meilt laulu sõnnu need, kes meid wangi wisid, ja laulussid need, kes meid weddasid; laulge meile Sioni lauludest. Kuida laulame meie Jssanda laulu wöeral maal? Kui ma sind, o Jerusalemma, unnetan, sagu unnetud mo parrem kässi. Jägu mo keel mo su lae külge, kui ma sind mele ei tulleta, kui ma ei panne Jerusalemma otsekui mo römu allustusseks. Mötle, o Jssand, Edomi laste peale Jerusalemma päwal, kes ütelsid: laggastagge, laggastagge tedda kunni temma põhjani ärra. Sa waene Babüloni tüttar, õnnis on se, kes sulle annab sedda so andmist, mis sa meile andsid! Önnis on se, kes so lapsi wöttab ja kirowi wastu paiskab.

Jummalä eesmurre uskja eest, ja temma wäljwallitseminne iggawesse ellule.

Psalm 138 (139).

Jssand, Sa katsud mind läbbi, ja tunned mind; Sa tunned mo

istummist ja mo ülesstõusmist. Sa mõistad mo mõttid jo kauge-
 gelt; mo teed ja mo seismist ümberpirad Sa, ja kõiki mo käimissi
 näed Sa ette. Sest polle sõnna mo kele peal: wata, Jssand,
 Sa tead kõiki tullewat ja kõiki wanna; Sa olled mind lonud, ja ol-
 led Dmma kät mo peale pannud. So mõistust immetakse min-
 nust, temma on kinnitud, ma ei sa ta jure. Kuhhu lähhen ma
 So Waimu eest? ja So palle eest kuhhu jooksen ma? lähhen
 ma ülesse taewa, siis olled Sa seal; lähhen ma alla põrgu, siis
 olled Sa seal. Wõttan ma koidu tiwad, ja affutan ma ennast se
 merre wiimse otsa järe, ka seal juhhataks mind So kässi, ja peaks
 mind So parrem kässi. Ja ütlen ma: kas ei katta mind pim-
 medus, siis on ka õ walgus mo rõmul; sest pimmedus ei katta
 So ees, ja õ paistab kui pääw; sest kui pimmedus, nõnda on
 ka walgus. Sest Sinna olled mo sissimest lonud, mind ülesse-
 wõtnud mo emma ihhust. Ma tunnistan Sind, sest Sinna
 olled irmsalt Ennast näitnud; immelikud on Sinnu te-ud,
 ja minnu ing teab sedda wäga. Ei olle falla So ees mo lu,
 mis Sa falla löid, ei mo liikme ma allusel. Mo ilm-tehtud-ol-
 lemist näggid So silmad, ja Sinnu ramatus ollid kõik ülessekirju-
 tud, ja päwade ulka arwatud, ja ühtegi polnud weel nende ulgas.
 Mul on wäga ausad So sõbrad, o Jummal, wägga kinnitud
 on nende wallitsus. Ioen ma neid, ja ülle liwa lähwad nemmad
 rohkeks. Ma tõusen ülesse, ja weel ollen ma Sinnuga. Kui Sa
 lööksid pattusid, o Jummal, siis werre mehshed tagganegge minnust.
 Sest teie ollete wihhased omma mõttete sees, nemmad wõtwad
 tühjusele So linnassid. Kas ei pea ma mitte wihkamma neid,
 o Jssand, kes Sind wihkawwad, ja põlgamma So waenlaisi?
 Käielisse wihhaga wihtan ma neid, ja nemmad on mo waenlas-
 sed. Katsu mind, o Jssand, ja wata mo süddant läbbi, nõuta
 mind, ja mõista mo tefid; ja wata, kas on üllekohtu te mo sees,
 ja juhata mind se iggawesse te peale.

Register ehk juhataja,

mis näitab, kos lehhe pole peal kegi peatük seisab.

	lehhe pole peal
I. Dmmiku palwed	3.
II. Palwed päwa kullumisse ajjal	15.
III. Palwed maggama minnejattele	17.
IV. Palwed Inmmala-tenistusse tarbekõs, mis Kerrikus petakse	24.
V. Troparid, Kondakid, Palwed ja Bersid Paastu ja Die Triodi (Kolmdusse Jummalat-tenistusse) seest	39.
VI. Troparid, Jummalat Emma Kidulaulud ja Üllesstõusmisse Kondakid. Rahheksal eälel	68.
VII. Iggapäwased Troparid ja Kondakid kõige se nädäda peale	74.
VIII. Troparid, Kondakid ja Üllendamissed Isfanda, Jummalat Emma ja suurte Pühhadepäwade peale	77.
IX. Ko-ulissed Troparid ja Kondakid Pühhadelle	103.
X. Palwed mitmesugguste juhtumiste peale	108.
XI. Mõnned Psalmid (laulud), mis ustja tundmist wäljarägiwad	115.

